

கலைக்கேசரி

KALAIKESARI



CULTURE • HERITAGE • TRADITION • EVENTS • FASHION • INTERVIEWS • ENTERTAINMENT

VOLUME : 05 ISSUE : 08 Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD / 144 / News / 2014

வன்னியில்
வழிபாட்டுச்
சம்பிரதாயம்

Sage Agasthiyar in
Koneswaram,
Ketheeswaram

மட்டு.
புனித மிக்கேல் கல்லூரி

INDIA.....IN₹ 100.00
SRI LANKA...SLR 125.00
SINGAPORE...SG\$ 14.00

CANADA.....CAN\$ 10.00
AUSTRALIA...AUS\$ 10.00
SWISS.....CHF 10.00

USA.....US\$ 10.00
UK.....GB£ 6.00
EUROPE..EU€ 7.00

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org



ISSN 2012-6824

9772012082008

OMEGA

www.omegawatches.com



நிலவின் அறியாத கரும்பகுதி

Apollo 8 விண்வெளி வீரர்கள் நிலவின் வளரும் அறியாத கரும்பகுதியை தமது கண்களால் நேரடியாக பார்வையிட்ட முதல் மனிதர்கள் ஆவார். எந்தவொரு மனிதனும் செய்யாத நடவடிக்கையை இவர்கள் மேற்கொண்டதை கருத்தில் கொண்டு, black ceramic [ZrO₂] Co-Axial Speed ஆகியன இவர்களின் தைரியமான சாகச நடவடிக்கையை கண்டு சிரம் தாழ்த்தியிருந்தன. இந்த மனிதர்களின் உச்ச கனவுகளில் பங்கேற்றதைப்போல OMEGA பெரும்புகழ்ச்சியடைகிறது.

கிடைக்கும் இடம்:

*தலைநகரம்: சென்னை - 41, சாலை: டி.பி.சி. சாலை, 1, காலி வீதி - சென்னை 03

- தொலைபேசி: +94112335787

தலைநகரத்திலும் நேரங்கள்: திங்கள் - சனி வரை - மூலம் 10 - மீட்டர் 6 முதல் மூலம் 11 - மீட்டர் 5.

Ω
OMEGA
Speedmaster



உங்களுக்கு நல்வாழ்வையும், போஷாக்கினையும் வழங்குவதே எனது தலையாய கடமை.....

அண்ணையின் அன்பு தாய்வையானது, தனது பிள்ளையின் நல்வாழ்விற்கு அவர் எப்போதுமே முதலிடம் கொடுக்கின்றார். தனது பிள்ளைக்கு எப்போதும் மிகச் சிறந்தவற்றையே தெரிவுசெய்கின்றார்.

இந்த அதிவிசேடமான அன்பைப் போற்றும் வகையில் உங்களுடைய கண்மணிகளுக்கு அதியுயர் தரத்திலான பாலை வழங்கும் உத்தரவாதத்தில் அங்கர் மட்டற்ற அளவில் கவனம் செலுத்திவருகின்றது.

...அதனாலேயே அதிசிறந்த தரத்திலான, போஷாக்கு நிரம்பிய அங்கர் பாலை நான் தெரிவுசெய்கின்றேன்.

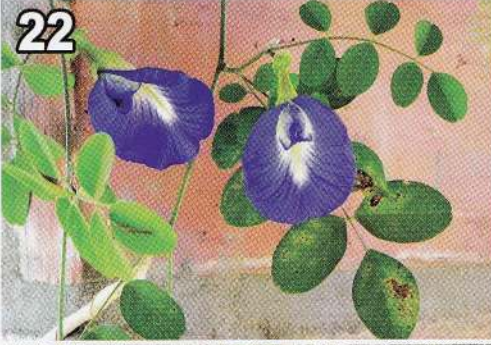
எங்களுடைய உறுதிமொழியின் 6 படிகள்

| | | | | | |
|---|---|---|--|--|--|
| <p>1 நியூசீலாந்து பாலின் நலச்சொழிபடி</p>  <p>உத்தமமான வரிகளும், தூய்மையான தண்ணீர்தரும் பெயர்யோன் நியூசீலாந்து நாட்டின் பசுவையான மேய்ச்சல் தரைகளில் சுதந்திரமாக மேயவிட்டபிறின்று பால்களைக் கிடைத்து அவை பால் உற்பத்தி செய்யப்படுகின்றது.</p> | <p>2 பால் கறகும் போது மிகச் சிறந்த தரக்கட்டுப்பாட்டு நடைமுறைகள்</p>  <p>உலகத்தரம் வாய்ந்த தரக்கட்டுப்பாட்டு நடைமுறைகளின் கீழ் பால் கறக்கப்படுகின்றது. இயந்திரத்தொழில்கள் மறியும் நடைமுறைகள் தொடர்பில் ஆண்டுதோறும் 2,000 இற்கும் மேற்பட்ட கணக்காய்வுகள் எம்மாதும், ஒழுக்காற்று அதிகார சபைகளாலும், வாடிக்கையாளர்களாலும் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன.</p> | <p>3 அதிநவீன பால் சேகரிப்பு நடைமுறை</p>  <p>500 வரையான அதிநவீன தான்கிகள் பரந்தமண்டலங்களிலிருந்து தினசரி பாலை தோடியாகச் சேகரிக்கின்றன. பால் ஏற்றப்படுவதற்கு முன்னர் ஒவ்வொரு கொள்கலன் தான்கியும் சோதனை நடைமுறைகளுக்கு உடன்காக்கப்படுவது. உடன்காக்கப்படுவது, தொழிற்சாலைக்கு பால் எடுத்துச் செல்லப்படும் வரை அதனை குளிர்நீர்ப்பு மீட்டின்கின்றது.</p> | <p>4 பாலின் ஒவ்வொரு ஊழியும் தூய்மையானது. உயர் தரம் கொண்டது</p>  <p>பால் சேகரிக்கப்படும் இடத்தில் இருந்து அது வந்து விடுவதை நினைவாங்களை எட்டும் வரை 300 இற்கும் மேற்பட்ட வேறுபட்ட சோதனைகளுக்கு உடன்காக்கப்பட்டு உயர் தரமும், போஷாக்கும் உறுதிசெய்யப்படுகின்றது.</p> | <p>5 உயர்நிலைமையில் கிடைக்கும் அதியுயர் தரம் கொண்ட பால்</p>  <p>நியூசீலாந்தில் ஆண்டுதோறும் 15 பில்லியன் லிட்டர்களுக்கும் அதிகமான பால் பெறப்பட்டு உலகெங்கிலும் 100 இற்கும் அதிகமான நாடுகளுக்கு அனுப்பிவைக்கப்படுகின்றன.</p> | <p>6 நலச்சொழிபடி வழித்தடத்தை கண்டறியும் வரதி</p>  <p>அங்கர் பாலின் ஒவ்வொரு பெறிக்கும் தனித்தலமான இலக்கக் குறியீடு ஒன்று பொறிக்கப்படுகின்றது. இதன் மூலமாக அந்ந் தரத்தை உறுதிப்படுத்துகின்றது. அது எங்கே, எப்போது உற்பத்தி செய்யப்பட்டது என்பதைக் கண்டறியமுடியும்.</p> |
|---|---|---|--|--|--|

அங்கர் இம்
(011) 2 468 468



உள்ளடக்கம்: Contents:



அட்டைப்பட விளக்கம்:

அமேசன் பழங்குடி சமூகத்தினரில்
ரூயோ இதைத் தேர்ந்தெடுத்த மக்கள்
கவர்ச்சியானவர்கள் ;
நட்புடன் பழக்கக் கூடியவர்கள்.
இந்த இதைத் தேர்ந்தெடுத்த
பெண்ணொருவர் பாரம்பரிய
முக அலங்காரத்துடன்
காணப்படுகின்றார்.



- 36 வைத்திய ஏடுகள்
- 46 பேராசிரியர்
சு. வித்தியானந்தன்
- 66 இசை மேதை
வெங்கடசுவாமிநாயுடு
- 74 The art of puppetry
in Sri Lanka
- 78 Rudra Veena

PUBLISHER

Express Newspapers (Cey) (Pvt) Ltd.
185, Grandpass Road, Colombo 14,
Sri Lanka.
T.P. +94 11 7209830
kalaikesari@expressnewspapers.lk
www.kalaikesari.com

EDITOR

Annalakshmy Rajadurai
luxmi.rajadurai@yahoo.com

SUB EDITOR

Bastiampillai Johnsan
johnsan50@gmail.com

CONTRIBUTORS

Prof. P. Pusparatnam
Prof. Saba Jeyarasa
Dr. Viviyana Sathyaseelan
M. Kanapathipillai
Miss. K. Thangeswary
Mrs. Rajeswary Jeganandaguru
Mrs. Vasugi Partheepan
Mrs. Vasantha Vaithyanathan
Mrs. Pathma Somakanthan
V. Varathasuntharam
R. Besleo Vas
Mrs. Madhuri Peiris

PHOTOS

J. H. Mirunalan
L. Thev Athiran
AFP

LAYOUT

M. Srithara Kumar
S. A. Eswaran
K. Kulendran
M. Jegatheesh

ICT

S. T. Thayalan

ADVERTISING & SUBSCRIPTIONS

S. Suresh Kumar - 0777 495 818
sureshsweyne@gmail.com

CIRCULATION

K. J. Johnson Jeyaraj - 0777 270343

PRODUCTION

L. A. D. Joseph



வணக்கம் கலைக்கேசரி வாசகர்களே! To our esteemed readers,

August, 2014

கலைக்கேசரி வாசகர்களுக்கு வணக்கம். நலந்தானே! தற்போதெல்லாம் தலைநகரில் மட்டுமன்றி நாட்டின் பல பாகங்களிலும் பரவலாக பரதநாட்டிய நிகழ்ச்சிகளும் பரதநாட்டிய அரங்கேற்றங்களும் நடைபெற்று வருவதை நாம் அறிவோம். அந்த வகையிலும் பெருமைமிக்க பரத நாட்டியக் கலையும் மகத்துவம் மிக்க யோகக் கலையும் கொண்டிருக்கின்ற மிக நெருக்கமான தொடர்புகள் குறித்து இவ்விதழில் ஒரு கட்டுரை இடம்பெற்றிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது. புராதன இந்து வேத தர்மப்படி இப்பிரபஞ்சத்தின் நாயகனான இறைவன் ஆடல் நாயகன், நாத வினோதன், உலக ஜீவராசி களுக்கெல்லாம் தந்தையானவன். அவனது திருவடிகளை அடைந்து நித்தியமான இன்பத்தைப் பெறுதலே ஆன்மாவின் இலட்சியம் என இந்து தர்மம் கூறும். சாஸ்திரிய நெறிப்பட்ட பரத நாட்டியக் கலையும் கர்நாடக சங்கீதமும் யோகக் கலையும் பொழுது போக்கு அம்சங்களாகவன்றி இறைவனை உணரத்தூண்டும் தெய்வீகக் கலைகளாகப் போற்றப்படுகின்றன. பரதநாட்டியக் கலையும் யோகக் கலையும் மிக நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டவை. மனித உருவிலே தெய்வீகக் காட்சிகளை நாம் உணர்வுபூர்வமாகப் புரிந்து கொள்ள இவ்விரு கலைகளும் இரு வழிகளாகும். இவை அகீத மனித நிலையில் இருந்து மனிதனை தெய்வம்ச நிலைக்கு இட்டுச் செல்லக் கூடிய சிறப்புத் தன்மையையும் கொண்டிருக்கின்றன என்று இவ் விரு கலைகளிலும் விற்பன்னர்களாக விளங்கும் கலைஞர்கள் தெரிவிக்கின்றனர். பரதநாட்டியம் கற்போர் முறையான யோகப் பயிற்சியை ஒழுங்காக மேற்கொள்ருவதன் மூலமும் சிறந்த பரதநாட்டியக் கலைஞர்களாகப் பரிமளிக்க முடியும் என்ற கருத்தை நமது கலைஞர்களும் கருத்தில் கொள்வது நன்றே. மேலும் சில சிறப்பான அம்சங்களும் இவ்விதழிலும் வழக்கம்போல் இடம்பெறுகின்றன. மீண்டும் சந்திப்போம்! நன்றி வணக்கம்.

Bharathanatyam, a classical dance known for its grace and tenderness, today is one of the most popular and widely performed dance styles not only in the city but also in other parts of the country. Going together with carnic music, Bharatha Natyam has a divine origin, created not for entertainment and pleasure but to extol purity and spirituality.

In this respect, it is opportune to note that this issue of the magazine carries an article describing the relationship between Bharatha Natyam and the art of yoga.

According to Hindu vedic scriptures, Lord Siva the creator of the universe is himself, an exponent in dancing and music. He is also the father of worldly souls.

Masters of Bharatha Natyam say that this form of dance and the art of yoga are inter related and are two ways of understanding the presence of God in human form. With its holiness, it raises human beings to the state of super human, finally leading to a divine state.

Our upcoming Bharatha Natya artistes are certain to benefit by taking the advice of these experienced masters that yoga, a sacred meditational tradition, in its true form could help one shine as an exponent of Bharathanatyam.

As usual, this issue for the month of August carries matters of interest contributed by illustrious writers for enjoyable reading.

வினாயகர்
வினாயகர் வினாயகர்

Anuvalakany Rajarami



கழுத்துப்பகுதியில் புனிதப்பொருளுக்குரிய அலங்காரங்கள் செதுக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

வன்னியின் தொன்மையை அடையாளப்படுத்தும் தொல்லியல் மையம்

பேராசிரியர் ப. புஸ்பரட்ணம்
தலைவர், வரலாற்றுத்துறை, யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம்

முல்லைத்தீவு மாவட்டத்தில் சின்னப் பூவரசம் குளம் என்ற இடத்தில் திருமதி. இராஜேஸ்வரிக்கு சொந்தமான விவசாய நிலம், அவரால் 8.7.2014 அன்று பண்படுத்தப்பட்ட போது ஆழம் குறைந்த மண்ணின் மேற்பரப்பில் இருந்து பெருமளவு சுடுமண் சிற்பங்கள், கலைப் பொருட்கள் வெளிவரத் தொடங்கின. இச்சின்னங்களை அதிசயப் பொருளாகப் பார்த்த இக்கிராம மக்கள் அது பற்றிய செய்தியை வவுனியா அரச அதிபருக்கு தெரியப்படுத்தியதன் பேரில் அவர் உடனடியாக எடுத்த முயற்சியால் அச்சின்னங்கள் பாதுகாப்பாகச் சேகரிக்கப்பட்டு வவுனியா அருங்காட்சியகத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்டன. இது தொடர்பாக நாம் அரச அதிபருடன் தொடர்பு கொண்டதன் பேரில் தொல்லியல் சிறப்புக் கலை மாணவர்களுடன் வவுனியா சென்று, அருங்காட்சியகத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட தொல்பொருட்களையும் அப்

பொருட்கள் கண்டெடுக்கப்பட்ட இடத்தையும் பார்வையிட முடிந்தது. அருங்காட்சியகத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட சின்னங்கள் சுத்தப்படுத்தாத நிலையில் மண்ணோடு மண்ணாகக் காணப்பட்டாலும் அவற்றில் பெரும்பாலானவற்றை இலகுவாக அடையாளம் காணமுடிகிறது. அவற்றுள் பெருமளவு உடையாத நிலையில் கிடைத்த ஒரு மட்குடம், மட்குடங்களின் உடைந்த பாகங்கள், நூற்றுக்கணக்கான சுடுமண் சிற்பங்கள் சிறப்பாகக் குறிப்பிடத்தக்கன. மட்குடத்தின் தோற்றமும் அதன் கழுத்துப் பகுதியில் செதுக்கப்பட்டுள்ள அலங்காரங்களும் அம்மட்குடம் ஒரு புனிதப் பொருளாகப் பயன்படுத்தப்பட்டிருக்கலாம் என எண்ணத் தோன்றுகிறது. இங்கு ஒப்படைக்கப்பட்டுள்ள பெரும்பாலான சிற்பங்கள் பெரும்பாலும் உடைந்த நிலையிலேயே காணப்படுகின்றன. இதற்கு இவை கண்டெடுக்கப்பட்ட இடம் நடை

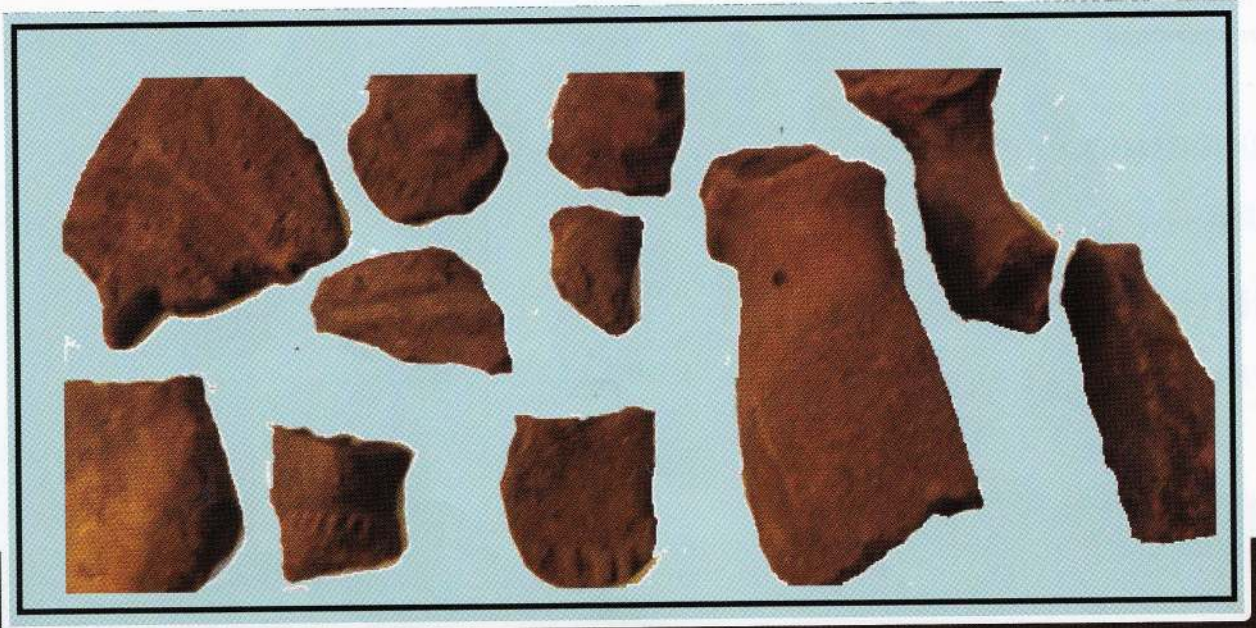
ஆண், பெண்களின் முகபாவங்கள் உடல் உறுப்புகள், கலைமரபு, அழகியல் அம்சங்கள் என்பன வன்னியின் தொன்மைக்கு புதுவெளிச்சமூட்டும் சான்றுகளாகும்



பாதையாக இருப்பதுடன், அவை நிலமட்டத்தில் ஆழம் குறைந்த ஈரலிப்பான இடத்தில் இருந்து விவசாய நிலத்தைப் பண்படுத்திய சாதாரண கருவிகள் மூலம் எடுக்கப்பட்டமை முக்கிய காரணமாக இருக்கலாம். இருப்பினும் இச்சிற்பங்களில் பெரும் பாலாவை ஆண், பெண் உருவங்கள் என்பதை அவற்றின் முகபாவம், மார்பகம், கை, கால், கழுத்து என்பவற்றில் செதுக்கப்பட்டுள்ள கழுத்து மாலைகள், கைவளையல்கள், காற்சலங்கைகள் முதலான அலங்காரங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. இச்சிற்பங்களைத் தவிர பலவகை மிருகங்கள், பறவைகள், மட்பாகங்கள் என்பவற்றின் உடைந்த பாகங்களும் அக்காலமக்கள் கலைச் சின்னங்களாகப் பயன்படுத்திய பொருட்களும் காணப்படுகின்றன. அவற்றுள் மிருக உருவங்கள் அச்சம் தரும் நிலையில் மிகப் பெரிய உருவங்களாக செய்யப்பட்டிருக்கலாம் என்பதை அவற்றின் முகம், கால், வயிற்றுப்பகுதி எப்பவற்றின் உடைந்த பாகங்கள் உறுதிசெய்கின்றன. ஆயினும் இச்சிற்பங்கள் முறையாகத் துப்புரவு செய்யப்பட்டு உடைந்த பாகங்கள் பொருத்தமான முறையில் ஒட்டிப் பார்க்கப்பட்டதன் பின்னரே அப்

பொருட்களின் தனித்துவத்தை சரிவர அடையாளம் காணமுடியும். இவ்வரிய தொல்பொருட் சின்னங்கள் காணப்பட்ட இடம் தற்போது அகழ்வாய்வுக்குரிய இடமாக வரையறுக்கப்பட்டு தடை செய்யப்பட்டுள்ளது. அது ஒரு முக்கிய தொல்லியல் மையமாக இருக்கும் என்பதை அங்கு காணப்படும் பலவகை மட்பாண்டங்கள் உறுதி செய்கின்றன.

சின்னப்பூவரசன் குளத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்டது போன்ற சுடுமண் சிற்பங்கள் ஏற்கனவே வன்னிப்பிராந்தியத்தில் சாஸ்திரி கூழாங்குளம், உருத்திரபுரம், பல்லவராயன், பல்லவராயன்கட்டு, தியாகம், மண்ணித்தலை முதலான இடங்களில் கண்டுபிடிக்கப்பட்டுள்ளன. இலங்கையிலும், தென்னிந்தியாவிலும் இவ்வகையான சுடுமண் சிற்பங்களின் தொடக்க காலம் இற்றைக்கு 2500 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய ஆதியிரும்புக் காலப் பண்பாட்டுடன் தொடங்கியமை அடையாளம் காணப்பட்டுள்ளது. பேராசிரியர்கொடக்கும்பரா அவர்கள் இப்பண்பாட்டில் அடையாளம் காணப்பட்ட பெண் உருவங்களை இலங்கையில் பெண் தெய்வ வழிபாடு தொன்மையான தென்பதற்குச் சான்றாகக் கூறுகிறார். பேராசிரியர் சிற்றம்பலம் அவர்கள்





உருத்திரபுரத்தில் கண்டுபிடிக்கப்பட்ட சுடுமண்ணால் அமைந்த இலிங்க வடிவங்களை சிவவழிபாட்டின் தொன்மைக்கு சிறந்த சான்றாகக் குறிப்பிடுகிறார். தமிழகத் தொல்லியல் அறிஞர்கள் தமிழகத்தில் கண்டு பிடிக்கப்பட்ட சுடுமண் ஆண், பெண் உருவங்களை கிராமிய வழிபாட்டின் தொடக்க காலச் சான்றாக நம்புகின்றனர். ஆயினும் சின்னப் பூவரசன் குளத்தில் கண்டுபிடிக்கப் பட்ட தொல்லியற் சின்னங்களின்

காலத்தை நிச்சயப்படுத்தக் கூடிய ஆதாரங்கள் எவையும் இதுவரை கிடைக்கவில்லை. ஆயினும் ஆண், பெண் உருவங்களின் முகபாவங்கள் உடல் உறுப்புகள், கலைமரபு, அழகியல் அம்சங்கள் என்பன வன்னிப் பிராந்தியத்தின் தொன்மைக்கு புதுவெளிச்சமூட்டும் சான்றுகளாகக் காணப்படுகின்றன. அவற்றை எதிர்காலத்தில் முறையாக மேற்கொள்ளப்படும் அகழ்வாய்வுகள் உறுதி செய்யும் என நம்பலாம். 

எண்திசை பாலகர்கள் - வாயு

- கலாபூஷணம், வித்துவான் வசந்தா வைத்தியநாதன்



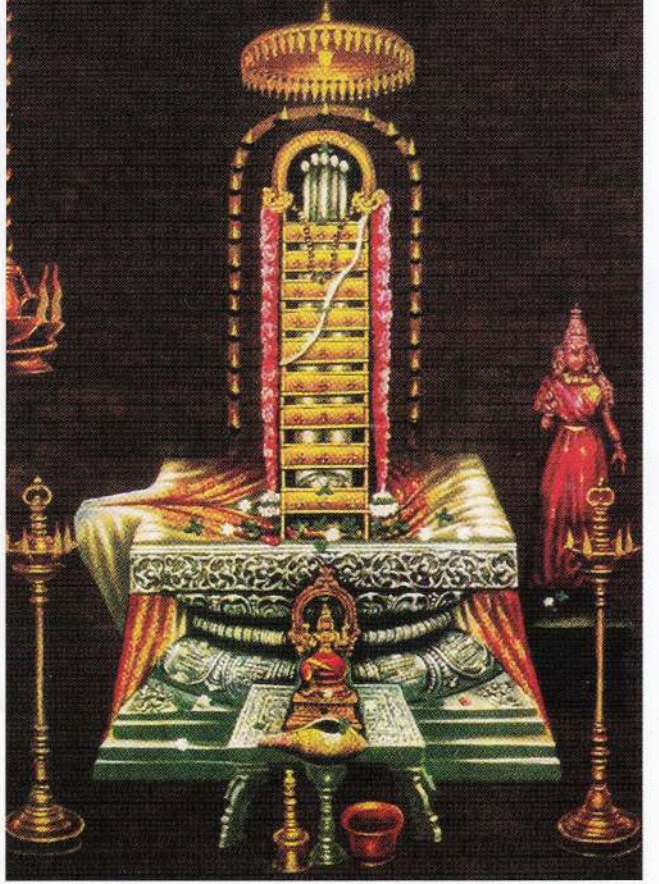
பஞ்சபூதங்களில் அதிக முக்கியத்துவம் பெறுபவன் வாயு. நீரில்லாமல் இருக்கலாம் ஆனால், வாயு இல்லாமல் ஒரு சில நிமிடமேனும் உயிர் தரிப்பது என்பது அரிதானது. காற்று இல்லாத இடமே இல்லை எனலாம். இதில் ஓர் அதிசயம் என்னவென்றால் எங்கும் சர்வ வியாபியாக நிறைந்திருக்கும் காற்றை உணர்வால் உணரலாமே தவிர புலனால் பார்க்க முடியாது. அதனால் கடவுளுக்கு ஒப்பானது காற்று என்று துணிந்து கூறலாம்.

ஐம்பெரும் பூதங்களில் ஒன்றாகி எண்திசைகளில் ஒன்றான வடமேற்கு திசைக்கு உரியவன் காசியப்ப முனிவனின் புதல்வன். பல்லாண்டுகள் தவம் செய்து எண்திசை பாலக பதவியைப் பெற்றான். பூமியில் பாதம் பதியாது காற்றாகப் பறக்கும் மாணவாகனமாகக் கொண்டவன். இவனது தேவி அஞ்சனை. இவனது நகரம் கந்தவதி. ஆயுதம் கொடியாகும். சிவபெருமானின் நெற்றிக் கண்ணிலிருந்து தோன்றிய ஆறு நெருப்புப் பொறிகளை சுமந்து சென்று கங்கையில் விட்ட ஆற்றல் படைத்தவன்.

விசுவாமித்திரனின் தந்தையாகிய காதிக்கு தந்தை குசனாபன் என்ற மன்னவன். இவனுக்கு நூறு ஆழ்கிய பெண்கள் இருந்தனர். அவர்களை வாயுதேவன் விரும்பினான். அப்பெண்கள் அதனை ஏற்கவில்லை. அதனால் வாயு கோபித்து அப்பெண்களின் முதுகை ஒடித்தான். குசனாபன் துன்பமுற்ற தமது பெண்களை சூளி மகரிஷிக்கு மணமுடித்து கொடுத்தான். தவபலம் மிக்க முனிவரின் கரம்பட்டதும் உடைந்த முதுகு சீராகியது. புஞ்சிகஸ்தல என்னும் அப்சரஸ் சாபத்தால் அஞ்சனையென்னும் வானரப் பெண்ணாகி கேசரி என்பவனை மணந்திருந்தாள். ஒரு நாள்



இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால் அடிக்கத் தாடை (அனு) எலும்பு முறிந்து அனுமன் ஆனார். இக் காட்சியைக் கண்டு வெகுண்ட வாயு கோபித்துத் தப்பித்தார். காற்றின் இயக்கம் இல்லாததைக் கண்ட தேவர்கள் அஞ்சி வாயுவின் மைந்தனுக்கு அனுமன் என்று பெயரிட்டு பிரம்மாஸ்திரத்தாலும் மற்றும் தேவ அஸ்திரங்களாலும் இறவாத வரத்தை நல்கினர்.



வாயுதேவன் இவனது நிஜமான உருவத்தைக் கொண்ட அனுமன் பிறந்தார். அனுமன் சிறுவயதில் சூரியனை சிவந்த பழமென்று கருதி கவரம் பேசுகையில் இந்திரன் தனது வச்சிராயுதத்தால்

அடிக்கத் தாடை (அனு) எலும்பு முறிந்து அனுமன் ஆனார். இக் காட்சியைக் கண்டு வெகுண்ட வாயு கோபித்துத் தப்பித்தார். காற்றின் இயக்கம் இல்லாததைக் கண்ட தேவர்கள் அஞ்சி வாயுவின் மைந்தனுக்கு அனுமன் என்று பெயரிட்டு பிரம்மாஸ்திரத்தாலும் மற்றும் தேவ அஸ்திரங்களாலும் இறவாத வரத்தை நல்கினர்.

மைந்நாகமலை - இமயத்திற்கும் மேருவிற்கும் பிறந்தவன் மலைகளின் சிறகரிந்த இந்திரனின் ஆற்றலுக்கு அஞ்சி வாயுவினிடம் சென்று உதவி கோர வாயு மைந்நாகத்தை கடலில் ஒளித்து வைத்தான். இந்த உதவியை மறவாது நினைவிற் கொண்ட அனுமன் இலங்கை சென்று மீளும் பொழுது தன்னிடத்தில் தங்கச் செய்து உபசரித்தான் மைந்நாகம்.

தேவர்களின் வேண்டுகோளால் குமரக்கடவுளின் இரத்தத்திற்கு சாரதியாய் இருந்தவன்.

ஒரு சமயம் வாயு தேவனுக்கும் ஆதிசேடனுக்கும் தம்மில் யார் அதிக பலமுடையவர் என்பதில் போட்டி எழுந்தது. இருவரும் மாறு கொண்டு போர் செய்ய முன்வந்து போட்டி தேவர்கள் இருவரையும் தடுத்து மேருகிரியை

பெயர்ப்பவனே வலிமை மிக்கவன் என்று போட்டியை அமைத்தனர். வாயு தேவன் தன் முழு வலிமையையும் பிரயோகித்து மேருகிரியைப் பெயர்க்க முற்பட ஆதிசேடன் தனது ஆயிரம் சிரங்களாலும் மேருவை கவித்துக்கொண்டான். வாயு தன் முழு பலத்தையும் பிரயோகித்தும் முடியாதிருப்பதைக் கண்ட தேவர்கள் வஞ்சனையால் ஆதிசேடனை சிறிது தலைதூக்கச் செய்ய வாயு தேவன் அத்தருணத்தை பயன்படுத்தி மேரு சிகரத்தை மூன்றாகப் பறித்து எறிந்தான்.

முன்னர் வீழ்ந்திடு சிகரி காளத்தியாய் மொழிவர்
 சின்னர் வீழ்ந்தது திரிசிரா மலையெனும் சிறங்கல்
 அன்னதற் சின்னர் வீழ்ந்தது கோணமா அசலம்
 இன்ன முன்றையும் தவிரண கைலை யென்றிசைப்பர்

என்று செவ்வந்தி புராணம் கூறுகின்றது. தேவாசுர யுத்தத்தில் வெற்றி பெற்ற தேவர்கள் கர்வம் கொண்டனர். பெற்ற வெற்றிக்கு காரணம் தாங்கள் தாங்கள் என்றே நினைத்து மமதை மிக்கனர். இவர்களுக்கு அறிவுபுகட்ட உண்மையை உணர்ந்த பிரமம் ஜோதி வடிவாக அவர்கள் முன் நின்றது. அதியற்புதமான வடிவத்தைக் கண்ட தேவர்கள் வியப்பிலாழ்ந்தார்கள். அது யார்? என்று அறிய அக்கினியை அனுப்பினவர்கள் சென்ற அக்கினியிடம் நீ யார்? என்று அந்த யக்ஷ வடிவம் கேட்டது. நான் அக்கினி, ஜாதவேதா என்று புகழ் பெற்றவன். இப்புவியில் உள்ள பொருள நைத்தையும் ஒரு நொடியில் எரித்து பொசுக்கி விடுவேன் என்றான் அக்னி. அதைக் கேட்ட யக்ஷன் ஒரு துரும்பை எடுத்து

அக்னியின் முன் வைத்து எரிக்கச் சொன்னான். அக்கினி தனது முழு பலத்தையும் பிரயோகித்தும் அதனை எரிக்க முடியவில்லை.

அடுத்து வாயு விரைந்தான். சென்ற வாயுவிடம் நீ யார்? என்று வினவ நான் மாதரிஸ்வா. அனைத்துப் பொருட்களையும் ஊதித் தள்ளி விடுவேன் என்றான். அப்படியானால் இந்தத் துரும்பை ஊதித்தள்ளு பார்ப்போம் என்றது அந்த ஒளி வடிவம்.

வாயுவும்தனது ஆற்றல் அனைத்தையும் பயன்படுத்தினான். முடிய வில்லை. இறுதியில் வந்தது தங்களது செருக்கை அடக்க வந்த பிரமம் என்று உணர்ந்து பணிந்தனர்.

இவ்வரலாறு கேனோபநிடதத்தில் வரும் ஒப்பற்ற செய்தியாகும்.

பஞ்ச பூதத் தலங்களுள் காளத்தி வாயுத் தலமாகும். ஆதிசேடனுடன் போரிட்டுப் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மேரு மலையின் மூன்று சிகரங்களுள் ஒன்று வீழ்ந்த இடமாகும். அதனால்

தட்சணகையாய் என அழைக்கப்படுகின்றது. காற்றையே உணவாகக் கொள்ளும் பாம்பு சிலந்தி யானை பூசித்த தலமாகும். மூலவர் சுயம்பு. திருமேனியைத் தீண்டமாட்டார்கள். அவருக்கு முன்னால் கருவறையுள் ஏற்றப்பட்ட தீபம் எப்பொழுதும் அசைந்தவாறே வாயுத் தலம் இது என்பதனை உண்மையாக்கிக் கொண்டிருக்கின்றது.

வாயு தேவனின் இரு வன்மை மிக்க மைந்தர்களாக இராமாயணத்தில் அனுமனையும் மகா பாரதத்தில் பீமனையும்





பஞ்சபூதத் தலங்களுள் காளத்தி வாயுத் தலமாகும். ஆதிசேனாடன் போரிட்டுப் பிடுங்கி எறியப்பட்ட மேரு மலையின் மூன்று சிகரங்களுள் ஒன்று வீழ்ந்த இடமாகும். அதனால் தட்சணகையம் என அழைக்கப்படுகின்றது.

வாயு மண்டலம் அண்டத்தின் உட்புறம் முழுதும் வியாபித்துள்ளது. மேலே உயர உயர ஐம்பது அல்லது அறுபது மைல் மேலே செல்லச் செல்ல வாயுவின் வேகம் குறையும். வாயு இல்லாவிடில் உலகில் எந்த உயிரும் வாழாது. இறந்துவிடும்.

நமது உடலில் தசவாயுக்கள் இயங்குகின்றன.

அவையாவன

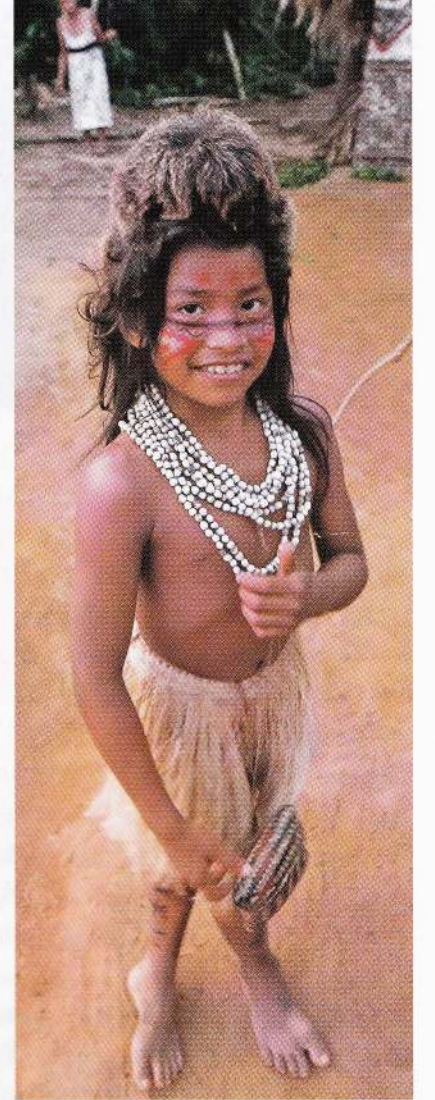
பிராணன் - இதயத்தில் இயங்குவது, அபானன் - உடலிலிருந்து கீழ் நோக்கி வெளிப்படுவது, சமானன் - வயிற்றில் இருப்பது, உதானன் - நாசியில் இருப்பது, கயானன் - உடல் முழுதும் பரவி இருப்பது, நாகன் - கை கால்களை நீட்டவும் மடக்கவும் அசையவும் செய்வது, கூர்மன் - உடல் புகைமுறச் செய்வது, கிருகரன் - தும்மல் கோபம் வெப்பம் முதலியவற்றை உண்டாக்குவது, தேவதத்தன் - ஓட்டம் இழைத்தல் வியர்த்தலை விளைவிப்பது, தனஞ்சயன் - தலை கிழித்து அகல்வது. உயிர் நீங்கினும் எளிதில் போகாது உடலினை பற்றியிருக்கும். உயிர் நீங்கிய பின் உடலைக் கிழித்து அகலும்.

ஆலய மகோற்சவ காலத்தில் நவசந்தி பண்ணில் வாயுவிற்கு உரிய இடம் - திசை வடமேற்கு, வேதம் - ஆனோனிதுப்பயகி, பண் - தக்கேசி, தாளம் - பலிதாளம், வாத்தியம் - ஜம்புடம், நிருத்தம் - புஜகாஞ்சிதம், இராகம் - மகுடராமகிரி.

பிரம்மர முதல் புழுவரை அனைத்துயிரி சுவாசக் காற்றாய் இயங்கும் வாயுதேவனை வாழ்த்துவோம், வணங்குவோம்.



அமேசன் ரூயோ பழங்குடி மக்கள்



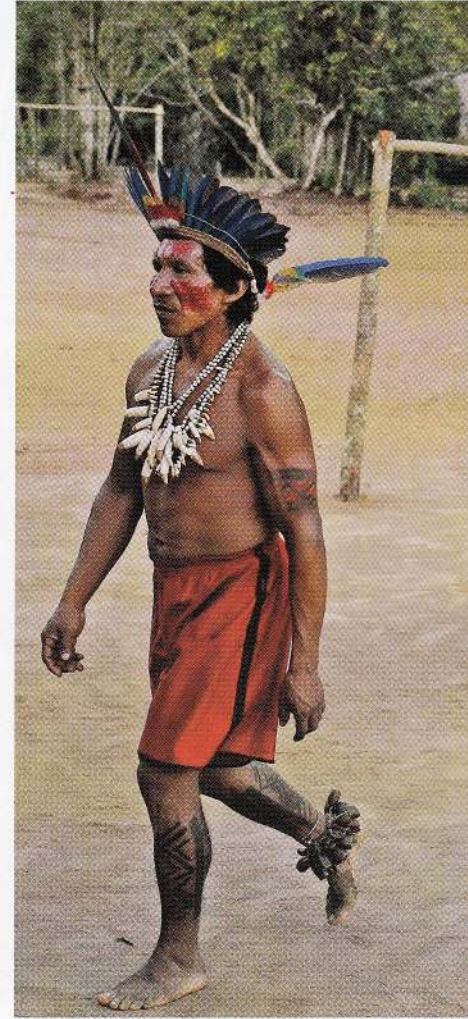
ரூயோ பழங்குடியினர் கவர்ச்சியானவர்கள், நட்புறவுடன் பழகும் தன்மை கொண்டவர்கள் என்கிறார் அங்கு விஜயம் மேற்கொண்ட அவுஸ்திரேலிய புகைப்படப் பிடிப்பாளர் டேவிட் லாஸர்



வெடமேற்கு அமேசன் பிராந்தியத்தில் பல்வேறு பழங்குடி மக்கள் வாழ்கிறார்கள். இவர்கள் ருகானோ பழங்குடிகள் எனக் கூறப்படுகின்றனர். இப்பழங்குடி மக்களின் ஒரு பகுதியினராக இருப்பவர்களே ரூயோ (Tatuyo) என்ற பழங்குடியினராகும்.

கொலம்பிய பிரதேசத்தில் ருயானா பகுதியின் மேற்கு எல்லை வழியாக ஓடிக்கொண்டிருக்கும் சிறிய நதி

புல்லினாலும் மற்றும் இயற்கைப் பொருட்களினாலும்
அமைக்கப்பட்ட ருயோக்களின் வீடு



“றியோ பிறா பரானா” என்பதாகும். இதன் மேல் பகுதியில் ருயோ பழங்குடியினர் வாழ்கின்றனர். இந்த இனக் குழுவைச் சேர்ந்தவர்களே ‘ஓவா மஹா’ (Owa Maha) என்பவர்கள். இப்பழங்குடியினர் பப்புரி மற்றும் யப்பூ நதிகளின் சங்கமப் பகுதியில், “உள்ளூர் வீடுகள்” எனக் கருத்துக்கொண்ட ‘மலோகஸ்’ஸில் வாழ்கின்றனர்.

1970ஆம் ஆண்டு ருயோ பழங்குடி மக்களின் மொத்த சனத்தொகை 250 பேரில் இருந்து 300 பேர் வரை இருக்கும் என மதிப்பிடப்பட்டது.

புராதன ருயோ பழங்குடியினர் குறித்து வரலாற்று ஆவணங்கள் ஏதும் இல்லை. ருயோ புராணக் கதைகளின்படி, இவ்வினமக்களின் பெருமளவிலான இடப்பெயர்வைக் கூறுகிறது. பால்நதி எனக்



கூறப்படும் வெள்ளை நதியில் பயணம் செய்து உலகில் பிரவேசித்தனர். வடமேற்கு அமேசன் பகுதியில் வாழும் அனைத்து பழங்குடியினருக்கும் இக்கட்டுக்கதை பொதுவானதாக உள்ளது.

இப்பழங்குடிக்குழுக்கள் ஒவ்வொன்றுக்கும் தனித்துவமான மொழி, பழக்க வழக்கங்கள், பிரதேசங்கள் இருப்பினும் ருகானோ கலாசாரத்தின் அடிப்படையில்தான் அவை அமைந்துள்ளன.

ரூயோ பழங்குடியினர் புராணக் கதைகளின்படி, ஏனைய பழங்குடிகளோடு தொடர்புள்ளவர் களானாலும், தமது பிரதேசத்துக்கு மிக நெருங்கிய பகுதிகளில் உள்ள கரபானா, ரைவானோ, பரசனா எனப்படும் பழங்குடிகளோடு நெருங்கிய தொடர்புகளைக் கொண்டிருக்கிறார்கள். 20ஆம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் இருந்து வெள்ளையர்களோடு தொடர்பு கொண்டவர்களாக இருக்கிறார்கள்.

ரப்பர் தொழிலாளர்கள், வியாபாரிகள், கத்தோலிக்க மற்றும் புரட்டஸ்தாந்து மிஷனரிமார் பொது

பாடசாலைகள், பொது சுகாதார சேவைகள், ஆகியோர் மூலமாகவும், மிகச் சமீப காலமாக கொக்கெயின் கடத்தல்காரர்கள் மற்றும் கெரில்லாக் குழுக்கள் மூலமாகவும் வெள்ளையர்களுடன் தொடர்புகள் ஏற்பட ஆரம்பித்தன.

பிரா பரானா நதிப்படுக்கையில் “மலோகாஸ்”கள் பாதுகாக்கப்படுகின்றன. அவை இரு கூரைகளைக் கொண்ட நீள்சதுர அமைப்பான வீடாகும். மலோகாஸ்களுக்கு இடையிலான போக்குவரத்து நேரங்கள் சில நிமிட நேரங்களில் இருந்து சில மணித்தியால நேரம் வரை ஆகும். நதியில் பயணம் செய்வதன் மூலமும், காட்டுப்பாதையில் கால்நடை ஆகவும் அங்கு செல்வார்கள்.

ரூயோ மக்கள் காடுகளை அழித்து விவசாயத்தை மேற்கொள்கின்றனர். அவர்களது முக்கியமான உணவு மரவள்ளிக்கிழங்காகும். முதலாவது மரவள்ளிச் செடியைப் பெற்றதும், முதன்முறையாக காடழித்து விவசாயம் மேற்கொண்டதும் மூலமாக தமது காட்டு வாழ்க்கையில் இருந்து நாகரீக

வாழ்வுக்குச் செல்லக்கூடியதாகவிருந்தமை ஓர் அடிப்படை மாற்றம் எனக் கருதுகிறார்கள்.

ரூயோ மக்களின் பிரதான உணவாக அமைவது, மரவள்ளிக்கிழங்கில் இருந்து தயாரிக்கப்படும் பெரிய தட்டை வடிவிலான பாணாகும்.

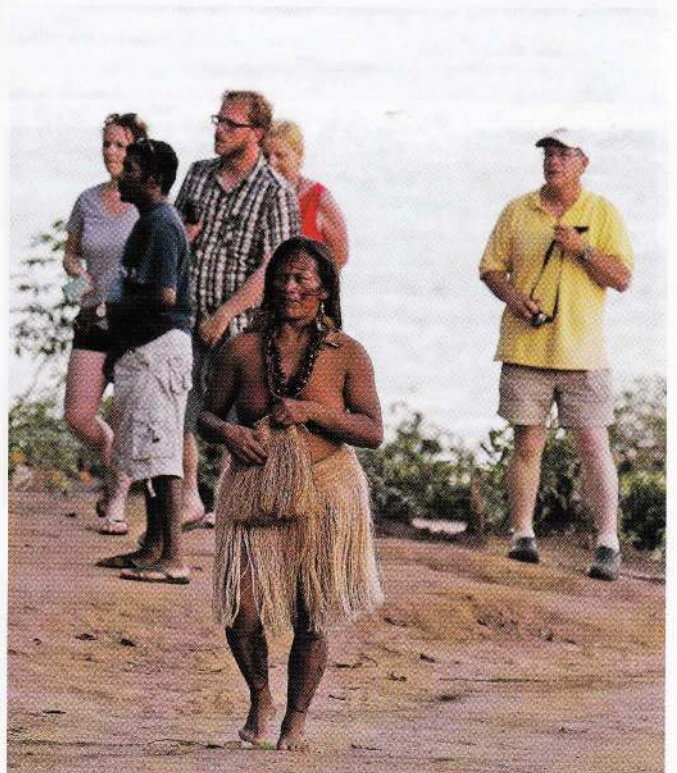
மரவள்ளிக்கிழங்கில் இருந்து மா தயாரிக்கப்பட்டு, விற்கப்படுவதுடன் புளிக்க வைக்கப்பட்ட பானம் ஒன்றும் தயாரிக்கப்படுகிறது. இது அவர்களது சமய வைபவங்களில் மிக முக்கிய இடத்தைப் பெறுகிறது.

அத்துடன் வடமேற்கு அமேசன் பிராந்தியத்தில் உள்ள சமூகத்துக்குப் பொதுவான பயிர் வகைகளையும் ரூயோ பயிரிடுகின்றனர்.

ஆண்கள் மிகச்சிறந்த மீன்பிடித் தொழிலாளர்களாக விளங்குகின்றனர். அத்துடன் வேட்டையாடும்

தொழிலாளராகவும் விளங்குகின்றனர். தற்போது வில், அம்பு, கட்டுத்துவக்கு ஆகியவற்றுக்கு பதிலாக துவக்குகளே பெரிதும் பாவிக்கப்படுகின்றன. இருபாலாரும் காட்டு உணவுப் பொருட்களை தமது உணவுகளாகச் சேகரிப்பவர்களாக இருக்கின்றனர். அவர்களது கிரியைகள் மற்றும் விசேட உணவுகளாக காட்டு உணவு உற்பத்திகளே விளங்குகின்றன.

ரப்பர் பயிர்ச்செய்கை பெருமளவில் பின்பற்றப்பட்டபோது பல ரூயோக்கள் ரப்பர் பால் எடுக்கும் தொழிலாளர்களாக தொழில்செய்தனர். 1980களில் அவர்கள் தமது கொக்கோ பயிர்த் தோட்டங்களை விசாலித்து அதன் இலைகளை விற்றனர். அல்லது அவற்றை காய வைத்து, கழியாக்கி கொக்கெயின் கடத்தல்காரர்களுக்கு விற்றனர். சில





வேளைகளில் அவர்கள், வெள்ளைக்காரர்களுக்கு, மரவள்ளி மா, புகையிடப்பட்ட அல்லது உப்பிடப்பட்ட இறைச்சி மற்றும் தாம் தயாரித்த கூடைகள், பானைகள், கட்டுத்துவக்குகள் ஆகியவற்றையும் விற்பனை செய்தனர்.

1950களில் இருந்து வெள்ளைக்காரர்களிடமிருந்து இப்பழங்குடியினருக்கு உப்பு, கோடிகள், தீக்குச்சிகள், சுத்திகள், துவக்குகள், தூண்டில் கொழுவிகள், டோர்ச் லைட்டுகள், அலுமினியம், பிளாஸ்டிக் கொள்கலன்கள், சுத்தியல்கள், உடுபுடைவைகள், ரேடியோக்கள் அவுட்போர்ட் மோட்டார்கள் ஆகியன கிடைக்கின்றன.

ஆண்கள் மலோகஸ் கட்டுதல், கூடைகள் பின்னூதல், விவசாயம், மீன்பிடி, வேட்டையாடுதல்

போன்றவற்றைச் செய்ய, பெண்கள், தோட்டம் செய்தல், சமைத்தல், பிள்ளைகளைப் பராமரித்தல் போன்றவற்றை செய்கின்றனர். பொதுவாக தாம் வானத்து அனகொண்டாவில் இருந்து இறங்கியவர்கள் என அவர்கள் நம்புவதால் தாம் அனைவரும் சுற்றத்தவர்கள் எனக் கருதுகின்றனர். எனவே, அவர்கள் தமது மனைவியரை அயல் சமூகங்களில் இருந்து தெரிவு செய்கிறார்கள்.

மாற்றுச் சம்பந்தம் எனப்படும் இரு ஆண்கள் தமது சகோதரிகளை மாற்றிச் செய்யும் திருமணம் சிறப்பானது எனக் கருதப்படுகிறது. விவாகரத்து ஏற்படுகின்ற போது, பெண் தனது சுற்றத்தவரிடம் திரும்பி வந்து வேறு ஆணைத் திருமணம் செய்து கொள்கிறாள். பல தார திருமணம் அனுமதிக்கப்பட்ட

போதும், அப்படி நடப்பது வெகு அரிதாகும். இங்கு கூட்டுக்குடும்பமே உள்ளது. காட்டில் வீடு கட்டி வாழ்கின்ற போது சண்டைகள் ஏற்படும் பட்சத்தில் உயிர்தப்பி வாழ இதுவே பாதுகாப்பான வசதி எனக் கருதப்படுகிறது.

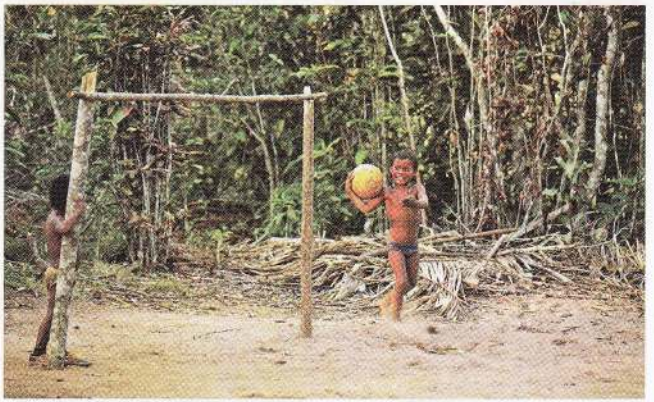
பொதுவாக, கூட்டுக்குடும்பம் என்பது மலோகஸ் அல்லது நீள வீட்டின் ஒரு பகுதியாகவே உள்ளது. மலோகாஸில் சகோதரர்களின் குடும்பங்கள் வாழ்கின்றன. ஒவ்வொருவருக்கும் ஒரு பகுதி இடம் உள்ளது. இது அவரது பிறப்பினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. சொத்துக்களைப் பொறுத்த வரை ஆண்பிள்ளைகளுக்கு தகப்பனாரின் சொத்தும், பெண் பிள்ளைகளுக்கு அவர்களது தாய்மாரின் சொத்துகளும் சேருகின்றன. அவர்களுக்குள்ள சமூக, அரசியல், சமய, வழிபாட்டு முறைகள் மற்றும் பாடல்கள் போன்றவை அவர்களது தந்தைவழிச் சொத்தாகவே அமையும்.

ரருயோ பழங்குடியினர் தமது பிள்ளைகளை மிகவும் நேசமாக வளர்க்கிறார்கள். உடல் ரீதியான தண்டனை வழங்குவது ஒரு சில தவிர்க்க முடியாத காரணத்துக்காக மட்டுந்தான்.

ஒன்றிரண்டு தலைமுறைக் காலம் ரருயோக்கள் தமது பிள்ளைகள் மிஷனரிகளில் கல்வி பெற விடாமல் ஒளித்து வைத்திருந்தார்கள். இருப்பினும் 1970ஆம் ஆண்டுகளுக்குப் பின் தமது பிள்ளைகள், வெள்ளைக்காரர்களுடன் கலந்துரையாட வசதியாக இருக்கும் என்பதற்காக அவர்கள் கல்வி கற்க வேண்டும் என விரும்புகின்றனர்.

இக்குழுவின் அரசியல் அதிகாரம், பழைய குடும்பப் பெருமை, புத்திசாதுரியம், நன்னடத்தை ஆகியவற்றைக்கொண்டு ஒரு சில ஆண்மக்களின் கைகளிலேயே இருக்கின்றது.

ரருயோவின் சமய வாழ்வு அவர்களது சமூக, பொருளாதார, அரசியல் வாழ்வில் இருந்து பிரிக்க



“

நோய்களைக்
குணமாக்க
சில மூலிகை
வகைகளையும்
மந்திரவாதிகளையும்
நாடுகின்றார்கள்.

”



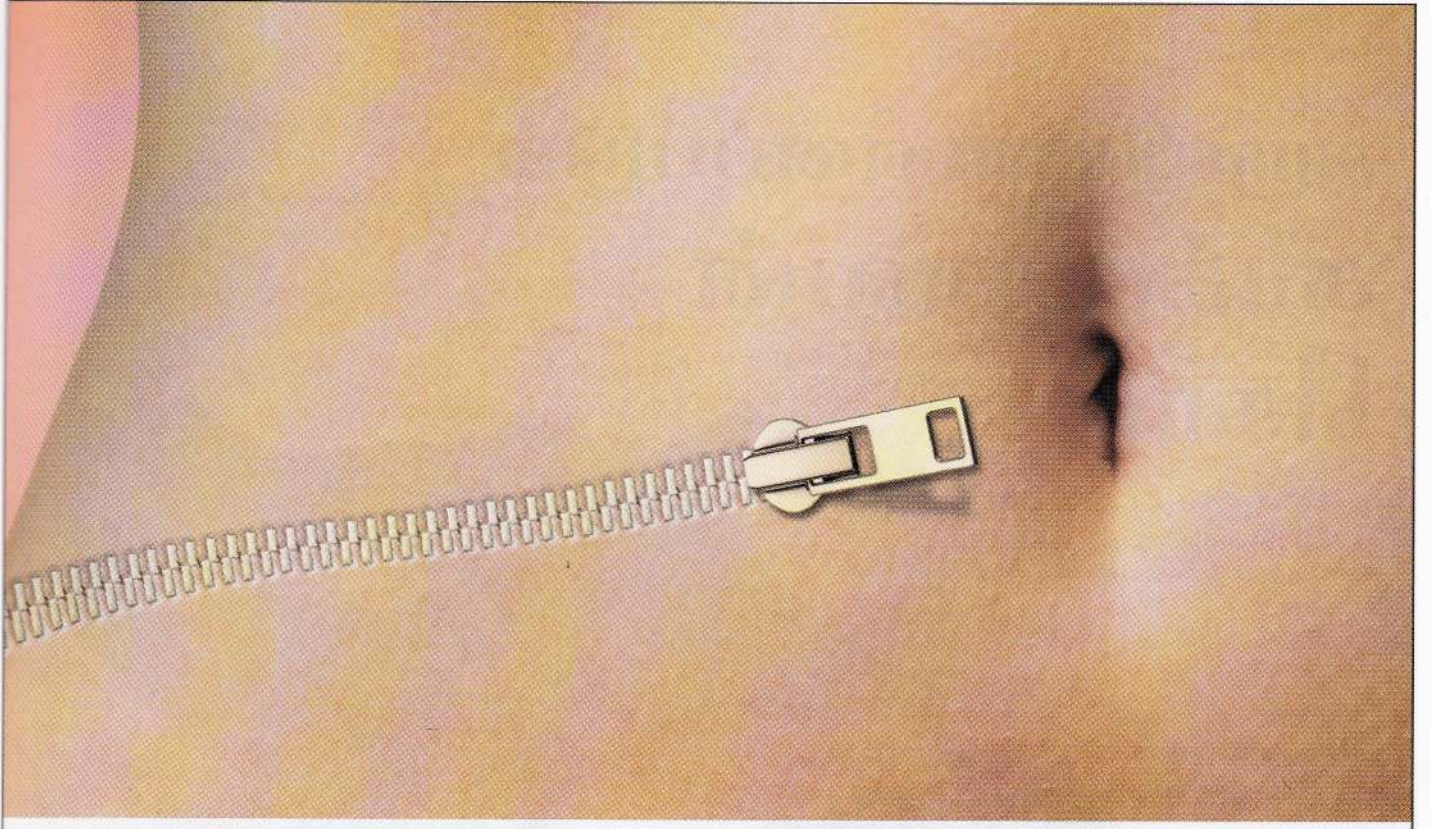
முடியாததாக இருக்கிறது. சமய (ஆன்மீக) அனுபவங்கள் இயல்பில், மறைமுக நம்பிக்கை மற்றும் பெருமகிழ்வைப் பிரதானமாகக் கொண்டிருக்கின்றன. இம்மக்களிடையே இரு வகையான கொண்டாட்டங்கள் உள்ளன. ஒன்றில் புனித புல்லாங்குழல் மற்றும் மேளங்கள் வாசிக்கப்படுகின்றன. மற்றையதில் அவை வாசிக்கப்படுவதில்லை.

ரருயோ கலைத்துவ வெளிப்பாட்டில் பறவைகளின் இறகு அணிகலங்களும் சமயச் சடங்குகளின் நடன வடிவமைப்பும் மிக முக்கியமானவையாகும். ஒவ்வொரு விதமான நடவடிக்கை, பொருள், பயிர்,

மிருகம் அல்லது உணவு ஒரு நன்மையையும் தரலாம்; நோயை உண்டாக்கவும் காரணமாகலாம். இதன் ஆபத்துக்களை மந்திரவாதி தடுக்க முயற்சி செய்வார். நோய்களைக் குணமாக்க ரருயோக்கள் ஒரு சில மூலிகை வகைகளையே நாடுவர். மந்திரவாதிகளின் நோய் நீக்கும் நடவடிக்கைகளில் வாய்மூல உச்சரிப்புக்களே பிரதான இடத்தைப் பெறுகின்றன.

அமேசன் பழங்குடி சமூகத்தினரைச் சென்று சந்தித்த அவுஸ்திரேலிய புகைப்படப் பிடிப்பாளர் டேவிட் லாஸர், இம்மக்கள் கவர்ச்சியானவர்கள், நட்புடன் பழக்கூடியவர்கள் எனக் கூறினார். 🐦

-லக்ஷ்மி



சத்திர சிகிச்சைத் தளும்புகளை மூடி மறைத்திடுங்கள்

உங்கள் உடலில் தளும்பு ஏற்படுத்தாத நம்பகத்தன்மை வாய்ந்த, விரைவாக குணப்படுத்தக் கூடிய லாப்ரோஸ்கொப்பி சிகிச்சை வசதிகள் இப்பொழுது விசேட கட்டணத்தில் தலவத்துகொட ஹெமாஸ் வைத்தியசாலையில்

சத்திர சிகிச்சைப் பக்கீகங்கள்

APPENDISECTOMY / LAPAROSCOPY Rs. 63,000/-*

HERNIOTOMY / LAPAROSCOPY Rs. 65,000/-*

LAPAROSCOPY - DIAGNOSTIC / GA Rs. 39,000/-*

LAPAROSCOPY - ADHESIOLYSIS Rs. 40,000/-*

LAP. CHOLECYSTECTOMY Rs. 70,000/-*

LAP. DI Rs. 35,000/-*

LAP. DI & OVARIAN DRILLING Rs. 40,000/-*

LAP. LRT Rs. 38,000/-*

LAP. OVARIAN CYSTECTOMY G/A Rs. 57,000/-*

*வைத்தியசாலை கட்டணங்கள் மட்டுமே, நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது.

மேலதிக தகவல்களுக்கு அழையுங்கள் **0776 863 345 / 0773 627 866**

ஆலோசனைகளைப் பெறுவதற்கு அழையுங்கள் **0117 888 888**

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

HEMAS
HOSPITAL
THALAWATHUGODA

Expert care, close at hand

கருவிளை எனப்படும் காக்கணவன் கொடி

டாக்டர் (திருமதி) விவியன் சத்தியசீலன்
- M.D (S) India, சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சித்த மருத்துவத்துறை, யாழ். பல்கலைக்கழகம்.



எருவை செருவிளை மணிப்பூங்
கருவிளை (குறிஞ். 08) என்பது கபிலர்
வாக்கு.

கருவிளை என்பது கருங்காக்கணம்;
செருவிளை என்பது வெண்காக்கணம்.

இவையிரண்டும் வெவ்வேறு கொடிகள்
கருநீலப்பூக்களையுடைமையின் 'கரு
விளை' எனவும் வெண்ணிற பூக்களை
உடைமையின் (அதற்கு எதிரான)
'செருவிளை' எனவும் வழங்கப்பட்டன.
இவற்றுள் கருவிளையின் மலரைக் காதலர்
பிரிந்த மகளிரின் நீர்வாரும் கண்களுக்கு
உவமை கூறினார் கீரன் எயிற்றியனார்.
'கடிதடங்ங்காக்கணமே' என்று கருவிளை
மலரைப் பெண் குறிக்குப் பிற்காலப்
புலவர்கள் கூறுவது போலத் தாவரவியலும்
இம்மலர் இக்குறியின் உள்ளுறுப்பை
ஒத்தது என்னும் பொருள் தோன்றி இதற்கு

'கிளைடோரியா' என்ற பேரினபெயர்
வகுத்தனர். கருவிளையும் செருவிளையும்
தாவரவியலில் ஒரே சிற்றினப்பெயரால்
குறிப்பிடப்படுகின்றன.

சங்க இலக்கிய பெயர்

01. கருவிளை.
02. செருவிளை.

பிற்கால இலக்கிய பெயர்

01. கருங்காக்கணம்.
02. வெண்காக்கணம்.

உலக வழக்கு பெயர்

01. நீலக்காக்கட்டான், கருங்காக்க
ட்டான். காக்கரட்டான், கண்ணி,
காக்கணம்பூ
02. வெள்ளைக் காக்கட்டான், வெண்
காக்கணம், சங்கு புஷ்பம்

தாவரப் பெயர்
Clitoria ternatea

கரிலர் தமது குறிஞ்சிப்பாட்டில் அமைத்த
பூப்பந்தலில்
எருவை செருவிளை மணிப்பூங் கருவிளை -
குறிஞ்சி 68

என்று இவ்விரு மலர்களையும் குறிப்பிடுகின்றார். இவற்றுள் 'செருவிளை' என்று இவ்விரு என்பது வெண்காக்கணம் கருவிளை என்பது கருங் காக்கணம். இரண்டும் சிறுகொடிகள் சங்க இலக்கியங்களில் கருவிளை மலர மிகுத்து பேசப்படுகின்றது. செருவிளை மலரை குறிஞ்சிப் பாட்டில் மலரும் காண முடிகின்றது.

செருவிளை என்பதற்கு வெண்காக்கணப்பூ என்று நச்சினார்க்கினியர் உரை கூறுவர். இவர் மணிப்பூங்கருவிளை என்பதற்கு நீலமணி போலும் பூக்களையுடைய கருவிளம்பூ என்றார் இப்பூ மிக அழகானது.

மணிகண்டன்ன மாநிற்கக் கருவிளை
ஒண்பூந் தோன்றியொரு தண்புதல் அறிய -
நற் 221: 1-2

தண்புனக் கருவிளைக் கண்போன் மாமலர்
ஆடுமயில் பீலியின் வாயையொரு துயல் வர
- நற் 262: 1-2

என்ற விடங்களில் பின்னத்தாரார் கருவிளை என்பதற்கு கருங்காக்கணம் என்று உரை கூறுவர். செருவிளை என்பதை வெண் காக்கணம் என்பர். கருவிளை என்பதை கருங்காக்கணம் என்று கூறாமல் 'கருவிளம்பூ' என்று குறிப்பிட்டது சற்று மயக்கந் தருவதாக உள்ளது. பொதுவாக யாப்பிலக் கணத்தில் கருவிளம்பூ என்பது இரண்டு நிரையசைச் சீரைக்

குறிப்பதாக கொள்ளுவதோடு கருவிளவாகிய வினாவையுங் குறிக்கும் என்பர்.

கருவிளை என்னுங் கொடி தண்ணிய புதல்தொறும் மலர்ந்து அழகு செய்யுமென்பதையும் கண்போன்ற கரிய மலர்களை உடைய கருங்காக் கணங்கொடி வாடைக்காற்று வீசுதலில் கூத்தாடுகின்ற மயிலின் பீலி போன்று ஆடா நிற்கும் என்பதையும் கண்போம்.

காதலர் பிரிந்த கையறு மகளிர்
நீர் வார் கண்ணின் கருவிளை மலர -

லகரா 294: 4-5

என்னுமாறு கருங்காக்கணம் பூ பெரிதும் நீர்ப்பசை உடையதாகவும் காதலனை பிரிந்த மகளிரின் கண்போன்று நீரைச் சொரிந்து கொண்டு இருக்கும் என மிக நன்றாக உவமித்தார் கீரன் எயிற்றியனார். மேலும்.

கண்ணெனக் கருவிளை மலர்- ஐங் 464
கருவிளை கண்போன் மாமலர்- நற் 262
கருவனை கண்போற் பூத்தன் என்பன காண்க
கருவிளைக்கு மாறுட்ட நிறங் கொண்ட வெண்மைப்பூ வெண் காக்கணம் என்பர். 'செரு' என்றால் 'மாறுபாடு' என்று பொருள் கருமைக்கு மாறுபட்ட வெண்ணிற காக்கணம் செருவிளை எனப்பட்டது. புட்பவிதி நூலார் இவற்றை

கருமுகைக் கருங்காக் கொன்றை
முருகாரும் வெண்காக் கொன்றை
என்றான். ஆண்டான் கருவிளையை கார்கோடப்பூ என்று அழைக்கின்றான்.





Botanical Name : Clitoria ternatea.

Family : Fabaceae.

Engilsh Name : Leaved Clitoria /
Butterfly pea.

Sinhala Name : Elakatarolu

இது பல்லாண்டு காலம் நிலைத்து நிற்கக் கூடிய நீண்ட உருளை வடிவான தண்டுடைய களைகளையும் கொண்ட ஒரு செடியாகும். இலைகள் ஒன்றுவிட்டு இலை ஒழுங்கு கொண்டவை 3.7 – 5cm நீளமுடையது. பூக்கள் ஒழுங்கற்றவை இருபாலானவை. கருநீல அல்லது வெண்ணிற பூக்கள் கொண்டவை. 10 – 12.5cm நீளமுடைய அவரை வடிவகாய்கள் கா+ம் 8 - 12 விதைகள் கா+ம். விதைகள் பச்சை யாகவும் மண்ணிற புள்ளிகள் உடையதாகவும் கா+ம் மார்கழியிலிருந்து தை மாதம் வரை பூக்களை கூடுதலாக அவதானிக்கலாம்.

பரம்பலும் இனவிருத்தியும்

வேலியோரத்திலும் தோட்டத்திலும் பயிராகும் ஒரு கொடி. பூக்களின் நிறவேறுபாட்டை கொண்டு நீலம், வெள்ளை என பிரிக்கப்படும் வெள்ளை இனமே மேலானது விதைமூலம் இனம்பெருகும்.

மருத்துவப் பயன்கள்

- ♦ இதனுடைய இலைகள், பூக்கள் இளம் பிஞ்சுகள் இன்னும் இந்தியாவின் கேரள மக்களால் இலைவகை மரக்கறியாக பயன்படுத்தப் படுகிறது.
- ♦ காக்கணவன் வேர்க்குடிநீரில் 15ml தேன்/ நெய்யுடன் கலந்து குழந்தைகளுக்கு

த்தாகவும் (General tonic) மூளை வளர்ச்சியை கூட்டவும் தசைகளை வலுப்படுத்தவும் பயன்படும்.

- ♦ வெள்ளை காக்கணவன் வேர்களை சேகரித்து நன்கு கழுவி நிழலில் உலர்த்தி பொடித்து அரித்து 1 & 2g அளவு காலை மாலை வெந்நீரில் கொடுக்க மூட்டுவியாதி தீரும்.
- ♦ சிறுநீர் தாரையில் ஏற்படும் எரிச்சலுக்கு வெள்ளைக்காக்கணவன் வேர்ச்சாறு 20ml இருவேளை 3 நாட்கள் எடுக்க எரிச்சல் தணியும்.
- ♦ இதன் இலைச்சாறும் வேர்ச்சாறும் சம அளவாக கலந்து 15ml வீதம் கொடுக்க ஆஸ்துமா நோயில் ஏற்படும் களைப்பு வியர்வை போகும்.
- ♦ இதன் இலைகளை உப்பு சேர்த்து நெறிக்கட்டிகளுக்கு பூச வீக்கம் கரையும்.
- ♦ குழந்தைகளுக்கு ஏற்படும் பொடுகு தலை அவியலுக்கு இலைகளை கழுவி நன்கு அரைத்து தேய்த்து முழுகி வரலாம்.
- ♦ காக்கணவன் வேர் - 8g, திப்பிலி 8g, சுக்கு 12g, விளாம்பிசின் 8g, இவற்றை நன்றாக வெந்நீர் விட்டு அரைத்து 65mg மாத்திரையாக உருட்டி நிழலில் உலர்த்திட மாத்திரையை தாய்ப்பாலில் பயன்படுத்தமுன் பாலில் நன்கு அவிக்க வேண்டும்.
- ♦ காக்கணவன் வேர்த்தூள் 200 & 300mg வீதம் குழந்தைகளுக்கு கொடுக்க வாந்தி இயங்கும் மந்தம் தீரும்.

இலங்கையில் முதல் தரம்



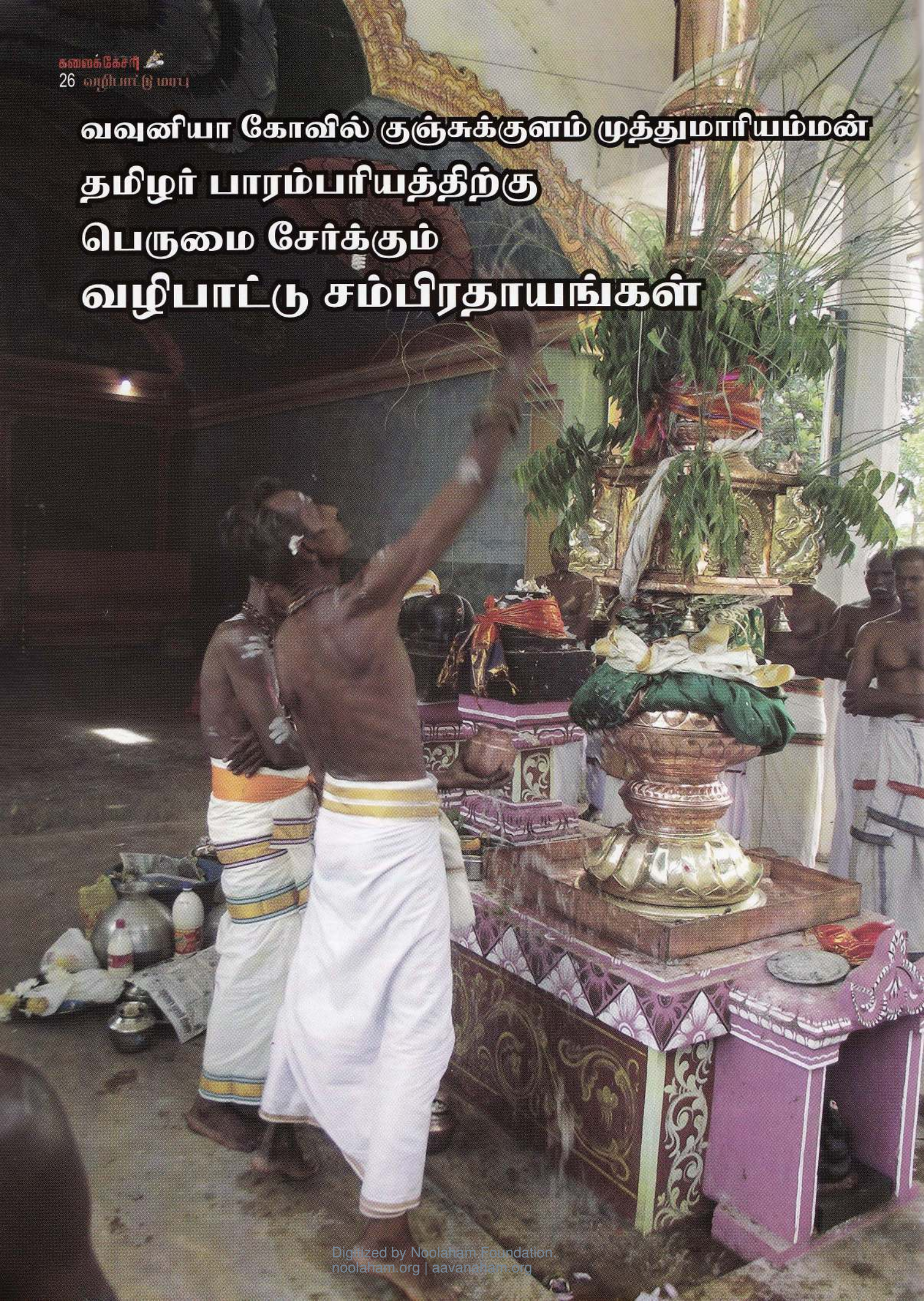
பாவனையாளர்களாகிய உங்களுக்கு
எமது மனமார்ந்த நன்றி!

சிறந்த
சமையல் எண்ணெய்
Fortune

நீங்கள் எம்மீது கொண்டுள்ள நம்பிக்கையை எதிர்காலத்திலும்
எதிர்பார்ப்பதோடு, நிரந்தரமாக சிறந்த சமையல் எண்ணெய்யை
போர்கூன் மூலம் பெற்றுக் கொடுப்பதே எமது நோக்கமும்
எதிர்பார்ப்பும் ஆகும்.

*2014 LMRB வீட்டுப் பனல்

வவுனியா கோவில் குஞ்சுக்குளம் முத்துமாரியம்மன் தமிழர் பாரம்பரியத்திற்கு பெருமை சேர்க்கும் வழிபாட்டு சம்பிரதாயங்கள்



மேது முன்னோர்கள் இயற்கையோடு ஒன்றித்து வாழ்ந்ததனால் நோய்நொடியின்றி நீண்டகாலம் வாழ்ந்தார்கள். அவர்கள் இவ்வாறு வாழ்ந்ததற்கு முக்கிய காரணம் காலம்காலமாகப் பின்பற்றப்பட்டு வரும் வாழ்க்கை முறை மரபுகளை மாற்றாது இறுக்கமாகப் பின்பற்றியமையாகும். பணத்தையே மையமாகக் கொண்ட நெருக்கடிமிக்க நகரங்களிலிருந்து தூரவிலகி இருக்கும் கிராமங்களில் அதுவும் விவசாயக் கிராமங்களில் இன்றும் ஆங்காங்கே இந்த வாழ்க்கை முறை, மரபுகள் விருப்பத்துடன் கடைப்பிடிக்கப்பட்டு வருவது பெருமைக்குரிய விடயம் இல்லையா?

ஊர்களுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, உறவுகளுக்கிடையிலான ஒற்றுமை, செய்நன்றி மறவாது நன்றி செலுத்தும் பண்பு, இயற்கையுடன் ஒன்றித்த ஆரோக்கியமான வாழ்வு போன்ற அம்சங்களை உள்ளடக்கிய வழிபாட்டுச் சடங்குகள் தமிழர்களின் ஆத்மீக வாழ்க்கை முறையாக இருந்துள்ளன.

வவுனியா நகரிலிருந்து வடக்கே ஏ9 நெடுஞ்சாலையில் தற்போதுள்ள ஓமந்தை சோதனைச் சாவடியை அண்மித்ததாக மேற்குப் புறத்தில் மல்லாவி செல்லும் வீதியில் சுமார் 35 கி. மீற்றர்கள் தூரத்தில் கோவில்குஞ்சுக்குளம் கிராமம் செழிப்புடன் வரவேற்கின்றது.

பசும்பழச்சோலைகள் நிறைந்த விவசாயக் கிராமமான இக்கிராமத்தின் நீர்த்தேவையை குஞ்சுக்குளம் என்ற குளம் நிறைவு செய்கின்றது. இந்தக் குளத்திற்கு தெற்குப் பக்கத்தில் ஆலமரச் சோலையில் முத்துமாரி அம்மன் ஆலயம் அமைந்துள்ளது. இக்கிராமத்தைச் சூழ வுள்ள 64 கிராமங்களுக்கும் குலதெய்வம் கோவில் குஞ்சுக்குளம் முத்துமாரி அம்மனாகும்.

இந்த அம்மன் சக்திவாய்ந்த அம்மன் என்பது சுற்றுச் சூழவுள்ள கிராம மக்களின் நம்பிக்கையாகும். இந்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் நேர்த்தி வைத்து அதனைப் பக்தியுடன் நிறைவேற்றுகின்றார்கள். நோய் குணமடையவும் குழந்தைப் பாக்கியம் வேண்டியும் சீரும்சிறப்புமாக வாழவும் அம்மன், காத்தவராயன் ஆகிய தெய்வங்களுக்கு நேர்த்தி வைத்து, வேண்டுகல் நிறைவேறியவுடன் அன்பளிப்புப் பொருட்களை செய்நன்றி பண்புடன் மனநிறைவாக அர்ப்பணிக்கின்றார்கள்.

அம்மனுக்கு காவலாக காத்தவராயன் வீற்றிருக்கின்றார். அன்னைக்கு மகன் காவல்; அம்மனும் காத்தவராயனும் கோவிலில் இரு முக்கிய தெய்வங்கள். மூலஸ்தானத்தில் அழகு ஜொலிக்கும் அம்மன் விக்கிரகம் ஆகமவிதிமுறைப்படி பிரதிஸ்தை செய்யப்பட்டுள்ளது. ஆலயமும் ஆகம விதிமுறைப்படி அமைக்கப்பட்டுள்ளபோதிலும் பரம்பரைப் பூசாரிகளினால் த்தான் வழிபாட்டுச் சடங்குகள் பக்திபூர்வமாக நிறைவேற்றப்படுகின்றது. தினமும் ஒரு வேளை பூஜை நடைபெறுவதுடன் திருவிழாக் காலங்களில் மத்தியானமும் இரவும் பூஜைகள் நடைபெறும்.

கோவிலில் சைவ விசேட தின விழாக்கள் கொண்டாடப்பட்டாலும் பொங்கல்தான் விசேடம். தொழில் நிமித்தம் வெளியூர்களில் வசிக்கும் சுழவுள்ள கிராமங்களைச் சேர்ந்த ஊரார் பொங்கல்



சன்னாசி வைரவன், ராக்கியர், ஐயனார் ஆகியோருக்கு பொங்கலன்று முன்னிரவில் போடப்பட்ட மடை



பொங்கலன்று நள்ளிரவில் கழு மரத்திற்கு வைக்கப்பட்ட மடை



பொங்கலன்று மாலையில் கொடிக் கம்ப பூசையின் பின்னர் வைக்கப்பட்ட மடை



அதிகாலைப் பொழுதில் கொடிக் கம்பம், பலிபீடத்திற்கு போடப்பட்ட மடை

கொண்டாட்டத்திற்காக ஊருக்குவந்து தமது சமுதாயக் கடமைகளை நிறைவேற்றுகின்றார்கள்.

ஆனிமாத முழுமதியை அண்டிவரும் வெள்ளிக் கிழமையை பொங்கல் தினமாகக் கொண்டு அதற்கு முந்திய 15 நாட்கள் கொடியேற்றத்துடன் திருவிழா ஆரம்பமாகின்றது.

கொடியேற்றம் ஆரம்பித்தவுடன் ஊர் ஒற்றுமையை வெளிப்படுத்தும் முத்துத் தெண்டல் அம்மன் வரவு பாரம்பரியம் பின்பற்றப்படும். ஆனால் இந்த பாரம்பரியம் நிறுத்தப்பட்டு 35 ஆண்டுகள் கடந்து விட்டன. தற்போது பொங்கல் நாளன்று காலையில் கோவிலின் வெளிவீதி சுற்றிவரப்படுகின்றது. அப்போது ஊரவர்கள் கும்பம் வைத்து முத்தரிசி வழங்குவார்கள்.

ஆலயத்திற்கு பங்கான 64 ஊர்களுக்கும் அணிகலன்களினால் அலங்கரிக்கப்பட்ட கும்பம் பறை மேளதாளங்களுடன் எழுந்தருளச் செய்யப்படும். இதை முத்துத் தெண்டல் என அழைப்பர். குறிப்பிட்ட ஊர் எல்லைக்குள் நுழையும்போது அந்த ஊரவர்கள் பந்தல் போட்டு அம்பாளை வரவேற்பர். இதனை அம்பாள் வரவு என்பர். அவ்வாறே அந்த ஊரிலுள்ள ஆலயமுன்றலிலோ அல்லது பொது இடத்திலோ அம்மனுக்கு வழிபாடியற்றும் வசதிகள் செய்திருப்பர். அங்கு சமையல் செய்து படைத்து அம்மனுடன் வரும் பூசகர் மற்றும் பக்தர்களுக்கு விருந்தோம்பல் செய்வார்கள். மேலும் அரிசி, தேங்காய், இளநீர், மரக்கறிவகை, தேன் போன்ற தமதூர் விளைபொருட்களை ஆலயத்திற்கு தானம் வழங்குவார்கள். வண்டிலொன்று

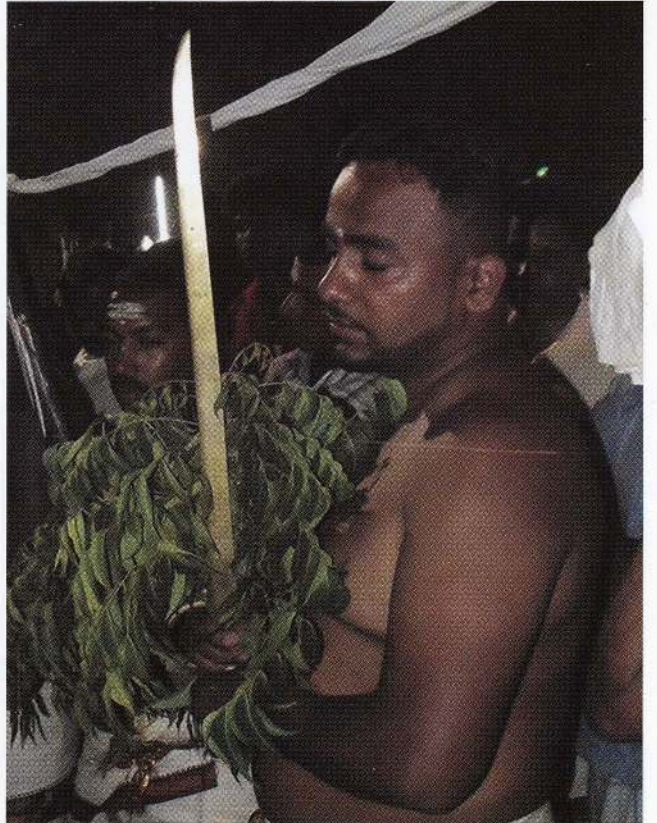


பொங்கலன்று பிற்பகலில் எழுந்தருளி அம்மன் சிங்க வாகனத்தில் வெளிவீதியுலா வருகின்றார். ஆலயத்திலுள்ள வான், கத்தி, ஈட்டி போன்ற ஆயுதங்கள் பயபக்தியுடன் பூசாரிகளினால் வேப்பிலையுடன் எடுத்துவரப்படும்.

பொருட்களால் நிறைந்து விட்டால் அந்தப் பொருட்கள் ஆலயத்திற்கு அனுப்பி வைக்கப்படும்.

கோவில் கொடியேறியவுடன் ஊர் மக்கள் விரதமிருப்பார்கள். வேறு அலுவல்களின் பொருட்டு ஊரைவிட்டு வெளியேற மாட்டார்கள். மாமிச உணவு வகைகளைத் தவிர்த்து விடுவர். கொடியேறி விட்டால் தினமும் அன்னதானம் வழங்கப்படும். ஊரவர்களின் வீடுகளில் சமைப்பதும் நிறுத்தப்பட்டு குடும்பத்துடன் கோவிலுக்கு வந்து உணவருந்திச் செல்வார்கள். வீட்டிலுள்ள இயலாதவர்களுக்கும் எடுத்துச் செல்வார்கள். இந்த விரதம் பொங்கல் தினத்தின் மறுநாளான சனிக்கிழமை காத்தவராயன் பூஜையின் பின்னர் அவருக்கான படையலை ஊர்மக்கள்பந்தியிலமர்ந்து உண்டபின்னர் நிறைவு பெறும்.

இன்றுவரை 64 ஊர்களையும் மற்றும் வெளியூர்களையும் சேர்ந்த மக்கள் தமது நேர்த்திகளை தமக்கு இயலுமான வகையில் நன்றியுணர்வுடன் நிறைவேற்றுகின்றார்கள். கற்பூரச்சட்டி ஏந்துவோரும் பாற்செம்பு தலையில் சுமப்போரும் காவடி எடுப்போரும் அம்மனுக்கு புடவைகள், நகைகள், தாலிப்பொருத்தம் இல்லையென்றால் சிறிய தாலிகள், கை, கால் சங்கிலிகளும் மடை மற்றும் படையல் பொருட்களை வழங்குவது இரவிரவாக பக்தர்களினால் நிறைவேற்றப்படும். பொங்கல் தினத்தன்று நள்ளிரவு காத்தவராயன்

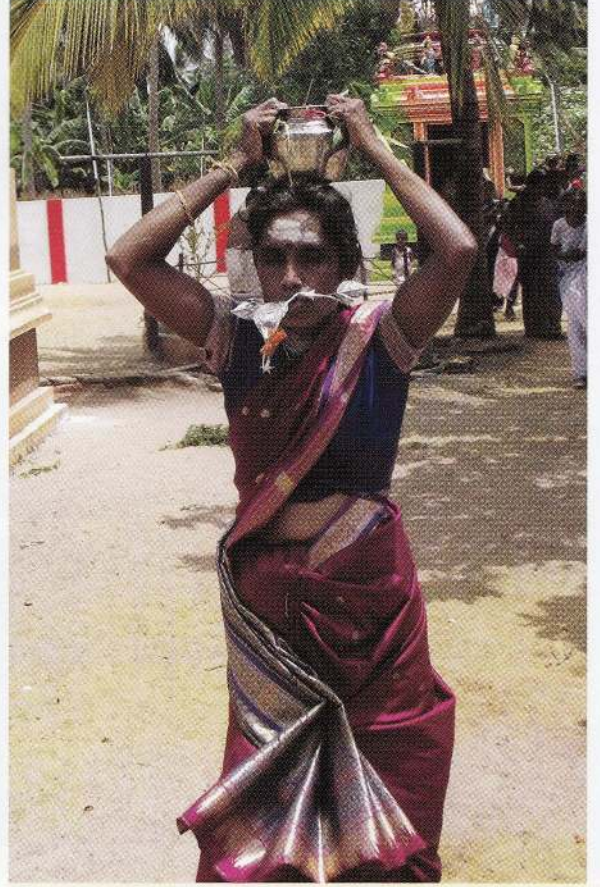


வழிபாட்டுச் சடங்குகளின் போது, மூலஸ்தானத்தில் வைத்துப் பாதுகாக்கப்படும் ஆயுதங்களை பூசாரிகள் வேப்பிலையுடன் சேர்த்து தாங்கிநிற்பர்.

நேர்த்திக் கடனை நிறைவேற்றும் பக்தர்கள்



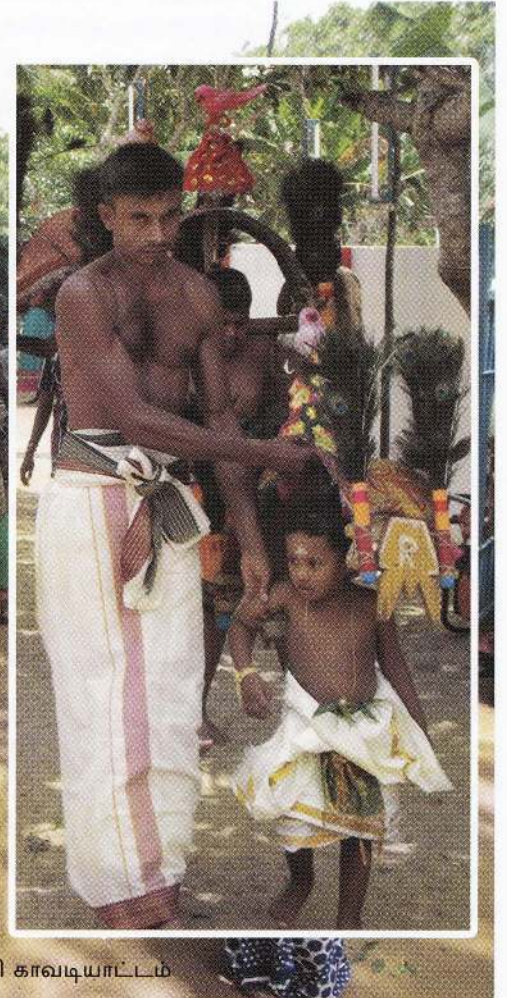
தலைமைப் பூசாரியினால் நேர்த்திக்கடன் நிறைவேற்றி வைக்கப்படுகின்றது



அலகு குத்தி பாற்குடம் எடுக்கும் பக்தை



சிறுவர் முதல் பெரியோர் வரை வந்து வேற்பாடினறி காவடியாட்டம்



ஆரம்பமாகும் வரையில் நேர்த்தியை நிறைவேற்றும் சடங்குகள் தொடரும்.

ஆலய வழிபாட்டுச் சடங்குகளின்போது பறைமேளம் கொட்டப்படுவது பண்டைநாள் முதற்கொண்டு பின்பற்றப்பட்டு வரும் மரபாகும். இப்பொழுதும் இம்மரபு வழக்கத்தில் இருந்தாலும் கடந்த 20 வருடங்களாக நாதஸ்வரமும் ஆலயத்திற்குள் இசைக்கப்படுகின்றது. “போருக்கு முன்னர் பரம்பரையாக ஆலயத்திற்கு பறை கொட்டுவோர் இருந்தனர். ஆனால் போருக்குப்பின்னர் இந்நிலை மாறிவிட்டது” என்கின்றார் அதிபர் திருஞானசம்பந்தமூர்த்தி.

இந்த ஆலயத்துடன் மிக நெருங்கிய தொடர்புகொண்ட ஓமந்தை மத்திய கல்லூரி அதிபர் சுப்பிரமணியம் திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி ஆலயத்தின் வரலாறு குறித்து தொடர்ந்து கூறியதாவது;

“ஆகம விதிமுறைப்படி கட்டப்பட்ட ஆலயத்திற்கு கும்பாபிஷேகம் 2010 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்றது. அதற்கு முன்னர் ஓலையால் வேய்ந்தும் சாணத்தால் மெழுகியும் இருந்த சிறிய ஓலைக்குடிசையில் வழிபாடுகள் நடைபெற்றன. அதற்கும் முன்னர் வேப்பமரத்தின் கீழ் அம்மன் கும்பம் வைத்து வழிபாடு நடைபெற்றது. சுமார் 300 வருடங்களுக்கு முற்பட்ட வரலாறு இவ்வாறு காணப்படுகின்ற போதிலும் அதற்கும் முன்னைய ஆரம்பகால வரலாற்றை கர்ணபரம்பரைக் கதையாகவே அறிந்துகொள்ள முடிகின்றது. அதாவது தமிழ்நாட்டில் திருச்சியிலுள்ள சிறிய கிராமமான கண்ணூரில் இருந்து வந்திருந்த கரகாட்டக்கலைஞர்கள் தலையில் அம்மனைக் கரகமாக வைத்து ஊரூராகச் சென்று கரகமாடி வந்தார்கள். ஆலஞ்சோலையாகக் காட்சியளித்த குஞ்சுக்குளத்தின் கிழக்குக் கரைப்பக்கமாக வந்த கரகாட்டக் குழுவினர் இளைப்பாறுவதற்கு தகுந்த இடம் எனக் கருதி கும்பத்தை இறக்கி வைத்து இளைப்பாறினார்கள். அவர்கள் புறப்படும்போது கும்பத்தை தூக்கமுற்படுகையில் அது அசைய மறுத்தது. பல வழிகளில் முயற்சித்தும் பலன் கிடைக்காமையால் அம்மன் இங்கிருக்க விருப்பம் கொண்டு விட்டாள் எனக்கருதி கும்பத்தை அப்படியே வைத்து வணங்கிச் சென்றார்கள். இந்தக் கும்பம் இன்றளவிலும் பயபக்தியுடன், புனிதம் மாறாது, தேவஇரகசியமாக பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்றது” என்றார்.

இந்தக் கோவிலில் அனுஷ்டிக்கப்படும் வழிபாட்டு முறைகள் ஒவ்வொன்றும் அர்த்தபுஷ்டி நிறைந்தவை. பண்டம் எடுத்தல் என்ற வழிபாட்டுச் சடங்கில் அம்மனுக்கு உதவியாக இருக்கும் காவல் தெய்வங்களை அழைத்து கும்பத்தில் இருத்தி அவர்களுக்கு தேவையானதைக் கொடுத்து மகிழ்ச்சிப்படுத்தி வழியனுப்பி வைப்பதாகும். இந்த மரபில் அரசமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் காத்தவராயனுக்கான சடங்குகள் புறம்பாக ஆலயத்தின் வெளிவீதியில் நடைபெறுகின்றன.

இதேபோல் பரிகல கும்பம் எனப்படும் சடங்கிலும் ஐந்து பாளை நேர்ந்து பொங்கப்படும். இதில்



அம்மனுக்கு நேர்த்திவைத்து தென்னம்பிள்ளை தட்சிணை



தலையில் கற்பூரச் சட்டி சுமக்கும் பெண்கள்

காவடி தோளில் தூக்கி கனலேறிய மெழுகாய்.....



உதவியாளரின் உதவியுடன் முதுகில் முள் குத்தப்படுகின்றது



பறைமேளம் கொட்ட காவடி தோளில் தூக்கி வைக்கப்படுகின்றது

முத்துமாரியம்மனின் பொங்கல் தினத்தன்று இரவுபகலாக நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட காவடிகள் வருவது வழமை. கோவிலுக்கு 200 மீற்றர் தூரத்திலுள்ள பிள்ளையார் கோவிலிலிருந்துதான் இக்காவடிகள் எடுக்கப்படுகின்றன.

பிள்ளையார் குடியிருப்பு, புளியங்குளத்தைச் சேர்ந்த பாலசிங்கம் பத்மராஜா என்பவர் பக்தர்களின் முதுகில் காவடி முள்ளைக் குத்தி மற்றும் அலகு குத்தி காவடி எடுக்கும் நேர்த்தியை நிறைவேற்றி வைக்கிறார். மனைவி வழியில் பரம்பரையாக இத்தொழிலில் ஈடுபட்டு காவடி முள்ளைக் குத்துவதில் 20 வருடங்களுக்கும் மேற்பட்ட அனுபவத்தைக் கொண்டிருக்கும் பாலசிங்கம் பத்மராஜா இப்படிச் கூறுகின்றார்.

“பக்தர்களின் நேர்த்தியை நிறைவேற்றி வைப்பது பரமதிருப்தியைத் தருகின்றது. கடவுளுக்கு நேர்த்தி வைத்து செய்வதால் நோவும் தெரிவதில்லை; இரத்தமும் வருவதில்லை. ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் பாவித்த பிறகு முள்ளைகளை சவடோன் மருந்து பாவித்து சுத்தம் செய்வேன். வெள்ளிக் கம்பியினால் தான் இந்த முள்ளைகள் செய்யப்படுகின்றன. 04, 06, 08, 12, 108, 1008 என நேர்த்தியாளர்களின் விருப்பப்படி முள்ளைகள் உடலில் ஏற்றலாம்.

முள்ளைகளுக்கும் இலக்கங்கள் உண்டு. பொதுவாக 12 ஆம் நம்பரிலிருந்து ஆரம்பித்து 90 ஆம் நம்பர் வரை பாவிப்பார்கள். 90 ஆம் நம்பர் பொதுவாக தூக்குக் காவடிக்குத்தான் பாவிப்பார்கள். ஆறு வயதிலிருந்து அலகுக்குத்தி காவடி எடுக்கின்றார்கள்” என்றார்.



அலகு குத்தப்படுகின்றது



Digitized by Neeloham Foundation
noolaham.org



காயத்தை ஆற்றும் விபூதி



ஊர் மக்கள் ஒன்றாகக்கூடி வழிபாட்டுச் சடங்குகளுக்கான ஆயத்தங்களில் இரவிரவாக ஈடுபட்டிருக்கின்றார்கள்



பொங்கலன்று மாலையில் அன்னதானம்

சிறிதளவை எடுத்து ஆலயத்திற்கு வெளியே குறிப்பிட்ட திசையில் வைத்துவிட்டு வருவார்கள். இதற்கு வழிவிடுதல் என்று கூறுவர். ஐம்பூதங்களுக்கும் தமது நன்றியறிதல் உணர்வை வெளிப்படுத்தும் சடங்கு இதுவாகும். இவ்வாறே தூழி பிடித்தல், மடைபரவுதல் போன்ற சடங்காசாரங்கள் அதற்குரிய முறைமைப்படி நடைபெறும்.

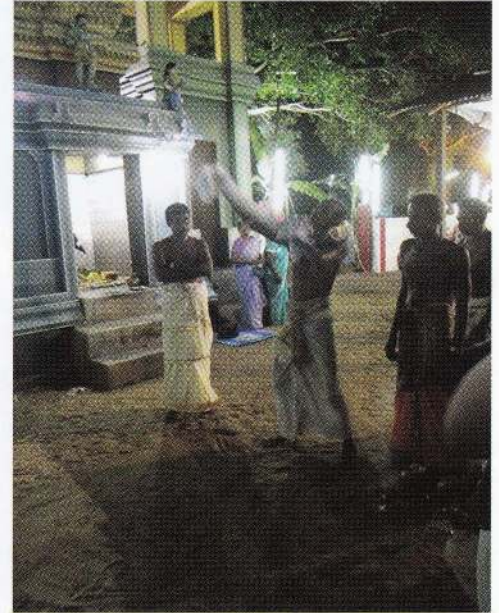
வெற்றிலை, பழங்கள் குறிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையில் வைக்கப்பட்டு மடை போடப்படும். மடை பரவுவதற்கு விரிக்கப்படும் வெள்ளைச் சீலை 'கச்சீலை' என்பர்.

காத்தவராயனுக்கு 40 வருடங்களுக்கு முன் கோழி, ஆடுகள் வெட்டி பலியிடப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது மூன்று ஆடுகளுக்கு செவிகளும் கோழிகளுக்கு கொண்டைப் பூக்களும் முறைப்படி சடங்குகளின் போது வெட்டப்படுகின்றன.

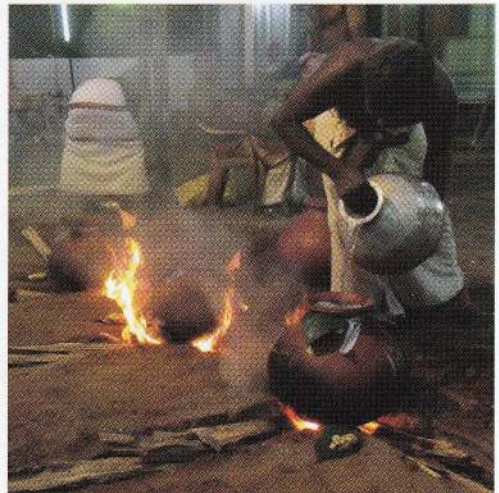
காத்தவராயனை திருப்திப்படுத்தும் சடங்குகள் நிறைவு பெற்றபின்னர் சம்பிரதாய பூர்வமாக கொடி இறக்கப்படும். கொடி இறக்கப்பட்ட பின்னர் பக்தர்களினால் நேர்த்தியாக வழங்கப்பட்ட பொருட்கள் ஏலத்தில் விற்பனை செய்யப்படும். ஆடு, கோழி, சாராயப்போத்தல் என்பவற்றை அயற்கிராமங்களைச் சேர்ந்த மக்கள் ஆர்வத்துடன் வாங்கிச் செல்வார்கள். ஏலவிற்பனை மூலம் கிடைக்கும் பணம் கோவில் வளர்ச்சிக்கு பயன்படுத்தப்படும்.

பறைமேளம் அடிப்போர், துணிதுவைப்பவர், முடிதிருத்துபவர் ஆகியோர் கோவிலுக்கு செய்த சேவைக்காக சோந்தை கொடுக்கப்படும். அதாவது ஆடு, கோழி, சாராயப்போத்தல் என ஒவ்வொன்றிலும் ஒவ்வொன்றும் மற்றும் பழவகைகள், அரிசி என்பன சோந்தையாக வழங்கப்படும்.

இந்த வழிபாட்டு முறைகளை மற்றும் மரபுகளை பரம்பரை பரம்பரையாக பூசாரிமார் செய்து வருகின்றார்கள். செல்லத்துரை பஞ்சவர்ணம், அருணாசலம் காத்தலிங்கம், சுப்பிரமணியம் சுந்தமூர்த்தி, பாலசிங்கம் தயாபரன் ஆகிய நான்கு பேரும் ஆளுக்கொரு வருடம் தலைமைதாங்கி பொங்கலுடன் தமது தலைமைப் பொறுப்பை கைமாற்றுவார்கள். ஆரம்பத்தில் வெட்டர் எனப்பட்டவரும் பின்னர் அய்யங்கர்தொடர்ந்தார்.



மடைபோடுவதற்கு முன்னர் கச்சீலை சடங்கு

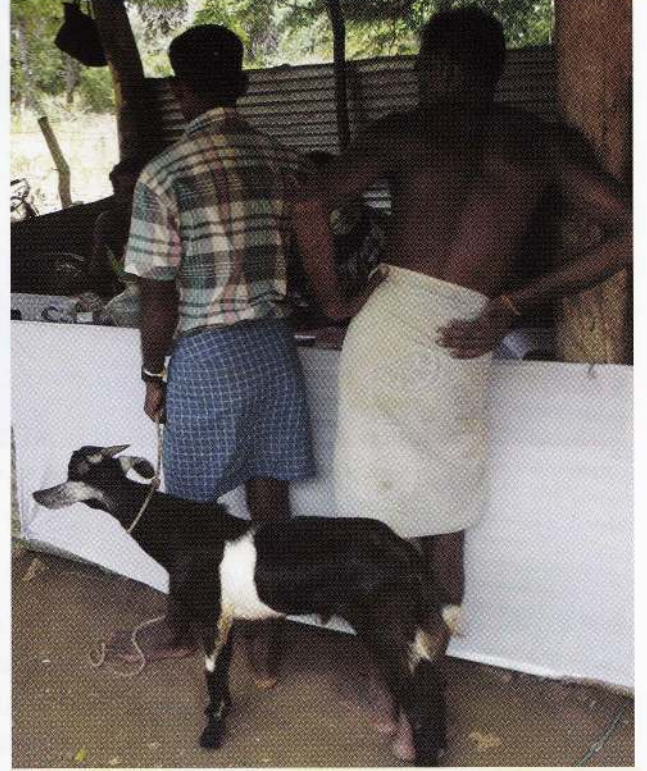


'யத்து' அல்லது 'வளர்ந்து'. பாதுகாப்பாக பொங்குவதற்காக வாய்க்கால் போல் வெட்டி அதில் மூன்று பாணைகள் வைத்து பொங்கப்படுகின்றது. நள்ளிரவில் இந்தச் சடங்கு இடம்பெறும்.

அன்னையைக் காவல் காக்கும் தனயன் காத்தவராயனுக்கு பிடித்த உணவுவகைகள்
பானங்களை பக்தர்கள் மனமுவந்து வழங்குகின்றார்கள்.



சாராயம் அன்பளிப்பு செய்யப்படுவதும் அதற்கு வழங்கப்பட்ட பற்றுச்சீட்டும்



பக்தரினால் ஆடு அன்பளிப்பு செய்யப்படுகின்றது



பக்தர்களினால் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்ட கோழிகள்

அவரது மகன் சுந்தர் வேலுப்பிள்ளை என்பவரும் இவ்வாறே இவர்களின் பரம்பரையில் வந்தோராக சண்முகம், கார்த்திகேசு, வினாசித்தம்பி இவர்களின் பிள்ளைகளாகிய வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம், கார்த்திகேசு அருணாசலம், சண்முகம் செல்லத்துரை இவர்களின் பிள்ளைகள் அருணாசலம் காத்த விங்கம், சுப்பிரமணியம் சுந்தரமூர்த்தி, செல்லத்துரை பஞ்ச வர்ணம் ஆகியோர் பூசாரிகளாக தொடர்ந்து பூசை ஆசார விதிமுறைகளை செவ்வனே செய்து வருகின்றார்கள்.

இவர்களின் முக்கிய தொழில் விவசாயமாகும். எத்தகைய தேவை என்றாலும் கோவில் வருமானத்திலிருந்து ஒரு சதம்கூட எடுத்துக்கொள்வதில்லை. பக்தர்கள் அர்ச்சனைத் தட்டத்தில் வைக்கும் தட்சிணையைக்கூட கோவில் நிர்வாகத்திடம் கையளித்து விடுகின்றார்கள். இவர்கள் தம்மிடமுள்ள சொத்துகளையே ஆலயத்திற்கு அன்பளிப்பாக வழங்கியுள் ளார்கள். முன்னர் ஆலயம் அமைந்திருந்த காணி ஒரு ஏக்கர் நிலப்பரப்பைக் கொண்டதாகும். பூசாரிகளான வேலுப்பிள்ளை சுப்பிரமணியம், சண்முகம் செல்லத்துரை ஆகியோர் தெற்கு மற்றும் வடக்கு பக்கங்களில் ஒவ்வொரு ஏக்கர் காணியை கோவிலுக்கு வழங்கியிருந்தார்கள். இதுகுறித்து, வருமானத் திற்காக வேயன்றி பரம்பரை பரம்பரையாகத் தொடர்ந்து வரும் நம்பிக்கை நிறைந்த வழிபாட்டு முறைமைகளை தொடர்ந்தும் பேணி அடுத்த தலைமுறையிடம் ஒப்படைக்க வேண்டிய பொறுப்பும் கடமையும் எங்களுக்கு உண்டு என செல்லத்துரை பஞ்ச வர்ணம் என்ற பூசாரி இந்த ஆலயத்துடன் இருக்கும் தமது பிணைப்பையும் நம்பிக்கையையும் வெளிப்படுத்தினார்.



காத்தவராயன் கழுமரம்

வழிபாட்டுச் சடங்குகளின்போது அம்மனைப் போற்றிப்பாடல்கள் பாடப்படுகின்றது. குஞ்சுக்குளம் பதியில்

செழிக்க வீற்றிருக்கும்
செங்கல் மான் தங்கையே
எங்கள் குல தெய்வமே

மாரி இமையே.... எனத் தொடரும் இந்தப் பாடலை கந்தர் சண்முகம் என்ற பூசாரி இயற்றியுள்ளார். அரைமணி நேரத்துக்கும் அதிகமான நேரகாலம் பாடக்கூடிய வகையில் நீண்டுள்ள பாடல் வரிகளை செவிவழியாகவே பூசாரிகள் கேட்டு மனனம்செய்து பாடுகின்றார்கள். இந்த போற்றிப்பாடல் இதுவரையில் புத்தக வடிவில் வெளிவரவில்லை.

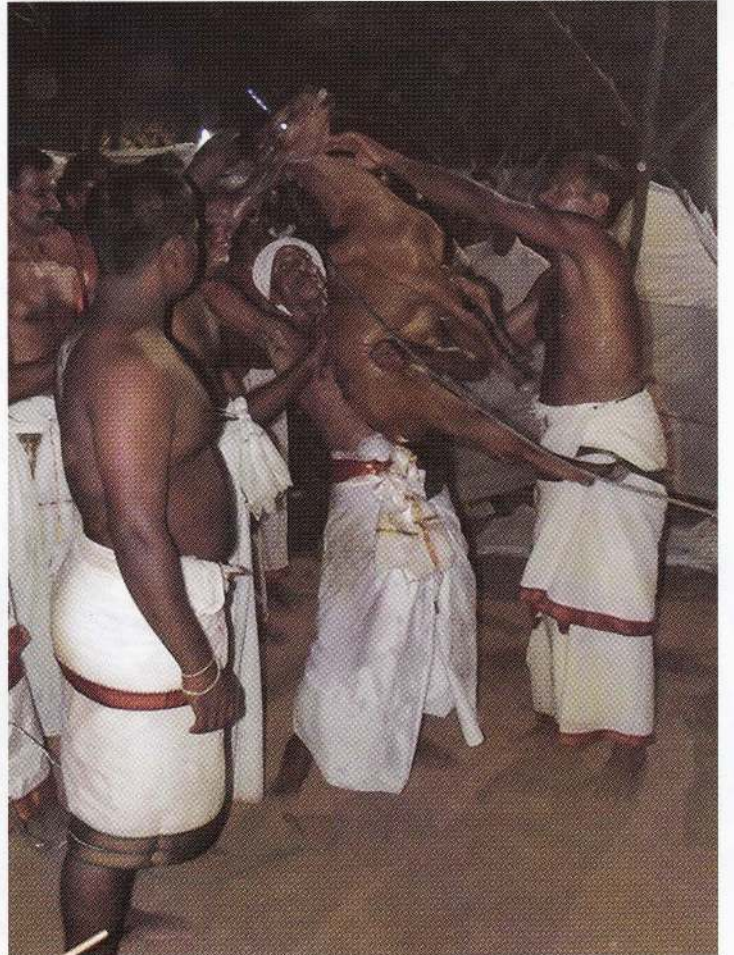
- பஸ்தியாம்பிள்ளை ஜோன்சன்



காத்தவராயன் வீற்றிருக்கும் ஆலமரத்தடியில் சுற்றிவர திரைச்சீலைகட்டி நள்ளிரவில் படைக்கப்பட்ட வேள்விப்படைகள்



பக்தர்களால் காத்தவராயனுக்கு வழங்கப்பட்ட சாராயப் போத்தல்கள் பொங்கலன்று நள்ளிரவில் படைக்கப்படும்.



பொங்கலன்று இரவில் நடைபெறும் பண்டம் எடுத்தல் சடங்கு. பக்தர்களால் வழங்கப்பட்ட நேர்த்திப்பொருட்கள் ஒவ்வொன்றையும் தூக்கி தெய்வங்களுக்கு அளிப்பது இச்சடங்கின் நோக்கமாகும்.

வைத்திய ஏடுகள்



செல்வி. க. தங்கேஸ்வரி பி. ஏ.
தொல்பொருளியல் சிறப்பு

இந்த நூதன சாலையில் வைத்திய ஏடுகள் அனேகம் உள்ளன. சுமார் பத்திற்கும் மேற்பட்ட வைத்திய ஏடுகள் உள்ளன. இவ் ஏடுகளின் பெறுமதி அளவிட முடியாது. இவ் ஏடுகளில் அடங்கியுள்ள விடயத்தை அறிய முடியாது. கச்சேரி நிர்வாகம் ஒரு மூலையில் கொண்டு போய் போட்டுள்ளது வேதனையளிக்கும் விடயம் சித்தர்கள் மூலம் உருவாக்கப்பட்ட சித்த வைத்தியத்தின் ஆணியே. இந்த வைத்திய ஏடுகள் நம் முன்னோர் நமக்களித்த சொத்து. இவைகளை எங்கெங்கோ இருந்து கொண்டு வந்து உருவாக்கிய நூதன சாலையை இன்று பார்க்கும் போது கவலை கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. ஆங்கில வைத்தியத்தினால் குணமாக்க முடியாத பல நோய்களை சித்த வைத்தியத்தால் குணமாக்க முடியும். ஆங்கில வைத்தியர்களே சித்த வைத்தியத்தை நாடும் இக்கால கட்டத்தில் இவ் ஏடுகள் கவனிப்பாரற்றுக் கிடப்பது ஒரு பெரிய கொடுமை என்று தான் கூறவேண்டும்.

ஒரு பெரிய வைத்திய ஏடு ஒன்று இங்குள்ளது சுமார் 2000 ஆண்டுகள் பழைமையான இவ் ஏடு 2000 ஆம் ஆண்டு வரை

பேணப்பட்டு அதற்கு பின் எவருமே தொடாமல் முடங்கிக்கிடந்து ஓலைகள் எல்லாமே இத்துப்போன நிலையில் காணப்படுகிறது. இது போலவே ஏனைய ஏடுகளும் பெறுமதி அறியப்படாத நிலையில் முடங்கிக் கிடக்கின்றது. 10ஆம், 11ஆம், 12ஆம், நூற்றாண்டுக்குரிய நாணயங்களும் இம்மாதிரியான நிலைப்பாடுகளிலே கிடக்கின்றன. இலட்சக்கணக்கான பெறுமதியுள்ள இக்காசுகள் பெறுமதி தெரியாமல் வீசப்பட்டுள்ளது. அப்போது கலாசார உத்தியோகத்தராக இருந்த செல்வி தங்கேஸ்வரி 28 நாணயங்களை அன்பளிப்பு செய்துள்ளார். ஆனால் நமது பாரம்பரியங்களைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற சிந்தனை இங்கு இல்லாதிருப்பது மிகவும் வேதனை தருவதாகும்.

இங்குள்ள மிக முக்கியத்துவம் வாய்ந்த வைத்திய ஏடுகளில் உலகமே அடங்கியது போலுள்ளது. இங்கு வைத்திய ஏடுகள் பல உள்ளன. பெரும்பாலானவை திருமதி செல்வநாயகம் (பாண்டிருப்பு) அவர்களால் அன்பளிப்பு செய்யப்பட்டவையாகும். இவை அனைத்துமே கனடாவில் வாழ்ந்த அறிஞர் செல்வராசகோபால் மூலம்

கிடைக்கப்பெற்ற சொத்துக்களாகும். வைத்திய ஏடு என்ற ஒரு தனி ஏடு, விஷ வைத்திய ஏடு, குளிகை வைத்திய ஏடு, மருந்துவகை, மருந்தும் மாந்திரிகமும் என்ற ஏடு, அங்காதிப்பாதம், வைத்திய வாடை ஏடுகள் என்பன அடங்கியுள்ளன.

அங்காதிப்பாதம் எனப்படும் பாரிய ஒரு ஏட்டுப் பிரதியை நோக்கினால் இது கடவுள் வணக்கத்துடன் தொடங்கப்பட்டுள்ளது.

வேதமுதலுப நிதத்துட் பொருளை எல்லா மெய்ஞான விளக்கை யென்றுச் சாதப்பிரப்பில்லாத தனிமுதலைப்

பூரணமாம்

சகனன் தன்னை ஆதியனாதியாகி

அனைத்துயிர்க்கும்

காரணமாயனக் கொளராத

மதுரிய நாதாந்தம் பேரொளியை

என்னாளும் வழத்தல் செய்வோம்

என்ற காப்புப் பாடலுடன் தொடங்குகிறது. அதாவது எல்லா உயிர்களும் தோன்றுதற்கு காரணமான ஒளி வடிவான கடவுளை வணங்குவோமாக என்பது இதன் பொருளாகும். அங்காதிப்பாதம் என்பது ஆதி அந்தப் பாதம் அதாவது ஒரு பாட்டின் கடைச்சொல், அடுத்த பாட்டின் முதல் சொல்லாக வரக்கூடியவாறு விருத்தப்பாக்களால் பாடப்பட்டது. நானூறு விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டது.

ஆயுள் வேதத்தில் முக்கியமான ஏட்டுசுவடியாகும். அங்காதி பாதம் காப்பு, நூல், ஜெகவுற்பத்தி, தத்துவம், ஜென்ம உற்பத்தி, தசநாடி, ஆறாதாரம், நரம்பு நிலை, சுவாசம், வயது, வியாதி உற்பத்தி, நோயின் தொகையும் உறுப்புக்களில் வரும் கணக்கும், வியாதியின் பெயர்கள், வியாதியின் தோற்றம், நோய்கள் உண்டாவதற்கான நடத்தைப் பிழைகள் என பல்விடயங்களைக் கூறி நிற்கிறது. மேலும் மூன்று நாடிகளின் விபரம் அதாவது

புதிய பேதமாகப்

பொருந்தியவுடம்பினுள்

ஒது நாடிகளெல்லாம் உறுதியாக

சூட்சு நாடி

வாதமோடைய்யம் பித்தம் வகையிது

முறைமாகும்

ஆதி மாலீசன் வேதாவா மிதன்

நிறத்தைக்கேளேன்.

இதன் பொருளாவது பஞ்சுதங்களின் சேர்த்தியால் உண்டான உடம்பிலுள்ள நாடிகள் எல்லாவற்கும் பிரதானமான நாடிகள் வாதம் பித்தம் சிலேற்பனம் என்பன மூன்றுமாகும். இவை முறையே சிவன் பிரம்மா என்று சொல்லப்படும் இதன் நிறத்தைக் கேட்பாயாக என்று அதற்கான பாடலாக

நிறகுசேடம் வெள்ளை நேர் பித்தம் சிவமாகும்

திறவிய வாதம் நீலவண்ணமய்ச் செப்பும வேதம்

குறை வறு வாதத்தின் கங்கிருப்பிடம் குய்யந்தின் கீழ்

உறைவது கண்டம் பித்த முச்சியிலையாமே சிலேற்பனம் வெள்ளையாகவும் பித்தம் சிவப்பாகவும் வாதம் நீலநிறமுடையதாகவும், சிலேற்பனம் தலையிலும் பித்தம் கழுத்திலும் வாதம் பொக்குளின் கீழும் இருக்கும் எனவும் கூறிக் கொண்டு போகப்படுகிறது. என்ன மாதங்களில் இவை கூடிக் குறையும் இடைகலை பிங்கலை தலைமுனை மூன்று நாடிகளும் வாதத்திற்கும் அத்தி, சிங்கு,





காந்தாளி, நான்கு நாடிகளும் பித்தத்திலும், சங்கினி, குருதன், புருடன் ஆகிய நாடிகள் சிலேற்பனத்திலும் அடங்கு வனவாம். உடம்பிலுள்ள இந்த முக்கிய மூன்று நாடிகளுமே எல்லா நோய்களுக்கும் காரணம். இம் மூன்று நாடிக்குள்ளே தான் சகல நோய்களும் அடங்கி நிற்கும் எனக் கூறுகிறது. நாடி பார்க்கும் முறை, நாடிகளின் வகை மந்தநாடி, விகாரநாடி, உண்டநாடி, கெற்பநாடி, பூப்பு நாடி, மரணநாடி, சரீர்க்குறிகள், மரணக்குறியீடுகள், மருந்து களின் அளவுகள், மருந்துகளின் வயது, மருந்து கொடுக்கும் முறை, மருந்து சாப்பிடும் போது பத்தியம், மேலும் பல வைத்திய முறைகளைக் கூறி நிற்கும் ஏட்டுப் பிரதியாகும்.

இறுதியாக பூமியிலுள்ள உயிரினங்கள்மேல் கருணை கொண்ட உமாதேவியார் சிவனை வணங்கிக் கேட்க சிவன் சொன்ன ஆயுள் வேதத்தை நந்திதேவர் கேட்டு தெய்வேந்திரனுக்குச் சொல்ல, இந்திரன் அகத்திய முனிவருக்குச் சொல்ல, அகத்தியர் சித்தர்களுக்கு சொல்லி வைத்த விதம் நானூறு பாக்களிலும் முடிந்தது என முற்றுப்பெறுகிறது.

மாபெரும் வைத்திய ஏடு

சுமார் 200 க்கும் மேற்பட்ட ஓலைகளைக் கொண்ட ஏடாகும். இதன் பெறுமதி சொல்லி விட முடியாது. ஒன்றுடன் ஒன்று சேர்ந்து ஒரு திரளாக உள்ளது. பிரிக்க பிரிக்க உடைந்து போகிறது. ஆனால் இந்த ஏடு பெரிய சொத்து, பொக்கிசம் என்பது அங்கு யாருக்குமே விளங்கவில்லை.

அதன் பெறுமதி தெரிந்தவர் கனடாவில் இறந்து போன செல்வராசகோபால். அவர் நினைத்திருந்தால் அவர் வெளியிட்ட பல்லாயிரம் நூல்களில் ஒன்றாக வெளியிட்டு இருக்க முடியும். இது மட்டக் களப்பு மண்ணின் சொத்து. இங்கு தான் இருக்க வேண்டும் என்ற தீர்மானத்துடன் பாண்டிருப்பு திருமதி செல்வ நாயகத்திடம் இருந்து பெற்றுத் தந்தார். 2000ஆம் ஆண்டு இருந்த நிலை மாறி தூக்கி எறியும் நிலையில் இன்று உள்ளது. முதல் ஓரிரு ஓலைகள் உக்கிப் போய் விட்டன. இப்போது உள்ள தொடக்கம் “மருந்தும்” என்ற தலைப் பிலானது. பிறகு பல ஓலைகள் இல்லை. அடுத்தது மூக்குத்தின் வாய் பீனிசம் -அதாவது சிராய் பீனிசம் என்பதும். (தொடரும்)

உயர்ந்த வட்டி சகிதம்
சிறந்த பெறுபேறுகளுக்கு சிறந்த பரிசில்கள்

8%
(வ.வ.வீ.)



கொமர்ஷல் வங்கி இவ்வருடம் 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் உயர்ந்த பெறுபேறுகளை பெறுகின்ற சிறுவர்களுக்கு அருணலு சிறுவர் சேமிப்புக் கணக்கின் மூலம் மாதாந்த புலமைப்பரிசில்களையும் பணப்பரிசில்களையும் வழங்கவுள்ளது.

அகில இலங்கை சாதனையாளர்

5ம் ஆண்டு புலமைப் பரீட்சையில் அகில இலங்கையில் அதிகூடிய புள்ளிகளை பெற்று சித்தியடைபவர்களுக்கு 18 வயதாகும் வரை மாதாந்தம் புலமைப்பரிசில்கள்

- 1ம் இடம் - மாதாந்தம் ரூபா.2,000/- வீதம் ரூபா.170,000/- வரை
2ம் இடம் - மாதாந்தம் ரூபா.1,500/- வீதம் ரூபா.127,500/- வரை
3ம் இடம் - மாதாந்தம் ரூபா.1,000/- வீதம் ரூபா.85,000/- வரை

மாவட்டத்தின் சாதனையாளர்

ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் முதல் இடத்தில் சித்தியடைபவர்களுக்கு ரூபா.50,000/- விசேட பணப்பரிசில்

பாடசாலைமீன் சாதனையாளர்

சகல பாடசாலைகளிலும் உயர்ந்த பெறுபேறுகளை பெறுபவர்களுக்கு விசேட பணப்பரிசில்கள்

- 1ம் இடம் - ரூபா.10,000/-
2ம் இடம் - ரூபா.7,500/-
3ம் இடம் - ரூபா.5,000/-

இப்பரிசில்களை பெற்றுக்கொள்ள செய்ய வேண்டியது யாதெனில் 5ம் ஆண்டு புலமைப்பரிசில் பரீட்சை திகதியன்று அருணலு சிறுவர் சேமிப்புக் கணக்கில் ஆகக்குறைந்தது ரூபா.5,000/- மீதியை பேணுவதேயாகும்.

Arunalu
Children's Savings Account

COMMERCIAL BANK

வ.வ.வீ. 8.3%

வீட்ச் ரேட்டிங் - AA(Ika)

ரம் ரேட்டிங் - RAM AA+/P1

நிபந்தனைகளுக்கு உட்பட்டது



+94 112 353 333



www.combank.lk

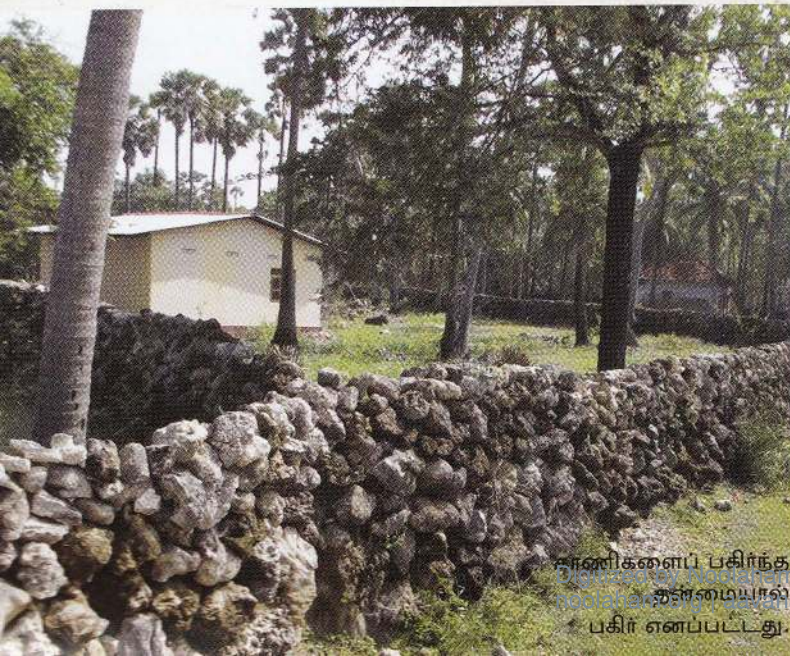
பகீர் எனும் கல்வேலிகள் 'நாகநீள்நகர்' என்று நெடுந்தீவு-6

மா. கணபதிப்பிள்ளை
பணிப்பாளர் (தமிழ்), மும்மொழி விருத்திக்கான துரித செயலணி

குடியிருக்கும் வளவுக்கு பாதுகாப்பாக அமைக்கப்பட்ட பகிர்கள் அவர்களில் உரித்துரிமையைக் காட்டி நிற்கும் என தேசவழமைச் சட்டம் குறிப்பிடுகின்றது. பகிர்கள் பிரித்திருக்கும் பிரிவுகளைக் கொண்டு அம்மக்களின் குடும்ப உறவுகளை அடையாளம் காணலாம். அதாவது இன்று மக்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் வாழ்ந்தாலும் பகிர்கள் பிரிக்கும் பங்குகளால் தம் உறவுகளை அடையாளம் கண்டுகொள்கின்றார்கள்.



ஏழைகள், வசதி படைத்தோர் என்ற வேறுபாடு இல்லாமல் ஊர் மக்கள் எல்லோரும் பகிர் கொண்டே தம் காணிகளைப் பாதுகாப்பர்.



மித மிஞ்சிக் காணப்படும் கற்களைக் கொண்டு என்ன செய்யலாம் என்று இத்தீவகத்தில் வாழ்ந்த நம்முன்னோர்கள் சிந்தித்தனர். அதன் விளைவாக இரண்டு தீர்மானங்கள் எடுக்கப்பட்டன.

1) சுண்ணாம்புக் கற்களை சூளையில் வேக வைத்து, சுண்ணாம்பு பெறப்பட்டு அதைக் கொண்டு வீடுகள் அமைத்தல்: (சீமெந்துக்குப் பதிலாக சுண்ணாம்புக் கட்டிட வீடுகளே நெடுந்தீவில் 90 சதவீதமானவையாகக் காணப்படுகின்றன.)

2) மிதமிஞ்சிக் காணப்படும் கற்களைக் கொண்டு காணிகளின் எல்லைகளைப் பிரித்து மதில் போல் கற்களை அடுக்கி வேலி உருவாக்குதலாகும். இந்த கல்வேலி 'பகிர்' என்றழைக்கப்படும். இலங்கையில் நெடுந்தீவுக் குரிய விசேட அம்சமாக இப்பகிர் வேலிகள் காணப்படுகின்றன.

பகிர்

பங்குக் காணிகளின் பங்குகளைச் சரியாகப் பகிர்ந்த தன்மையால் பகிர் என்ற சொல் வினையால் அணையும் பெயராய் அமைந்தது. இந்தப் பகிர் அமைப்பு முறையில் உத்தியும் உபாயமும் உள்ளது. விருப்பம் போல கற்களை ஒன்றன்மீது ஒன்றாக அடுக்கப்படுவதில்லை. மாறாக ஒன்றரை அடி ஆழத்திலும் இரண்டடி அகலத்திலும் அத்திவாரம் போல அமைப்பட்டு பல சிறிய கற்களைக் கொண்டு மிக நேர்த்தியாக அத்திவாரம் கட்டப்படும். அதற்கு



மேலாக ஐந்து அடி அல்லது ஆறு அடி உயரத்திற்கு கட்டப்படும் பகிர் வேலி முறையாகவும் பலமாகவும் இருக்கும் வகையில் இந்த அத்திவாரம் சிறப்பானதாக அமைக்கப்படும்.

அயலில் காணப்படும் கற்குவியல்களில் இருந்து கற்கள் எடுத்துவரப்பட்டு பொருந்தமான கற்களை பொருத்தமான கற்களின் மேல் தொடர்ந்து அடுக்குதல் வேண்டும். கல்லின் மாதிரிகளை கவனத்தில் கொண்டு ஒன்றில் ஒன்று பொருந்திக் கொள்ளும் வகையில் கற்களை வைத்து அடுக்க வேண்டும். பல பேர் சேர்ந்து பாரிய கற்களை அத்திவாரத்தின் மேலும் அதைத் தொடர்ந்து ஒப்பீட்டளவில் சிறிய கற்களாலும் ஒரு சீராக இவ்வேலி அமைக்கப்படும். கற்களுக்கிடையில் தோன்றும் இடைவெளிகளை சிறிய கற்களைக் கொண்டு அடைத்து விடுவார்கள்.

இப்பகிர் வேலியை எல்லோராலும் இலகுவாகக் கட்டிவிட முடியாது. இந்த பகிர் வேலியைக் கட்டுவதில் பல விற்பன்னர்கள் இத்தீவில் இருக்கிறார்கள். அவர்களின் பகிர்கள் சாதாரண மானவர்கள் கட்டும் அவதானிக்கலாம். இந்தப் பகிர்களை மாடு, ஆடு போன்ற விலங்குகளினால் இலகுவில் சரித்து விட முடியாது. மனிதனால் கூட பாரிய முயற்சியின் பின்னர்தான் சரிக்க முடியும். நீண்ட இந்த பகிரைப் பார்க்கும் போது அழகானதாகக் காணப்படும். கல்லோடு கல் ஓட்டிப் பொருந்தி ஒன்றுக்கொன்று பாதுகாப்பாக

இருப்பதால் நீண்டகாலம் உருக்குலைந்து போகாத வகையில் இப்பகிர்கள் காணப்படுகின்றன. நெடுந்தீவுக்கு வரும் சுற்றுலாப் பிரயாணிகள் இந்தப் பகிர் முறைகண்டு ஆச்சரியப்பட்டு சந்தோஷம் அடைவதை அவதானிக்கலாம்.

தமக்குள்ள வளத்தைக்கொண்டு இத்தீவக மக்கள் தங்கள் காணிகளை இப்பகிர் மூலம் பகிர்ந்து காட்டும் முறைமை பசுமைப்புரட்சியாளர்களாலும் பாராட்டப்படுகிறது. ஏனெனில் மதில் அமைப்பதால் ஏற்படும் பிரச்சினைகள் பல இப்பகிர் அமைப்பில் இல்லை. இப்பகிர்கள் காற்று மற்றும் நீரைத் தடை செய்வதில்லை. எனவே வெப்ப மாக்கும் இயல்பும் இக்கல்வேலிகளுக்கு இல்லை.

மேலும் மிருகங்கள் இப்பகிர்களில் தமது உடலரிப்பு உபாதைகளை உராஞ்சித் தீர்த்துக் கொள்கின்றன. மாட்டுப்பட்டி, ஆட்டுப்பட்டிகள் கூட இக்கற்களைக் கொண்ட பகிர்களாலேயே உருவாக்கப்பட்டு இருந்தன. பெரிய தரவை போன்ற பல காணிகளை இணைத்து பட்டிகள் அமைத்து அவற்றுள்ளே மாடு, ஆடுகளைப் பராமரிக்கும் முறைமைகள் ஆதிகாலத்தில் காணப்பட்டன. காணிகள் பகிரால் பகிரப்பட்டு இருப்பது போல் ஒவ்வொரு வளவுக்கும் வடக்குப் பகிர், கிழக்குப்பகிர் என்று பகிர்தான் எல்லைகளாக அவர்களின் காணி உறுதிகளில் சுட்டிக் காட்டப் பட்டிருக்கும். கல்லோடு கல் ஓட்டிப் பொருந்தி ஒன்றுக்கொன்று பாதுகாப்பாக குடியிருக்கும் வளவுக்கு பாதுகாப்பாக



பகிரினால்
அமைக்கப்பட்ட
காட்டுப்படி

அமைக்கப்பட்ட பகிர்கள் அவர்களில் உரித்துரிமையைக் காட்டி நிற்கும் என தேசவழமைச் சட்டம் குறிப்பிடுகின்றது. இந்தப் பகிர் கட்டும் கற்களுக்குரிய மற்றொரு சிறப்பு யாதெனில், எமக்கு தேவையான வடிவத்தில் அக்கற்களை மிகவும் இலகுவாக உடைக்கக் கூடியதாக இருப்பதாகும்.

இதனால் பகிர்கள் அங்கொன்றும் இக்கொன்றும் என்று அலங்கோலமாக இல்லாமல் சீமெந்தினால் கட்டப்பட்டிருக்கும் மதில்களைப் போன்று அழகாகக் காட்சி தருகின்றன. சும்மா தானே கற்களால் அடுக்கப்பட்டிருக்கிறது, தள்ளிவிடலாம் என்று யோசித்து முயற்சிக்கும் சுற்றுலாப் பயணிகள் அசைவற்ற தாக்கத்துடன் இருக்கும் பகிர் அமைப்பை வியந்து பாராட்டுகின்றார்கள்.

கல்லெல்லாம் சிலை செய்த பல்லவர் களைப் போல கற்களைக் கொண்டு தம் தேவையை நிறைவு செய்யும் இத்தீவக மக்களும் பாராட்டப்பட்டதாகவர்கள்.

பகிர்களால் பிரித்திருக்கும் பிரிவுகளைக் கொண்டு அவ்வூர் உறவுகளையும் நாம் அறியலாம். இங்குள்ள காணிகள் பரப்பளவில் குறிப்பிடப்பட்ட பின்பு அதில் 01/20 பங்கு 01/80 பங்கு என்று பங்குகளைக் குறிப்பிடுவர். இந்தப் பங்கின் ஊடாக அம்மக்களின் குடும்ப ' உறவுகளை அடையாளம் காணலாம். அதாவது இன்று பல்வேறு தாக்கங்களால் மக்கள் வெவ்வேறு இடங்களில் வாழ்ந் தாலும் பகிர்கள் பிரிக்கும் பங்குகளால் தம் உறவுகளை அடையாளம் காணப்பதைக் கண்டு கொள்ளலாம்.

ஏழைகள், வசதி படைத்தோர் என்று வேறுபாடு இல்லாமல் இவ்வூர் மக்கள் எல்லோரும் தம் காணி எல்லைகளை பகிர் கொண்டே பிரித்திருப்பார். பெரும் பணச் செலவு இல்லாத முறையில் அமைக்கப்பட்டு இருக்கும் பகிர்கள் இத்தீவகத்தின் தனித்துவமும் சாகா

பெற்றவை.

(தொடரும்)

ஆடி ஆதாயம்! தி சென்னை சில்க்ஸ்-ல்



இந்த ஆடியில் உங்கள் மனம் மகிழ,
பல வண்ண எண்ணங்கள்
உள்ளத்தில் சிறகடிக்க தி சென்னை சில்க்ஸ் -ன்
ஆடி ஆதாயத்தில் கொண்டாடி மகிழுங்கள்!..

பட்டின் எண்ணற்ற
புதிய வரவுகள்

- காஞ்சி ரெயின்போ
- மஸ்டி 2 part ஆல் ஓவர் டிசைன்
- ஜாம்தானி கலெக்ஷன்
- Traditional ஆன்டிக் சக்ரா எம்போஸ்
- சில்வர் பார்டர் Half & Half



புதுமைப் பெண்களின் புன்னகை அணி வகுப்புக்கு மேலும்
மெருகு சேர்க்கும் நவீன ஆடை வகைகள் இந்த ஆடிக்கு
அடுக்கடுக்காய் குவிக்கப்பட்டுள்ளன..

Ample car parking facility | Gift your loved ones The Chennai Silks gift Card.



தி சென்னை சில்க்ஸ்®

Let the celebrations begin!

சென்னை | கோவை | ஈரோடு | திருநெல்வேலி | திருப்பூர் | திருச்சி | கரூர் | வேலூர் | சேலம் | கொச்சி | www.thechennaiilks.com
noolaham.org | avanaham.org



புலமை உறவோடு தமிழ் பண்பாட்டுக் கூறுகளை முன்னெடுத்த பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன்

- பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா

தமிழியலோடும் தமிழ்த் தேசியத்தோடும் வாழ்ந்த பன்முக ஆளுமை கொண்டவர் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் (1924 - 1989) மொழி ஆளுமை, ஆய்வு ஆளுமை, நாட்டார் கலை மீளுருவாக்கல் ஆளுமை, பண்பாட்டு ஆளுமை, புலமை நிறுவன முகாமைத்துவ ஆளுமை என்றவாறு பன்முக ஆளுமைக் கோலங்களைக் கொண்ட ஓர் உரு மாதிரிகை வடிவினராக (ROLE MODEL) அவர் விளங்கினார்.

தமிழ், ஆங்கிலம், இலத்தீன், வடமொழி, சிங்களம், முதலாம் மொழிகளோடு ஆழ்ந்து உறவாடிய அவரின் மொழி ஆளுமை தமிழியலுக்கு வளஞ்சேர்த்தது. தனித்தமிழ் இயக்கம், திராவிட இயக்கம் முதலியவை வளர்ச்சி கொண்ட காலப்பகுதியில் தமிழ் மொழியின் அரசியல் மயப்பாடு முக்கியத்துவம் பெறத் தொடங்கிய நிலையோடு அவர் வாழ்ந்தவர்.

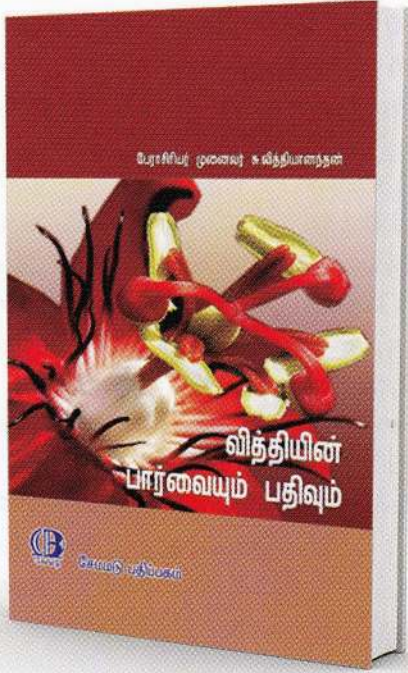
காலனித்துவ ஆட்சிக் காலத்திலே தோற்றம் பெற்ற இன மொழி மதம் மற்றும் பண்பாடு தொடர்பான அடையாள நெருக்கடிகளுக்கு முகம் கொடுத்த பல்கைக்கழகப் புலமையாளருள் சுவாமி விபுலானந்தர் பேராசிரியர் க.கணபதிப் பிள்ளை, பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம், பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் ஆகியோர் முக்கியமானவர்கள். அவர்கள் ஒவ்வொருவரும் தத்தமக்குரிய சிறப்புப் புலமைத் தளங்களில் நின்று பண்பாட்டு அடையாளங்களை நிறுவியவர்கள்.

பிரித்தானியர் ஆட்சியிலே தோற்றம் பெற்ற எழுகுழாத்தினருள் (ELITE) ஒரு சாரார் முற்றிலும் ஆங்கில மொழியோடு தமது அடையாளத்தை

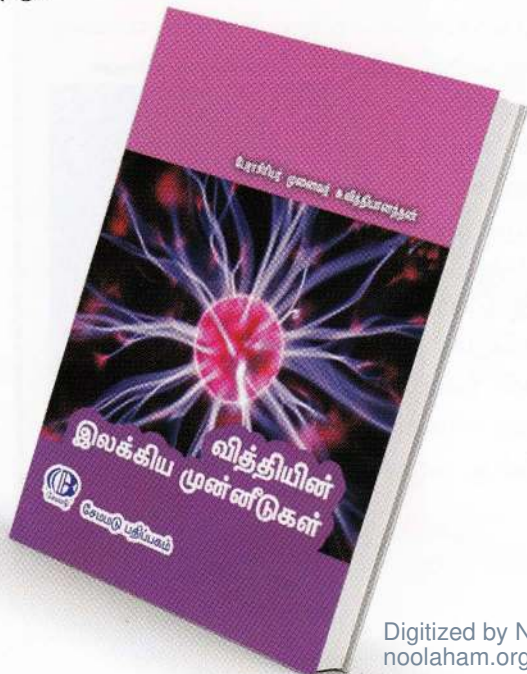
நிறுவிக் கொண்டனர். அதேவேளை தாய் மொழி அடையாளத்துடன் பன்மொழிகளைப் பயின்ற வர்களின் பங்களிப்பு இனம் மொழி தழுவிய ஆக்க வலுவுடையதாக அமைந்தது. அத்தகைய வலுவின் நீட்சியை பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனிடத்துக் காணமுடியும்.

தமிழ் மொழியை இந்து சமயம் கடந்த அகன்ற தளத்தில் அடையாளப்படுத்தும் கருத்தியலோடு வாழ்ந்தவர் அவர். இஸ்லாமியர் தமிழ்த் தொண்டு கிறீஸ்தவர் தமிழ்த் தொண்டு என்ற நிலைகளில் ஆழ்ந்து அவரின் தமிழ் மொழி தொடர்பான கருத்தியல் அகன்றதாயிற்று.





இந்துக் கல்விப் பாரம்பரியம், கிறிஸ்தவக்கல்விப் பாரம்பரியம் ஆகியவற்றின் ஊட்டங்கள் அவரின் ஆளுமைப் புலத்தை வலிதாக்கின. அவரது ஆரம்ப கல்வி இந்து சமயச் சூழலில் தந்தையார் வழக்கறிஞர் சு. சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தெல்லிப் பழையில் உள்ள வீமன் காமத்திலே உருவாக்கிய பள்ளிக் கூடத்தில் நிகழ்ந்தது. தொடர்ந்து யூனியன் கல்லூரி பரி. யோவான் கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி முதலியவற்றில் அவரின் இடைநிலைக் கல்வி வளர்ந்தது.



1941 ஆம் ஆண்டிலே கொழும்புப் பல்கலைக் கழகக் கல்லூரியிலே பயில்வதற்குத் தெரிவானார். ஆங்கில மொழி பற்றிய ஒற்றைப் பரிமாண அணுகுமுறை மேலோங்கியிருந்த அந்தக் காலத்தில் அவர் தமிழ்ச் சிறப்புப் பயில்வைத் தெரிந் தெடுத்தமை ஒருவித உள்பாங்குப் புரட்சி என்று கூறலாம்.

அக்காலத்தைய தமிழ் மொழிப் பயில்வு தனித்தமிழ் பயில்வாக மட்டும் இருக்கவில்லை. ஆங்கில மொழியும் இணைந்த பயில்வாக இருந்தமை தமிழ் மொழியின் உலகளாவிய விரிவை நோக்கி நகர்வதற்கும் இட்டுச் சென்றது.

அதன் நீட்சியாகவே அவர் 1948ஆம் ஆண்டில் இலண்டன் பல்கலைக்கழகத்தில் அறிஞர் அல்பிரட் மாஸ்டர் அவர்களின் ஆற்றுப்படுத்தலில் பத்துப்பாட்டு வரலாறு, சமூக மொழியியல் நோக்கும் என்ற ஆய்வுப் பொருளைக் கலாநிதிப் பட்டத்துக்கெனத் தெரிந்தெடுத்தார். ஆங்கில மொழியில் எழுதப் பெற்ற அந்த ஆய்வு சங்கக்கால இலக்கியம் பற்றிய ஆழ்ந்த தேடலாகவும் அக்காலத்தைய தமிழர் பண்பாட்டை ஆய்வு நிலையில் உலகுக்கு அறிவிப்பதாகவும் அமைந்தது.

அவரைத் தொடர்ந்து பேராசிரியர் க. கைலாசபதி, பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி ஆகியோர் சங்கப் பண்பாட்டியல்பை மேலும் நுணுகி நோக்கு வதற்குரிய ஆய்வு நுழைவாயில் திறக்கப் பட்டது எனலாம்.

1950 ஆம் ஆண்டில் கலா நிதிப்பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்ட அவர் தமது பல்கலைக்கழகப் பணியில் இணைந்து கொண்டார். ஆங்கிலத்தில் பல்கலைக்கழகங்களைத் தந்தக் கோபுரங்கள் என்று அழைக்கும் மரபு அக்காலத்தில் நிலவியது. சாமானியர்க்கு அவை எட்டாதவையாக இருந்தன. தாய் மொழிக் கல்வி பல்கலைக்கழகங்களில் நீட்சி கொள்ளத் தொடங்க பல்கலைக்கழக நுழைவாயில் அகன்று விரிந்தது. அந்த இரு நிலைகளிலும் பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தனின் சமூகம் தழுவிய பங்களிப்புகள் முக்கியமானவை.

ஆய்வு வழியாக ஈட்டப்பெற்ற அறிவை மக்கள் மத்தியில் முன்னெடுத்துச் செல்லும் அறிவின் உறுபரவல் (DISSEMINATION OF KNOWLEDGE) செயற்பாட்டை வளமாக முன்னெடுத்துச் சென்றார். அதற்கென அவர் அக்காலத்தில் சிறுதிற்புகளையும் நாளேடுகளையும் விரிவாகப் பயன்படுத்தினார். அந்தச் செயற்பாட்டை அவருக்குப் பின்னர் பேராசிரியர் க.கைலாசபதியும் பேராசிரியர்கா.சிவத்



நாள் இதழ்களில் மட்டும் பேராசிரியர் சு.வி. எழுதிய நூற்றுஐம்பதுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் சிற்றிதழ்களில் அவர் எழுதிய தொண்ணூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகளும் உயர் நிலை ஆய்வு முடிவுகளைப் பொது வாசகருக்குக் கையளிப்புச் செய்யும் அறிவின் உறுபரவல் செயற்பாடுகளாக அமைந்தன. மேலோரால் செவ்வியற் கலைத்தளத்துக்குள் மட்டும் கட்டுப்படுத்தி வைக்கப்பட்டிருந்த தமிழ்ப் பண்பாட்டின் எல்லைகளையும் வரையறை களையும் நீள அகல்விக்கும் செயற்பாட்டை பேராசிரியர் சு.வி. முன்னெடுத்தார். அவ்வகையில் அவர் மேற்கொண்ட நாட்டார் இலக்கியங்களைத் தேடிப் பதிப்பிக்கும் முயற்சிகளும் நாட்டுக் கூத்துக்களை மீட்டுருவாக்கி எழுகோலப் படுத்தியமையும் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியுள்ளன.

பிரித்தானிய இலக்கியச் சூழலில் மனோரதிய எழுத்தாளர்களின் முயற்சிகளும் பல்கலைக்கழக மாணிடவியல் ஆய்வு முயற்சிகளும் நாட்டாரியல் மீது ஆழ்ந்த கவனக் குவிப்பை ஏற்படுத்தின. அவற்றின் செல்வாக்கு ஆங்கிலம் கற்ற எழு குழாத்தினரிடத்து பரவலாயிற்று.

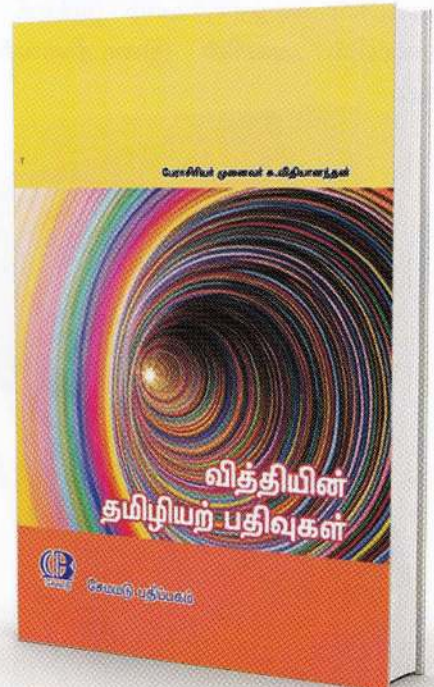
இலங்கைத் தமிழ்ச் சூழலில் அத்துறையில் பேராசிரியர் சு. வி. அவர்களும் வட்டுக்கோட்டை மு. இராமலிங்கம் அவர்களும் ஈடுபாடுகொண்டு தமிழ் நாட்டார் பாடல்களைத் திரட்டி வெளியிடலாயினர்.

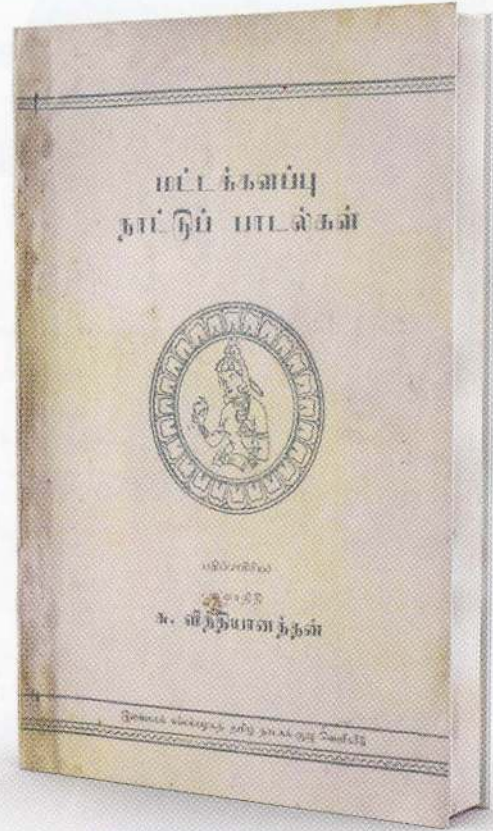
பேராசிரியர் சு.வி. அவர்களின் முயற்சி பின்வரும் ஆக்கங்களை வெளியிட்டு வெளிக்குக் கொண்டுவந்தது. மட்டக்களப்பு நூலகம், 1976

(1960) அலங்கார ரூபன் நாடகம் (1962) மன்னார் நாட்டுப் பாடல்கள் (1964) என் டிறீக்கு என்பதோர் நாடகம் (1964) மூவிராசாக்கள் நாடகம் (1966) ஞான சவுந்தரி நாடகம் (1967) கஞ்சன் அம்மாணை (1976)

தமிழ்ப்பண்பாட்டிலும் நாட்டாரியலும் அவருக்கிருந்த ஈடுபாடு நாட்டுக்கூத்துக்களை மீட்டுருவாக்கல் செய்யும் கலைச் செயற்பாடாக நீட்சி கொண்டது. கர்ணன்போர், இராவணேசன், நொண்டி நாடகம், வாலிவதை முதலாம் நாட்டுக் கூத்துக்களை நவீன அரங்க முறைமை நேரமுறைமை முதலியவற்றை அடியொற்றி எழு கோலப்படுத்தினார்.

அவ்வாறு எழுகோலப் படுத்துகையில் அவற்றின் ஆன்மா சிதைந்துவிடாது பராமரித்தமை ஒரு முக்கியமான செயற்பாடாயிற்று. அவற்றின் கூறுகளையும் நுண்ணிய அலகுகளையும் பராமரிப் பதுவே ஊன்றிய கவனம் செலுத்தினாரேயன்றி தமது திணிப்புக்களை அங்கு அவர் விதைத்து விடவில்லை. நாட்டுக் கூத்துக்களை மீட்டுரு வாக்கல் செய்யும் முயற்சியோடு இணைந்ததாக பிறிதொரு சமூக நிகழ்ச்சியும் பேராசிரியர் சு.வி. அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அவர் மேற்கொண்ட நாட்டுக்கூத்தை எழுகோலப்படுத்தும் முயற்சி அந்தக் கூத்துக்களை ஆடுவோரதும் அவற்றை நெறிகை செய்யும் அண்ணாவிமாரதும் சமூக அந்தஸ்தை நிலைக்குத்தாக ஏற்றம் பெறச் செய்தது.





சமூகவியற் சொல்லாடல் வழியே குறிப்பிடுவதானால் அவர்களிடத்தே நிலைக்குத்துச் சமூக அசைவியம் (VERTICAL SOCIAL MOBILITY) தோற்றுவிக்கப்பட்டது. அவ் இலங்கைக் கலைக்கழகத் தலைவராக இருந்த வேளை அந்தச் செயற்பாட்டுக்கு மேலும் மீள வலியுறுத்தல் வழங்கினார். நாட்டுக் கூத்துக்கள் பள்ளிக் கூடங்களிலும் பல்லைக்கழகங்களிலும் நகர அரங்குகளிலும் ஏற்றம் பெறும் அந்தஸ்தைப் பெற்றது. அண்ணாவிமார் உயர்நிலைக் கௌரவிப்புக்கு உள்ளாகினர்.

பேராசிரியர் சு.வி. எழுதிய ஆய்வு நூல் வரிசையில் தமிழர் சால்பு, கலையும் பண்பும், தமிழியற் சிந்தனைகள், நாடகம், நாட்டாரியற் சிந்தனைகள் முதலியவை முக்கியத்துவம் பெறுகின்றன. சங்க இலங்கியங்கள் என்று வரையறுக்கப்பட்ட நூல்களை அடியொற்றி அக்காலத்தைய தமிழர் பண்பாட்டின் தேடலையும் இருப்புக்களையும் வகுத்தும் தொகுத்தும் நிரற்படுத்தியும் கூறும் அனைத்தும் தழுவிய (COMPREHENSIVE) ஆக்கமாக தமிழர் சால்பு அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

அக்காலத்தைய தமிழ்ப் பண்பாடுபற்றிய புலக்காட்சியை அறிகை வழி முன்னிறுத்தல் செய்யும் முயற்சி அவரால் மேற்கொள்ளப்பட்டது. இஸ்லாம் இலக்கியங்களிலும் இஸ்லாமிய பண்பாட்டிலும் அவர் கொண்டிருந்த ஆய்வின் ஈடுபாடும் வெளிப்பாடுமாக கலையும் பண்பும் என்ற நூல் உருவாக்கம் பெற்றது. தமிழியற் சிந்தனை நாடகம் நாட்டாரியற் சிந்தனை ஆகியவை ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூல்களாகும். 🐼



ஸ்பெயினின் பம்ப்லோனா கொண்டாட்டம் காளை மாடுகள் ஓட்ட நிகழ்ச்சி

தமிழ்நாட்டுப் பாரம்பரியத்தில் தைப்பொங்கல் தினத்தை யொட்டி மஞ்ச விரட்டு என்னும் வீறு கொண்டு பாய்ந்து வரும் காளை மாடுகளை அடக்கும் போட்டி மிகவும் முக்கியமான ஒரு மரபு ரீதியான பொழுது போக்கு அம்சமாகும். இது ஒரு வீர விளையாட்டாகும்.

இது போன்று ஸ்பெயின் நாட்டில் காளை மாடுகள் ஓடித் துரத்தும் நிகழ்ச்சி மரபு ரீதியான ஒன்றாகும். இது உலகப் பிரசித்தி பெற்ற ஒரு விளையாட்டு நிகழ்வாக இற்றை வரை நடைபெற்று வருகின்றது. ஸ்பெயினில் பம்ப்லோனா என்னும் சிறிய நகரில் பழைய காலத்தில் இருந்து நடைபெற்று வரும் இந் நிகழ்ச்சி 1592 ஆம் ஆண்டில் இருந்து வருடாந்தம் நடைபெற்று வருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

காளைகள் பாய்ந்தோடி முன்னே ஓடிச்செல்லும் மனிதர்களை துரத்தும். இந்நிகழ்ச்சிகளைக் கண்டுகளிக்க உலகெங்கிலும் இருந்து பல இலட்சக்கணக்கான பார்வையாளர்கள் ஸ்பெயினுக்கு விஜயம் செய்கின்றார்கள். ஒரு வாரம் நீடிக்கும் இந்நிகழ்ச்சிகளும் கொண்டாட் டங்களும் பார்வை யாளர்களைப் பெரிதும் கவர்கின்றன.

பம்ப்லோனா கொண்டாட்டம் என்றழைக்கப்படும் இந்நிகழ்ச்சி சான்பேர்மின் என்னும் புனிதரைக் கௌரவிக்கும் முகமாக பண்டைய காலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிரதி ஆண்டும் தாலத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்டு பிரதி ஆண்டும் அக்டோபர் மாதத்தில் நடத்தப்பட்டு வந்தது.

ஒரு வருட காலம் நடத்தப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சி பின்னர் காலக்கிரமத்தில் வியாபார சந்தைகள் சங்கீதம் நடனம் சுற்றுப் போட்டிகள் உடற்பயிற்சி விளையாட்டுக்கள் காளை மாடுகளின் ஓட்டங்கள் காளை மாட்டுச் சண்டைகள் என விரிவடைந்தன.

ஸ்பெயின் நாடு மீளக் கைப்பற்றப்பட்டு கொலம்பஸ் அமெரிக்காவைக் கண்டு பிடித்து ஒரு நூற்றாண்டு கடந்த பின் 1592 ஆம் ஆண்டிலிருந்து பிரதி வருடமும் காளைகள் ஓடும் பிரமாண்ட நிகழ்ச்சி நடைபெற்று வருகின்றது எனக் கூறப்படுகிறது. அக்டோபர் 10 இல் நடத்தப்பட்ட இந்நிகழ்ச்சி பின் ஜூலைக்கு மாற்றப்பட்டது. அக்காலத்தில் இருந்து இந்த நிகழ்ச்சி பிரதான கோடை கால நிகழ்வாக பிரபலம் பெற்றது.

ஆரம்பத்தில் இந்நிகழ்ச்சி ஆரம்பிக்கப்பட்ட காரணம் பம்ப்லோனாவின் காளை மாடுகளின் பட்டிகளில் இருந்து பொதுமக்கள் கண்டுகளிக்கும் காளை மாட்டுச் சண்டை வட்டத்திற்கு அவைகளைக் கொண்டு செல்லும் ஒரு வழியாகவே தொடங்கப் பெற்றது.

மாடுகள் ஓட்டமானது ஓர் ஆபத்தானதும் பயங்கரமானதுமெனக் கருதப்படுகிறது. இருப்பினும் இக்கருத்து முற்று முழுதாகச் சரியானது அல்ல என்று கூறுவர். கடந்த நூற்றாண்டில் 13 பார்வையாளர்களும் பங்குபற்றுநர்களும் இறந்தனர் என தெரிவிக்கப்பட்டது. ஆனாலும், இதில் ஓர் உண்மை இருக்கிறது. அதாவது இதில் அபாயகரமான அம்சம் மாடுகள் துரத்து வதினால் ஏற்படும் காயங் ளினால் அல்ல ஒரு வார காலம் நீடிக்கும் களியாட்டங்களின் போது மிதமிஞ்சி மது பானங்களை அருந்துவதனால் தான் உயிராபத்துக்கள் தோன்றுகின்றன எனக் கருதப்படுகிறது.

பிரபல எழுத்துளரான ஏர்னெஸ்ட் ஹெமிங்வே இந்த பம்ப்லோனா காளை மாடு ஓட்ட நிகழ்ச்சிகளைப் பின்னணியாக வைத்து 1926ஆம் ஆண்டு த சன் ஒல்லோ ஹைஸஸ் (கூடனு குதண அடுண்ணி கீடிண்ணுண்) என்னும் நாவலை எழுதியதையடுத்து இந்நிகழ்வு மேலும் புகழ் பெற்றது.

ஜூலை 7 ஆம் திகதியில் இருந்து 17 ஆம் திகதி வரை ஒவ்வொருநாளும் காலை 8 மணிக்கு ஆரம்பமாகும் இந்த ஓட்ட நிகழ்ச்சியில் பங்கு கொள்ளும் ஒவ்வொரு நபரும் சுமார் 3 நிமிட நேரம்தான் ஓடி பின்னர் நிறுத்திக் கொண்டு களியாட்ட விடயங்களுக்குப் போய் விடுவார்களாம்.

- லக்ஷ்மி





நுடனக்கலையும் யோகக்கலையும்

திருமதி. வாசுகி பார்த்தீபன்

அபாதுசன் நுலகம்
யாழ்ப்பாணம்.

மனிதன் பிரபஞ்சத்தின் ஒரு அங்கமாகத் திகழ்வதனால் தமக்குத் தேவையானவற்றை அவன் பிரபஞ்சத்தில் இருந்தே பெற்றுக் கொள்கின்றான். பஞ்சபூதங்களால் பிரபஞ்சம் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. அதன் அங்கமாகத் திகழும் மனிதனிலும் பஞ்சபூதக்கலவை காணப்படுகிறது. இதனால் பிரபஞ்சவெளி அண்டம் எனவும் மனிதன் பிண்டம் எனவும் குறிப்பிடப்படுகிறது.

ஆதிவாசியாக வாழ்ந்த மனிதன் காலப்போக்கில் சிந்திக்க ஆரம்பித்தான். உணவு, இருப்பிடம், வாழ்க்கை போன்றவற்றிற்காகக் கடல்கடந்து சென்றான். இதனால் பிரபஞ்சத்தைப் பற்றி சிந்தித்தான். இதனால் விஞ்ஞானம் வளர்ச்சியடைந்தது. சிலர் தன்னைப் பற்றி தனக்குள் நடைபெறும் உணர்வு மாற்றம் என்பன பற்றி சிந்தித்தனர். இதனால் கலைகள் உருவெடுத்தன.

கலைகள் அறுபத்திநான்கு வகைப்படும் என்பர். இவை சாதாரண கலைகள், நுண்கலைகள் என இருவகைப்படும். நுட்பமான செயல்பாடுகளைக் கொண்டவை நுண்கலைகளாகும். இவற்றில் மனிதன் தமது

சிந்திக்கும் ஆற்றல், கற்பனை ஆற்றலைக் கொண்டு சில கலைகளின் மூலமாக மனதிற்கும், உடலிற்கும் ஆரோக் கியத்தை வளப்படுத்திக் கொண்டான். இவற்றில் பரதம், யோகக்கலை, வர்மக் கலை, வைத்திய சாஸ்திரம், மல்யுத்தம் போன்றவற்றை நல் வாழ்வுக்கு உதவும் வகையில் அமைத்துக் கொண்டான்.

கலைகள் மனிதனின் தனித்திறமைகளை வெளிக்கொணர்வதாக இருந்தாலும் நடனக்கலை, யோகக்கலை போன்றன உடல், உள்ளம், ஆன்மா எனும் மூன்றையும் இறைவனுடன் இணைக்கும் கலைகளாக அமைகின்றன. மேலும் உடல், உள்ளம், ஆன்மா போன்றவற்றைப் பக்குவப்படுத்தி விஞ்ஞானத்தால் மெய்ப்பிக்கமுடியாத ஏதோ ஒரு புரியாதபுதிரை சூட்சுமமாகப் புலப்படுத்துகின்ற உன்னத கலையாக உள்ளன. நடனக்கலையில் பயன்படும் ஆடை, ஆபரணம் மற்றும் நடன அடவுகளினால் யோகக்கலையில் கூறப்படும் சக்கரங்களின் செயற்பாடுகளும் அதனால் உடலிற்கும், உள்ளத்திற்கும் ஏற்படும் நன்மைகளும் பல.

| | அன்று | இன்று |
|-------------------|------------------|---|
| முகம் | மஞ்சள் | பன்கேக், பவுண்டேசன், பிங்பவுடர் |
| கண் | கரி | ஐடக்ஸ், ஐலைனர், காஜல், மஸ்கார் |
| வாய் | வெற்றிலைச் சாயம் | லிப்ஸ்டிக், லிப்குலோஸ், லிப்துவட்டலைனர் |
| கைகால் | மருதாணி | சிவப்புச்சாயம் |
| நெற்றி | குங்குமம் | ஸ்டிக்கர்பொட்டு |
| ஆபரணங்கள் | இயற்கையானவை | செயற்கையானவை |
| தலையில்வைக்கும்பூ | இயற்கையானவை | செயற்கையானவை |
| உடை | புடைவை | பஞ்சகச்சம் |

நடனக்கலையும், யோகக்கலையும் அக்காலத்தில் இருந்ததைவிட பன்முகவளர்ச்சியையும், நவீன மயப்படுத்தப்பட்ட முறைகளையும் கொண்டு மிகவேகத்துடன் வளர்ந்து வந்து கொண்டிருக்கின்றது.

அக்காலத்தில் இக்கலைகளை குருகுலவாச முறைப்படி கற்றுக்கொடுத்தார்கள். ஆனால் இப்போது கலைகளைக் கற்றுக்கொடுக்கும் விதம் முழுமையாக மாற்றம் அடைந்துவிட்டது. நாட்டியத்துக்குப் பயன்படுத்தப்படும் ஒப்பனைமுறையை உற்றுநோக்குவோமானால் அன்று எளிதில் கிடைக்கக்கூடிய இயற்கையான பொருட்களைக்கொண்டு ஒப்பனை செய்யப்பட்டது. ஆனால் இன்று ஒப்பனைமுறை எப்படி வளர்ச்சி அடைந்திருக்கின்றது என்பதனை கீழ்வரும் அட்டவணை காட்டுகின்றது.

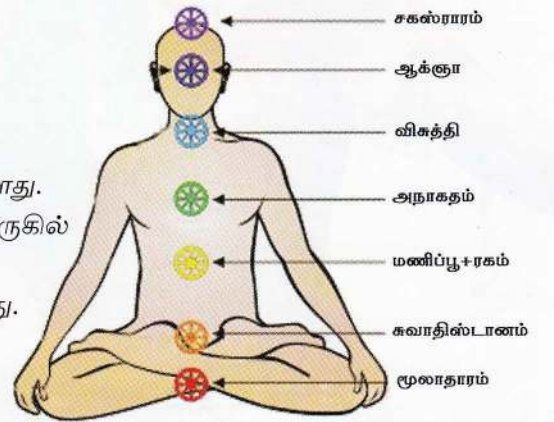
மேலும் யோகக்கலைக்கும், நாட்டியக்கலைக்கும் இடையில் மிகநெருக்கமான தொடர்பு இருக்கின்றது. யோகக்கலையானது ஏழுவகைச்சக்கரங்கள் பற்றியது கூறுகின்றது. சக்கரங்கள் என்பவை ஆன்மீக ஆற்றலின் மையங்களாக கண்ணுக்குப் புலப்படாத சூக்சும உடலில் அமைந்துள்ளன. ஆனால் அவை சரீர உடலிலுள்ள தொடரமைப்புக்களோடு பொருந்துகின்றன.





அவையாவன

1. மூலாதாரம் - இனவிருத்தி அவயவத்தின் கீழ் அமைந்துள்ளது.
2. சுவாதிஸ்டானம் - அடிவயிற்றில் அமைந்துள்ளது.
3. மணிப்பூ+ரகம் - தொப்புக்கு அருகே அமைந்துள்ளது.
4. அநாகதம் - நெஞ்சுப்பகுதியில் இருதயத்துக்கு அருகில் அமைந்துள்ளது.
5. விசுத்தி - தொண்டைக்குழியில் அமைந்துள்ளது.
6. ஆக்ஞா - புருவமத்தியில் அமைந்துள்ளது.
7. சகஸ்ராரம் - உச்சந்தலையில் அமைந்துள்ளது.



மனித உடலில் இருவகை நாடிகள் உள்ளன. வலதுபக்கம் உள்ள நாடியை சூரியநாடி என்றும் சந்திரநாடி என்றும் கூறுவர். இதனால்தானோ என்னவோ பரதநாட்டியத்தில் சூரியபிறை, சந்திரபிறையை தலையில் அணியும்போது சூரியநாடிப்பக்கம் சூரிய பிறையையும், சந்திரநாடிப்பக்கம் சந்திரப்பிறையையும் அணிவர்.

மேலும் சகஸ்ராரம் எனும் சக்கரத்தை ஆயிரம் இதழ்களைக் கொண்ட தாமரைக்கு ஒப்பிடுவர். நாட்டியத்தில் பயன்படுத்தப்படும், தலையில் உச்சியில் அணியப்படும் ராக்கொடி எனும் ஆபரணம் தாமரை இதழ்களைக் கொண்டது போன்று வட்டவடிவமாக அமைக்கப்பட்டிருக்கும். அதனை தலையின் உச்சியில்

சகஸ்ரரரச் சக்கரத்தில் அணிவர். இது நாட்டியத்தின் உச்சநிலையை அதாவது ஆத்மாவை இறைவனுடன் இணைக்கும் தன்மையினைக் காட்டுகின்றது.

புருவமத்தியில் பொட்டிடுவது ஆக்ரூ சக்கரத்தின் செயற்பாட்டிற்கும், கழுத்தில் அணியும் அட்டியல் விசுத்தி சக்கரத்தின் செயற்பாட்டிற்கும் கழுத்தில் இருந்து மார்புவரை தொங்கவிடப்பட்டிருக்கும் பதக்கமாலை அநாகதச் சக்கரத்தின் செயற்பாட்டிற்கும் வயிற்றில் அணியப்படும் ஒட்டியாணம் மணிப்பூ+ரகச் சக்கரத்தின் செயற்பாட்டிற்கும் பரதநாட்டிய உடையினை இருப்பில் அடிவயிற்றில் கட்டுவது சுவாதிஸ்டான சக்கரத்தின் செயற்பாட்டிற்கும் உதவுகிறது. மேலும் நாட்டியத்தில் கடினமான பாதஅசைவுகளைத் தட்டுக்களைச் செய்யும் போது மூலாதாரச் சக்கரங்களும் அதிர்வுகளுக்குள்ளாகிச் செயற்படுத்தப்படுகின்றது.

யோகாசனங்கள் செய்யும் போது உடலிலுள்ள சக்கரங்களுக்கு பலம் கூடுவது போல் நடன அடவுகளைச் செய்யும் போதும் சக்கரங்கள் வலுப்பெறுகிறது.

1. மூலாதாரம், சுவாதிஸ்டான சக்கரங்கள்-

முழுமண்டியில் இருந்து செய்யப்படும் அடவுகளால் மூலாதாரச்சக்கரம் வலுப்பெறுகிறது. அதாவது மண்டி-அடவு, 2ம் தித்தெயும்த தாத்தெய் போன்ற அடவுகளாலும் மூலாதாரம் மற்றும் சுவாதிஸ்டான சக்கரங்களும் வலுப்பெறுகின்றன.



2. சுவாதிஸ்டானம் மணிப்பூரகச்சக்கரங்கள்-

அரைமண்டியில் அல்லது சமபாதத்தில் நின்று குனிந்து செய்யும் அடவுகளால் சுவாதிஸ்டானம் மற்றும் மணிப்பூரகச் சக்கரங்கள் வலு ஊட்டப் பெறுகிறது. உதாரணமாக 5ம், 6ம், 7ம், 8ம் நாட்டடவுகளைக் கூறலாம்.

3. அநாகதச்சக்கரம்-

நெஞ்சப்பகுதி விரிவடைவது போன்ற அடவுகளைச் செய்யும் போது அநாகதச்சக்கரம் ஊட்டம் பெறுகிறது. உதாரணமாக 2ம் தெய்கத்தெய்கி, ததிங்கிணதொம், கிடதகதரிகிடதொம் போன்ற அடவுகளைக்கூறலாம்.

4. ஆக்ஞா, சகஸ்ராரச்சக்கரங்கள்-

ஒரு உருப்படியினை ஆடும் போது காலில் தாளக்கணக்குகளுடனும் கையில் முத்திரைகள் அங்கசுத்தத்துடனும் முகத்தில் பாவஅபிநயம் போன்றவற்றை அவதானித்துச் செய்யவேண்டும். இதன் மூலம் ஆக்ஞா மற்றும் சகஸ்ராரச்சக்கரத்தினை செயல்படுத்தப்படுகின்றது. அதாவது

யதோ ஹஸ்த ததோ திருஷ்டி

யதோ திருஷ்டி ததோ மனஹ

யதோ மனஹ ததோ பாவ

யதோ பாவ ததோ ரசஹ



எனும் நாட்டியக்கிரமத்தின் ஸ்லோகத்திற்கு இணங்க கைவழி கண்கள் செல்ல வேண்டும் கண்கள் சென்ற இடத்தில் மனம் லயிக்கவேண்டும். மனம் லயிக்கும் இடத்தில் பாவம் உண்டாகவேண்டும். பாவம் உண்டாகும் இடத்தில் ரஸம் உட்பத்தியாகும். எனவே நடனமாடுபவர் பாடலின் ஆழமான கருத்துடன் ஒன்றித்து அக்கருத்தின் கருவுடன் ஒன்றித்து அக்கருத்தின் கருவுடன் பார்வையாளர்களை லயிக்கச் செய்யவேண்டும். மேலும் கால்களில் பாதஅசைவுகளை தவறவிடாமல் தாளத்துடன் இணைத்துச் செய்யவேண்டும். முத்திரைகள் மூலமும் கருத்தினை கூறுதல் வேண்டும். இவ்வாறு ஒரேநேரத்தில் பல கோணத்தில் நடனமாடுபவர் இயங்கவேண்டும். எனவே நடனமானது யோக்கலை செய்துபெறும் பலன்களுக்கு நிகராகின்றது. மேலும் நடனத்தின் மூலம் உடம்பிலுள்ள சக்கரங்கள் செயற்படுத்தப்படுகின்றன. இதனால் மகிழ்ச்சி, தன்னம்பிக்கை, ஆத்மபலன் போன்ற பல்வேறுபட்ட நன்மைகள் மனிதனுக்கு உண்டாகின்றது. மேலும் நோய் எதிர்ப்புசக்தி, நினைவுத்திறன், கற்பனைத்திறன், சிந்திக்கும்திறன் போன்றவை அதிகரிக்கின்றன.

இவ்விரு கலைகளும் நம் மனம், உடல், ஆன்மா ஆகிய மூன்றிலும் நன்மைகளை வளர்த்து தீமைகளைக் களையும் ஆத்மகலைகளாகும். எனவே இவற்றினைப்

மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரி

ஆர். பெஸ்லியோ வாஸ்
பிரதி அதிபர்



கி.பி பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் ஏழாவது தசாப்தத்தில் யாழ்ப்பாண கத்தோலிக்க மறை மாவட்டத்தின் ஆயராக இருந்த அதிவணக்கத்திற்குரிய கலாநிதி மொன்சீல் ஆண்டகை 1869 ஆம் ஆண்டில் யாழ்ப்பாணத்தைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட அருட்தந்தை பிரான்சில் சேவியர் பிலாப் அடிகளார் களிடம் ரூபா 500 ஐக் கொடுத்து மட்டக்களப்பில் இரண்டு பாடசாலைகளை ஆரம்பிக்குமாறு கூறி அவரை மட்டக்களப்பிற்கு அனுப்பி வைத்தார்.

இக்காலத்தில் வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் இரண்டையும் சேர்த்து யாழ்ப்பாண மறைமாவட்டத்தின் கீழ் பரிபாலிக்கப்பட்டு வந்தது. ஆனால் தற்போது வடக்கு கிழக்கில் யாழ்ப்பாண மறை மாவட்டம், கிளிநொச்சி மறை மாவட்டம், மன்னார் மறைமாவட்டம், மட்டக்களப்பு மறைமாவட்டம் என நான்கு மறை மாவட்டங்கள் செயற்பட்டு வருகின்றன. அருட்பணி பிறான்சில் சேவியர் பிலிப் அடிகளார் மட்டக்களப்பிற்கு வருகை தந்தபோது ஏற்கனவே ஓர் ஆண்கள் பாடசாலை தமிழ்மொழி மூலம் இயங்கிக்கொண்டிருந்தது.

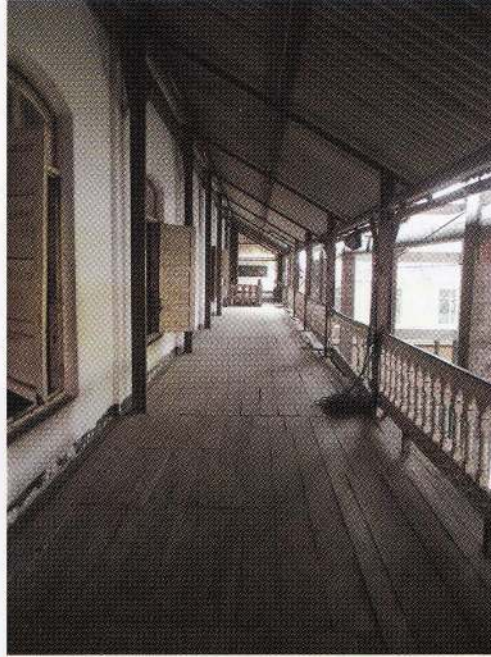
அருட்பணி பிரான்சிஸ் அடிகளார் மட்டக்களப்பு நகரில் மூன்று பாடசாலைகளை ஆரம்பித்தார். ஆங்கில மொழிமூலமான ஆண்கள் பாடசாலையான புனித மிக்கேல் கல்லூரி, ஆங்கில மொழிமூலமான பெண்கள் பாடசாலையான புனித சிசிலியா பெண்கள் பாடசாலை, தமிழ் மொழி மூலமான ஆண்கள் பாடசாலையான புனித மரியாள் பாடசாலை என்பனவே அவையாகும். தற்காலத்தில் புனித மிக்கேல் கல்லூரியின் ஆரம்பப் பிரிவாக புனித மரியாள் பாடசாலை ஒன்றிணைக்கப்பட்டு இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

திரு. ஜோசப் ஆபிரகாம் என்பவர் 1876-1924 காலப்பகுதியில் முதலாவது தலைமையாசிரியராக கடமையாற்றினார். 1873இல் புனித மிக்கேல் கல்லூரி 57 மாணவர்களுடனும் புனித மரியாள் ஆண்கள் பாடசாலை 127 மாணவர்களுடனும் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. இதற்கிடையில் 1893இல்





கல்லூரியின் பழைமையை பறைசாற்றும் வகையில் பிரதான கட்டிடத்தில் உள்ள நீண்ட வராந்தா



மேல்மாடத்திலுள்ள நீண்ட தாழ்வாரம்

யாழ்ப்பாண மறை மாவட்டத் திலிருந்து திருகோணமலை மறைமாவட்டம் தனியாகப் பிரிக்கப்பட்டது. மட்டக்களப்பு நிர்வாக மாவட்டமும் திருகோணமலை நிர்வாக மாவட்டமும் மட்டக்களப்பு மாவட்டமாகவே இருந்தது. புதிய திருகோணமலை மறை மாவட்டத்தை நிர்வாகிக்கும் பொறுப்பு பிரான்ஸ் நாட்டிலிருந்து வரவழைக்கப்பட்ட இயேசு சபை துறவிகட்கு பரிசுத்த பாப்பரசரால் வழங்கப்பட்டிருந்தது. எனவே அவர்கள் மட்டக்களப்பில் உள்ள பாடசாலைகளையும் பொறுப்பேற்றனர்.

மட்டக்களப்பு புனித மிக்கேல் கல்லூரியை நவீனத்துடன் நிர்மாணிக்கும் பொறுப்பை இயேசு சபை துறவி பேர்டினன்ட் பொனல் அடிகளார் ஏற்றுக்கொண்டார். பிரான்ஸ் நாட்டில் சம்பெயின் மாநிலத்தில் உள்ள கல்லூரியின் கட்டிடக்கலை வடிவமைப்பின்படி மிக்கேல் கல்லூரியை அவர் வடிவமைத்தார். அக்காலத்தில் புளியந்தீவு பாலம் இருக்கவில்லை. சில வகையான கட்டிடப் பொருட்கள் வராததால்

பிரான்சில் இருந்து கப்பல்களில் கொண்டு வரப்பட்டு கல்குடா கடலிலிருந்து வத்தைகளுக்கு மாற்றப்பட்டு, அவை கல்குடா துறைமுகத்தில் இறக்கப்பட்டு, பின்னர் மாட்டு வண்டிகளில் மட்டக்களப்பிற்கு கொண்டு வரப்பட்டு, வாவினூடாக தோணிகளில் புளியந்தீவுக்கு கொண்டு வரப்பட்டன. அவற்றை அருட் தந்தை பொனல் அடிகளும் அவரது சகாக்களும் தோளில் தூக்கி வந்து சேர்த்தனர். தொடர்ந்து கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பமாகின. 1912 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் 16 ஆம் திகதி கட்டிடத்திற்கான அடிக்கல் நாட்டப்பட்டன.

1913 ஆம் ஆண்டு இலங்கையில் முதற்தரமான விஞ்ஞான கூடம் அமைக்க ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டன. இதற்கு மக்கெலம் மண்டபம் எனப்பெயர் சூட்டப்பட்டது. 1912 ஆம் ஆண்டு இலங்கையின் தேசாதிபதியாக இந்த சேர்.ஹென்றி மக்கெலம் அவர்களே அடிக்கற்களை நாட்டி

சுமார் 15 வருடகால இடைவிடாத முயற்சியின் பின்னர் சுமார் நாற்பத்தி யிரண்டு நிலத்துண்டுகளை இயேசுசு பைத் துறவிகள் விலைக்கு வாங்கி இக்கல்லூரியை அமைத்தனர். இதற் கிடையில் 1901 ஆம் ஆண்டு இடைநிலைப் பாடசாலையாக தரம் உயர்த்தப்பட்டது. இதிலிருந்து உயர்நி லைப் பாடசாலையாக தரமுயர்த்தப் படுவதற்கு மாணவர் கள் கேம்பிரிஜ் அல்லது இலண்டன் பரீட்சைகளில் தோற்றியாக வேண்டும். எனவே இப்பாடங்கள் கல்லூரியில் ஆரம்பிக்கப் பட்டன. தேசாதிபதி மக்கெலம் அவர்கள்தான் கல்லூரியின் மகுட வாக்கான இறைவனுக்கு நிகர் எவர் (Who is equal to God) என்பதை நிறுவினார்.

1915 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் எட்டாம் திகதி மாலை நான்கு

மணியளவில் பூரணமாக்கப்பட்ட வகுப்பறைகளையும் மாணவர்விடுதி, விஞ்ஞான ஆய்வுகூடம் என்பனவற் றையும் அன்றைய பிரதம கல்விப் பணிப்பாளர் து.ஹார்வார்ட் அவர்கள் திறந்து வைத்தார்கள். அப்போது விடுதியில் 100 மாணவர்களும் உள்ளூர் மாணவர்கள் 200 பேரும் கல்வி கற்றனர். 1916ஆம் ஆண்டு கல்லூரியின் மூன்றில் இரண்டு பகுதிகள் பூரணமாய் இருந்தன. 1921 ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 27 ஆம் திகதியன்று கல்லூரிபூரணமாக்கப்பட்டது என்று பிரகடம் செய்யப்பட்டது. சின்ன ஊரான புளியந்தீவிற்கு இவ்வளவு பெரிய கல்லூரி கட்டிடமா? என்ற கருத்து அப்போது நிலவியதால் கல்லூரியின் இன்னொரு பகுதியின் கட்டுமானப் பணிகள் தவிர்க்கப் பட்டதாக செய்திகள் கூறுகின்றன. கல்லூரியின் ஆசிரியராய் இருந்த



அருட்தந்தை பொனல் அடிகளாரால் அமைக்கப்பட்ட கூடைப்பந்தாட்ட அரங்கு



நூற்றாண்டுகளைக் கடந்த பாரம்பரியம் மிக்க மணி

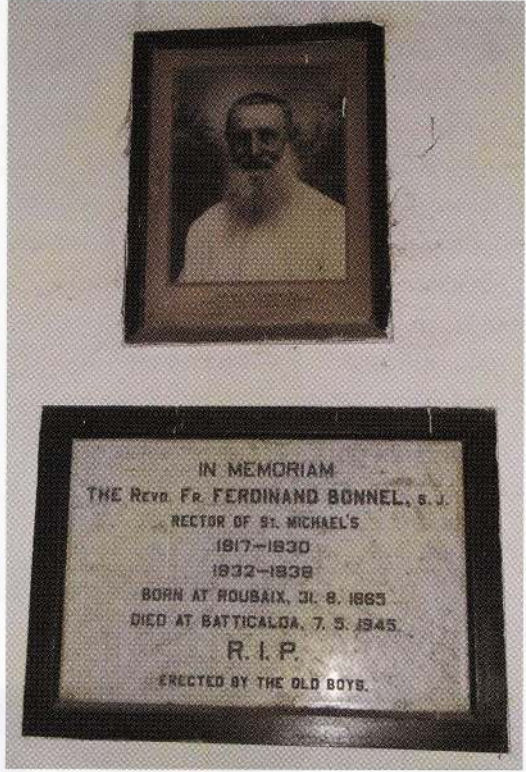




கல்லூரியின் உயிரியல் ஆய்வு கூடத்தில் நூற்றாண்டைக்கடந்த பொருட்கள்



முன்னுதாரணமான அருட்தந்தை பொனல் அடிகளாரின் சேவை கௌரவப்படுத்தப்படுகிறது



மாதிரி வகுப்பறை

ஏ.ஆர்.பீ லீதம் என்பவரால் கல்லூரி கீதம் உருவாக்கப்பட்டது. 1980 களின் பிற்பகுதியில் ஜீவம் ஜோசப் ஆசிரியரால் (பின்னாளில் பிரதி அதிபர்) அக்கீதம் தமிழ் மொழியிலும் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. ஆரம்பப் பிரிவில் அது பாடப்பட்டது.

1918 ஆம் ஆண்டு இக்கல்லூரியின் பழைய மாணவனும் இயேசு சபையின் முதல் இலங்கைத் தமிழ்த் துறவியுமான அருட்தந்தை கு.மரியான் அடிகள் இக்கல்லூரியின் அதிபரானார். அதே யாண்டு ஆகஸ்ட் மாதம் ஜோசப் ஆபிரகாம் அவர்கட்கு பரிசுத்த பாப்பரசர் நற்சேவைப் பதக்கம் ஒன்றை அளித்தார். அவர் நாற்பது வருடகாலம் தலைமை யாசிரியராகப் பணியாற்றியிருந்தார் (1876-1926) என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவரின்

1923 ஆம் ஆண்டில் மட்டக்களப்பில் முதன்முதலாக புனித மிக்கேல் கல்லூரியில் தான் மின்விளக்குகள் ஒளிர்ந்தன. அருட்தந்தை பொனல் அடிகளார் மின்கலங்களில் உதவியுடன் மின்பிறப் பாக்கியை தயாரித்து நிறுவினார்.

1933 ஆம் ஆண்டு அமெரிக்காவைச் சேர்ந்த இயேசு சபைத் துறவிகள் மட்டக்களப்பிற்கு வந்தனர். அவர்கள் புனித மிக்கேல் கல்லூரியைப் பொறுப்பேற்றனர். பிரான்ஸ் நாட்டுத் துறவிகள் அனைவரும் நீண்டகொத்தான தாடிகளை வளர்த்திருப்பர். ஆனால் அமெரிக்கத் துறவிகள் தாடி வளர்ப்பது அரிதிலும் அரிது. அமெரிக்க துறவிகளின் வருகையின் கிரிக்கட், உதைபந்தாட்டம்

என்பனவற்றுடன் கூடைப்பந்தாட்டம் ஆகிய விளையாட்டுக்கள் அறிமுகம் செய்யப்பட்டன.

1959 ஆம் ஆண்டு புனித மிக்கேல் கல்லூரிக்கு தொலைபேசி வசதி கிடைத்தது. இதனால் திருகோணமலையில் இருந்து ஆயர் ஆண்டகையுடன் இலகுவாக இணைப்பை ஏற்படுத்தக் கூடியதாய் இருந்தது.

அமெரிக்கத் துறவியான அருட்பணி வெபர் அடிகளார் புனித மிக்கேல் கல்லூரிக்கு விளையாட்டு மைதானம் ஒன்றை அமைக்கும் முயற்சியில் ஈடுபட்டார். மயானமாக இருந்த இடமொன்றை துப்பரவு செய்து அதை விளையாட்டு மைதானமாக தயார் பண்ணினார். எனினும் அனைவரும் பயன்பெறவேண்டும் எனக்கருதி பொது விளையாட்டு மைதானமாக்கினார். அது தான் இன்றைய வெபர் விளையாட்டு மைதானம்.

1960 ஆம் ஆண்டு அரசாங்கம் தனியார் பாடசாலைகளை அரசுடமையாக்கியது எனினும் இயேசு

சபைத் துறவிகளின் அயராத செயற்பாடு காரணமாக மேலும் பத்து வருடங்கள் அவர்களின் கட்டுப்பாட்டில் பாடசாலை இயங்கியது.

1970 ஆம் ஆண்டு யூலை மாதம் முதலாம் திகதி கல்லூரி அரசுடமையாக்கப்பட்டது. கல்விப் பணிப் பாளர் டி. மெண்டின் அவர்களிடம் முகாமைத்துவ பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்பட்டது.

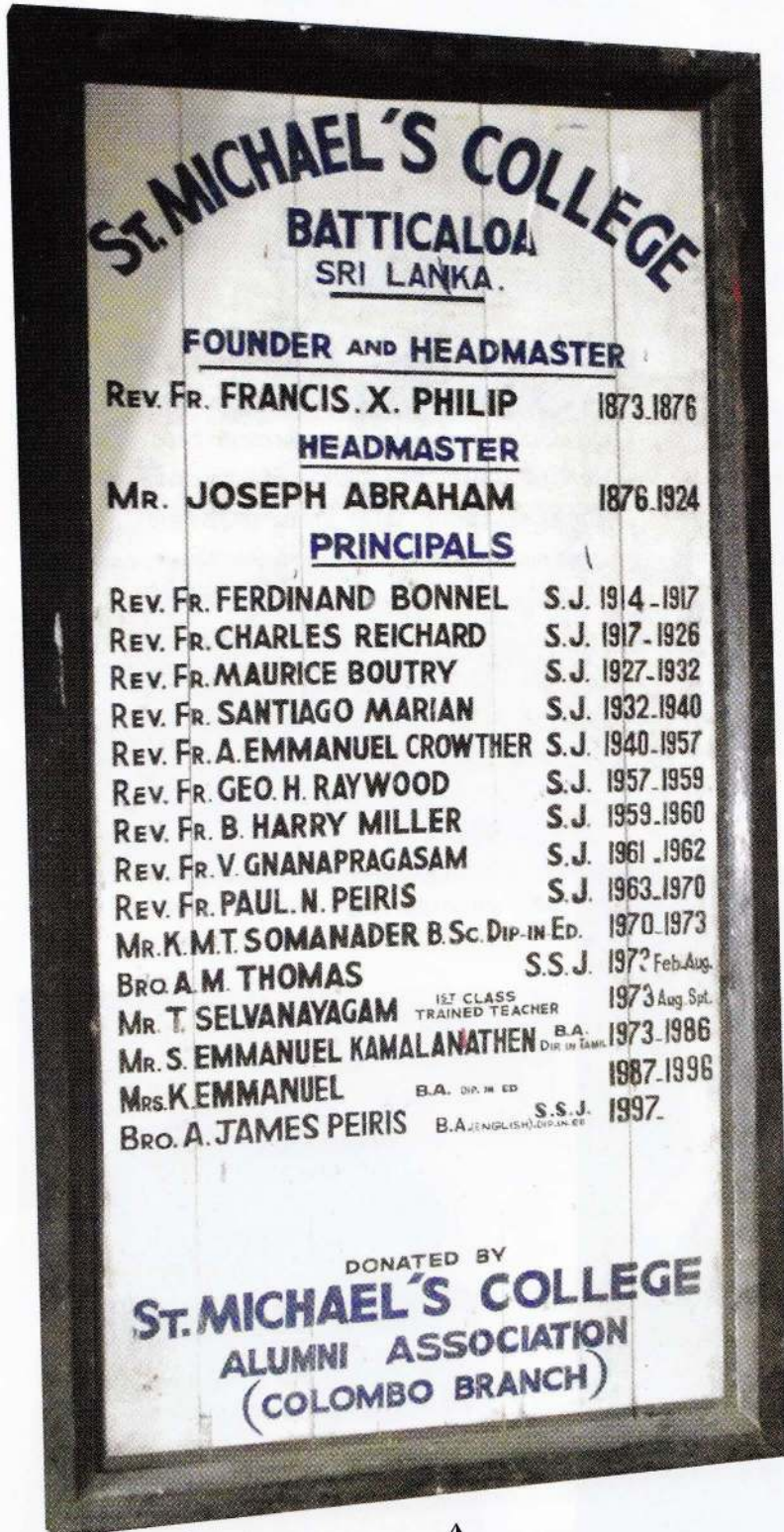
அதன் பின்னர் 1973 ஆம் ஆண்டு செப்டம்பர் மாதம் வித்துவான் எஸ்.ஈ. கமலநாதன் அவர்கள் அதிபரானார். பின்னர் 1987ஆம் ஆண்டில் திருமதி கே.ஈ. கமலநாதன் அவர்களும் தொடர்ந்து 1997 இல் அருட். சகோ. ஜேம்ஸ்பீரிஸ் அவர்களும் பின்னர் 2007 இல் திருமதி சி. த. மாசிலாமணி அவர்களும் 2008 இல் எஸ். மகேந்திரகுமார் அவர்களும் கடமையாற்றினார்கள். மீண்டும் 2010 இன் நடுப்பகுதியில் திரும சி. எஸ். மாசிலாமணி அவர்கள் அதிபராக பொறுப்பெடுத்து இன்றுவரை அதிபராக கடமையாற்றுகின்றார்கள்.



கல்லூரி பிரதான கட்டிடத்தின் நுழைவாயிலில் புனித மிக்கேல் திருவருவாசலில்

வருடங்கள் பல கடந்தாலும் திடகாத்திரத்துடன் மாணவர்களை ஏற்றி வைத்த பெருமை





கல்லூரி அதிபர்களின் பட்டியல்

130 கல்விசார் அணியினரதும் 12 கல்விசாரா அணியாளர்களினதும் அர்ப்பணிப்பான சேவையுடன் இயங்கிவரும் இக்கல்லூரியுடன் சுமார் 2,600 மாணவர்கள் இணைந்துள்ளார்.

இதற்கிடையில் இன்னொரு விடயத்தை இவ்விடத்தில் குறிப்பிட வேண்டும். 1987 ஆம் ஆண்டு புனித மரியாள் பாடசாலையும் புனித மிக்கேல் கல்லூரியும் இணைக்கப்பட்டது. 1994 ஆம் ஆண்டு மே மாதம் 11 ஆம் திகதி தேசிய பாடசாலையாக தரம் உயர்த்தப் பட்டது.

கல்வித்துறையில் உச்ச சாதனை பலவற்றை எட்டியுள்ள இக்கல்லூரி பாடப்புறக் கிருத்தியங்களிலும் இமாலய சாதனைகள் பலவற்றை புரிந்துள்ளது.

கடந்த ஆண்டு 5ஆம் ஆண்டு புலமைப்பரிசு பரீட்சையில் 32 மாணவர் சித்திப் பெற்றனர். அதிகூடியுள்ள 185 ஆகும். க.பொ.த (சா. த.) 2010 ஆண்டு பரீட்சையில் 12 மாணவர் 9 ஏ சித்தி பெற்றனர். பரீட்சைக்கு தோற்றிய மாணவர்களில் 92.65 வீதமானோர் க.பொ.த (உ. த.) பரீட்சைக்கு தகுதி பெற்றனர்.

க.பொ.த (உ. த.) 2013 பரீட்சையைப் பொறுத்தமட்டில் 6 பேர் மருத்துவத் துறைக்கும் 5 பேர் பொறியியல் பீடத்திற்கும் முகாமைத் துறைக்கு இருவரும் உயிரியல் துறைக்கு 12 பேரும் பௌதீகவியல் விஞ்ஞானத் துறைக்கு 11 பேரும் தெரிவாகியுள்ளனர். இவைதவிர ஆங்கிலதினப்போட்டிகள், தமிழ்தினப்போட்டி, மீலாத் விழா, விஞ்ஞான வினாவிடைப்போட்டி, இளம் கண்டுபிடிப்பாளர் போட்டி, தடகள மெய்வல்லுனர் போட்டிகள் உட்பட பல விளையாட்டுப் போட்டி களிலும் வலய, மாகாண, தேசிய மட்டங்களில் பல சாதனைகளை இக்கல்லூரி மாணவர்கள் ஈட்டியுள் ளனர். என்றாலும் இக் கல்லூரி பல்வேறு குறைபாடுகளுடன் இயங்கி வருவதையும் நாம் கவனத்தில் கொள்ளவேண்டும். அங்கீகரிக்கப்பட்ட எண்ணிக்கையிலும் குறைவாக

கல்லூரியின் முகப்பு வாயில்



பழையமையான மின்விளக்கு



காணப்படும் சிற்றுாழியர்களின் எண்ணிக்கையானது பாடசாலையின் அலுவலக நடவடிக்கைகள் துப்பரவு நடவடிக்கைகள் என்பவற்றை தடங்கலாக்கியுள்ளது.

141 வருட பழையமையான கட்டிடங்களின் சகல வசதிகளும் மீளவும் புனரமைக்கப்படவேண்டும்.

ஒன்றுகூடல் மண்டபம் முற்றாக புனரத்தாரணம் செய்யப்படவேண்டும். ஏனைய வகுப்பறைக் கட்டிடங்கள் மறுசீரமைக்கப்பட வேண்டும்.

புதிய மூன்று மாடிக்கட்டிடங்களும் சகல ஆய்வு கூடங்களுக்கும் நவீன வசதிகளுடன் மேம்படுத்தல் வேண்டும்.

நூலகம் முற்றுமுழுதாக இலத்திரனியல் மயப்படுத்தல் வேண்டும் .

நூற்றுக்கணக்கான மாணவர்கள் பல்வேறு போட்டிகளுக்காகவும் ஆண்டு தோறும் பெரும் பணச்செலவில் 300 கி. மீ. க்கும் மேல் பயணம் செய்ய வேண்டியுள்ளதால் பாடசாலைக்கென பஸ்வண்டி தேவை.

பாடசாலைக்கு விளையாட்டு மைதானம் ஒன்று இல்லாமையால் விளையாட்டுத் துறை பின்ன டையும் நிலை ஏற்படும் வாய்ப்பு உண்டு.

இவைபோன்ற இன்னோரன்ன குறைபாடுகளையும் நிவர்த்தி செய்தால் கல்லூரி இன்னும் பலசாதனைகளையும் படைக்க முடியும். 🌱



டூர்ம் வெங்கடசுவாமியார்

வாய்லன் வரூஓ
சாந்யுய் ஸ்ரீஓலகி
வ்நெ, தேய்ன் கஓஓஓ

இசை மேதை துவாரம் வெங்கடசுவாமி நாயுடு

- பத்மா சோமகாந்தன்

வீட்டில் பெரியவர்கள் இல்லாதபோது சிறுவர்கள் பூனை இல்லா வீட்டில் எலிகள் துள்ளிக் குதித்து கூத்தாடுவது போல வெகு சுதந்திரமாக ஓடியாடி குழப்படி செய்வது இயல்பானதே. அதே போலத்தான் அண்ணா கிருஷ்ணய்யா வீட்டில் இல்லாதபோது தம்பி வெங்கடசுவாமி அண்ணாவின் வயலினை எடுத்து வாசித்து விளையாடுவதுண்டு. பிறவியிலேயே மேதையான சிறுவனுக்கு இந்த வயலின் வாசிப்பு மிக எளிமையாகவும் இயல்பாகவுமே அமைந்திருந்தது. வெளியே சென்றிருந்த அண்ணன் தற்செயலாக ஒரு நாள் வீட்டிற்கு வந்தபோது தம்பிக்கு இயற்கையாகவே கைவந்துவிட்ட பிரமாதமான வயலின் வாசிப்பைக் கேட்டு அப்படியே பிரமித்துப்போனார்.

குருடாக இல்லாவிட்டாலும் பார்வை தெளிவாக, சுத்தமாக இன்மையால் ஆசிரியர் கரும்பலகையில் எழுதுவதையோ, பாட நூலையோ பார்த்து வாசிக்க கண்பார்வையின் கூர்மை போதாமையால் பள்ளிக் கல்வியில் தாமதமாகிவிட்டது. அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு முழுக்குப் போட்டுவிட்டவர்.

இசைக்கல்வி எதுவும் கற்காமலே இத்தனை சிறப்பாக வயலினை கையாள முடியுமா? தம்பியின் வயலின் வாத்திய இசையின் சிறப்பால் அண்ணன் வெங்கட கிருஷ்ணசாமி அப்படியே சொக்கிப் போய்விட்டார். எவ்வித போதனையும் பெறாமலே கேள்வி, ஞானத்தால் இத்தனை ஆற்றலை வெளிப்படுத்த முடியுமாயின் இந்த இசையை கற்றால் எத்தனை வளர்ச்சியை எட்ட முடியும் என நினைத்து அதற்கான ஏற்பாடுகளை செய்யுமாறு பெற்றோருக்கும் தமையனாரே தெரிவித்தார்.

பெற்றோரும் மிகவும் பயபக்தியுடனும் பூசை புனஸ்காரத்துடனும் ஆசாரமாக ஒழுகும் சீலர். எனவே பஜனைப் பாடல்கள் என வீட்டிலேயே ஆரம்பமானவயலின் இசைக்கல்வியை தொடங்கிய வெங்கடசுவாமியை தொடர்ந்து பல கச்சேரிகளுக்கும் தமையனார் அழைத்துச் சென்றார். பையனின் இயற்கை ஞானத்தை தெரிந்து கொண்ட இசை மேதாவி்களான வீணை சேசண்ணா, பாலக்காடு அனந்த ராமபாகவதர், திருக்கோடிக் காவல் கிருஷ்ணையர் போன்ற இசைவல்லுநர்கள் இசை கற்பிக்கும் குருவாக



அமைந்தனர். வெங்கடசுவாமி நாயுடுவின் இசை படிப்படியாக ஸ்திரப்பட்டு திறமை பளிச்சிடவும் சிறு சிறு கச்சேரிகளில் பங்கு கொண்டார். கோவில் விழாக்கள், கல்யாண கொண்டாட்டங்கள் என பல சந்தர்ப்பங்களிலும் பங்குகொண்டு இசைமாரி பொழியும் வாய்ப்பும் அமோகமாகக் கிட்டியது.

பெங்களூரில் 1893 ஆம் ஆண்டு, தீபாவளி நாள், நவம்பர் மாதம் 3ஆம் திகதி, பிறந்த துவாரம் வெங்கட சுவாமி நாயுடுவின் தந்தையாரும் தாத்தாவும் நாட்டின் இராணுவத்தில் பாண்டு வாத்தியம் வாசிப்பவர்கள். அல்லாமலும் வீட்டில் இடம்பெறும் பஜனைப் பாடல் நிகழ்ச்சிகளிலும் கலந்து கொண்டு சிறப்பிக்கும் ஆற்றல் மிக்கவர்கள்.

வீட்டின் சூழல் இப்படியாக அமைந்திருக்கவே அதனையொற்றி வாழ்ந்து வந்த வெங்கடசுவாமி நாயுடுவிற்கும் இயற்கையன்னையின் அருளாலே இசை வல்லமை பரம்பரை ஊற்றாகப் பதிந்துகொண்டது.

குருகுலக்கல்வியோடு மாத்திரம் தனது படிப்பிற்கு முற்றுப்புள்ளி வைக்காமல் மென்மேலும் சிறப்புப் பயிற்சி பெற்று இசையை மெருகூட்ட தனது 25ஆவது வயதிலே விஜய நகர மகாராஜா இசைக்கல்லூரியில் மாணவனாகச் சேர்ச் சொன்னார். அங்கே ஆதிபடல் நாராணதாஸ் முனைவராகப் பணியாற்றிய அக்கல்லூரியில் ஹரிநாகபூஷணம் போன்ற மாபெரும் இசை விற்பன்னர்கள் கூடியிருந்தனர்.

இவரது வாசிப்பைக் கேட்டு அதிர்ந்துபோய் ஆனந்தித்த அந்த இசை அறிஞர் குழாம் மாணவனாக பயில வந்த இந்த இளைஞனை அக்கல்லூரியின் ஆசிரியராகவே நியமனம் செய்த அதிசயம் இந்த இளம் இசைமேதையின் வாழ்விலே இடம்பெற்றது. பிறப்பிலேயே மேதைமையுடன் பிறந்த துவாரம் வெங்கடசுவாமி நாயுடுவின் இசை ஆற்றலை இசையுலகமே அதிசயமாக அவதானித்துக் கொண்டிருந்தது.

இந்திய தேசிய காங்கிரஸ் மாநாட்டின் ஆண்டு விழா 1927இல் சென்னையில் இடம்பெற்றபோது அவ் வைபவத்தில் வயலின் வாசிக்கும் வாய்ப்பு இவருக்கு கிட்டியது. அதனால் தமிழ் நாட்டின் பட்டி தொட்டியெங்கும் வெங்கட சுவாமி



நாயுடுவின் புகழ் பரவியது. அரியக்குடி, செம்பை, முசிறி சுப்பிரமணிய ஐயர், காஞ்சிபுரம் நயினாப் பிள்ளை, பல்லடம் சஞ்சீவராவ் என ஏராளமான மாபெரும் வாய்ப்பாட்டு இசை மேதைகளுக்கெல்லாம் பக்க வாத்தியம் வாசிக்கும்படியான கோரிக்கைகள் அபரிமிதமாக ஏற்பட்டன.

பொறுமை, எரிச்சல் காரணமாக புகழ்பெற்றிருந்த இவரது வாசிப்பை இவர் என்ன பக்கவாத்திய இசையாளர்தானே என இளக்காரமாகக் கூறியும் பத்திரிகைகளில் எழுதியும் சிலர் தம் மனப் புழுக்கத்தை வெளிப்படுத்தினர்.

இக்கருத்தில் கவனம் செலுத்திய சில இசைமேதைகள் பொறுமைக்காரர்களுக்கு பதிலடி கொடுக்குமுகமாக துவாரம் அவர்களுக்கு தனிக் கச்சேரிகளை ஒழுங்கு செய்து அவரது இசை ஆற்றலை வெளிச்சம் போட்டுக் காட்டினர்.

பெரும் வித்துவான்களுக்கு பக்கவாத்தியம் வாசிப்பதால் இவரது வாசிப்பின் திறமை அவர்களது பாடலைக் குறைத்து மதிப்பிடும் சந்தர்ப்பமும் இவர் நன்றாக வாசிக்காவிட்டால் ரசிகர்களுக்கு ஏமாற்றமும் ஏற்படுவது இயற்கையே. இவற்றையெல்லாம் யோசித்தே துவாரம் பக்கவாத்திய வாசிப்பினை நிறுத்தி தனிக் கச்சேரிகளையே ஆரம்பித்து நடாத்தி வந்தார். கச்சேரிகள் வெகு சிறப்பாக களைகட்டியதோடு பாராட்டுக்களும் குவிந்தன.

இவர் இசை வல்லமையில் மட்டுமின்றி குண நலங்களிலும் மேன்மையானவர் என்பதை ஒரு சம்பவம் மூலம் புரிந்து கொள்ளலாம்.

துவாரம் சிறுவனாக இருக்கும்போது கச்சேரிகள் செய்து முடிவுற்று வீட்டிற்கு புறப்படும்வேளை அவசரமாக வந்து மண்டப ஓரத்தில் வயதான ஒருவர் பிடில் வாசித்தவரைப் பார்க்க ஆசைப்படுவதாக கிட்டே வரும்படி கேட்டார். கண்பார்வை குறைவான தம்பியை அண்ணன் வேண்டாம் நாம் உடனே போக வேண்டுமென அழைத்தார். தம்பி துவாரம் பெரியவரைப் பார்க்க விரும்பி அவரிடம் சென்றார். அப்பெரியவர் இவரை கட்டித் தழுவி கண்களில் கண்ணீர் வழிய உன் இசை எத்தனை அற்புதமானது “உன்னை போய் குருடென்றேனே! நான்தான் உண்மையில் குருடன் என்னை மன்னித்துவிடு” என்றார்.

“வாத்தியார் சார். ... நீங்கள் பள்ளியில் அப்படி என்னைக் கூறியதனால்தான் நான் படிப்பை விட்டு இந்த இசையை கற்றுனா; கொண்டு முன்னணிக்கு வந்தேன். எல்லாம் உங்கள் ஆசீர்வாதமே” எனக் கூறி அவர் காலில் வீழ்ந்து வணங்கினார். அவருக்கு தன் பள்ளி நாட்கள் நினைவில் வந்தது அத்தகைய





பணியும் நன்றியும் துவாரத்தின் இனிய பண்புகளாகும்.

இப்படி குணத்தாலும் இசையாலும் மேம் பட்டிருந்த துவாரத்திற்கு ஜெய்ப்பூர் மகாராஜாக்கள் பற்பல சந்தர்ப்பங்களில் தங்கப் பதக்கங்களை பரிசளித்து பாராட்டியுள்ளனர். காங்கிரஸ் மாநாட்டில் தங்கப் பதக்கமும் விசாகப்பட்டினத்தில் வைரமோதிரமும் விலைமதிப்பற்ற வயலினையும் பரிசாக நல்கியுள்ளனர். சரஸ்வதி கான சபா தங்கப்பதக்கம் பரிசளித்தது விஜய நகர மகாராஜா டாக்டர் பட்டத்தோடு கந்தர்வ வித்யா பூஷண பட்டத்தையும் அளித்து பாராட்டினார். மியூசிக்

அக்கடமி 1941 இல் சங்கீத கலாநிதி விருதும் 1046 இல் மைசூர் மகாராஜா வழங்கிய சங்கீத ரத்னாகர விருதும் 1952 இல் மத்திய சங்கீத நாடக விருதும் அடுத்த ஆண்டு இந்திய ஜனாதிபதியின் பத்மஸ்ரீ விருதும் என ஏராளமான விருதுகளை குவிக்கப் பெற்று மகிழ்ச்சியடைந்தார் துவாரம். புதிய புதிய விருதுகளின் முதலிடம் இவருக்கே ஆனது. இவ் விருதுகளை முதல் ஆளாக இவர் பெற்ற பின்னரே அந்தந்த ரைற்றிள்களுடன் தலைப்புள்ளோடு வேறு சிலரும் பெற்றுக் கொள்ளும் பாக்கியத்தை அடைந்தனர்.

இசை பற்றிய பல நூல்களையும் ஆக்கித் தந்த இவர் சென்னை ஆந்திரா பல்கலைக்கழகங்களில் நீண்டகாலம் இசைப் பேராசிரியராக பணியாற்றியதோடு மியூசிக் அக்கடமி நிபுணத்துவர் கமிட்டி அங்கத்தவராகவும் ஆந்திர பிரதேச ஆஸ்தான வித்துவானாகவும் பணி செய்தார். சங்கீத நாடக அக்கடமி வைபவத்தில் கலந்து கொள்ளச் சென்ற இவர் 25.11.1964 இல் மாறடைப்பால் மரணத்தைத் தழுவினார். வயலின் இசைக்கென வளம் சேர்த்த மேதை என்ற இவரது புகழ் என்றென்றும் நிலைத்திருக்கும்.

வாசகர் கருத்து :

அருமையான பொக்கிஷம்

மதிப்புக்குரிய ஆசிரியை அவர்கட்கு,

தங்களை ஆசிரியராகக் கொண்டு வெளிவரும் கலைக்கேசரி இதழை ஸ்ரீலங்கா விமானத்தில் பெற்றுக் கொண்டேன். அருமையான பொக்கிஷம் அரை நூற்றாண்டுகளுக்கு மேலான பத்திரிகைத் துறையின் அனுபவம் பளிச்சிடுகிறது. இச் சஞ்சிகையை லண்டன் சென்றதும் தவறாது அஞ்சலில் பெற முயற்சிப்பேன்.

இதில் இடம்பெற்றுள்ள கட்டுரைகள் அத்தனையுமே மாணிக்கப் பரல்கள். இவற்றில் சிலவற்றை வெளிநாட்டுச் சஞ்சிகை, பத்திரிகையாளர்கள் மறுபிரசுரம் செய்ய அனுமதிப்பீர்கள் என்று எண்ணுகிறேன். ஒரு பத்திரிகையாளன் என்ற வகையில் நான் விடுக்கும் இந்த அன்பான வேண்டுகோளை உங்கள் சஞ்சிகை மூலமாக வெளியிட்டால் பலருக்கு பயனுள்ளதாக அமையும்.

அன்புடன்

வ.மா. குலேந்திரன், லண்டன்.

தங்கள் கடிதத்திற்கு நன்றி. கட்டுரைகளை “நன்றி கலைக்கேசரி” எனக் குறிப்பிட்டு பிரசுரிக்கலாம் - ஆசிரியர்

வாசகர்கள் தங்கள் கருத்துக்களை kalaikesari@expressnewspapers.lk என்ற மின்னஞ்சல்

முகவரிக்கு அனுப்பி வைக்கலாம். Digitized by Noolaham Foundation.

noolaham.org | aavanaham.org



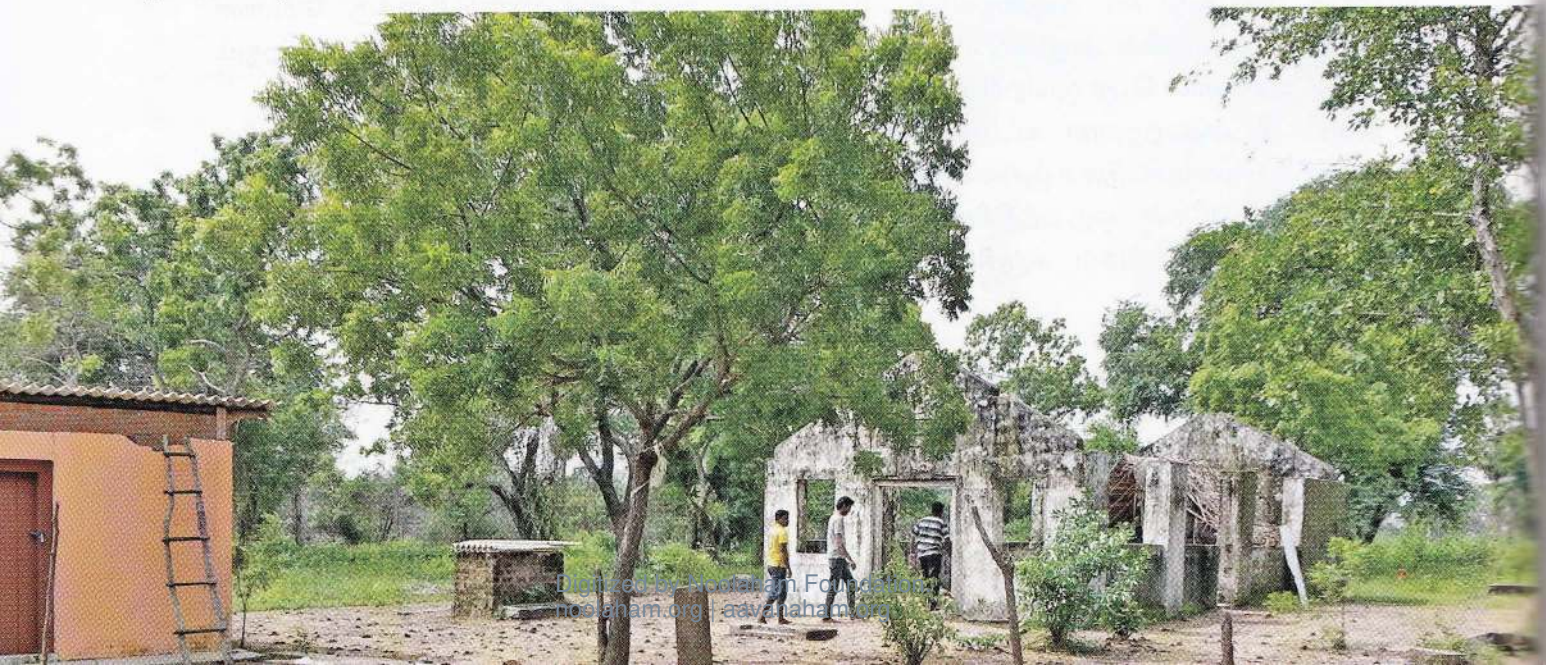
Sage Agasthiyar in Koneswaram, Ketheeswaram

V.Varathasuntharam

Two Ishwarams in Sri Lanka, Thiru Koneswar-
am and Thiru Ketheeswaram, which are hailed
as holy shrines over which hymns are sung by
Nayanmars, are revered places for the reason
Sage Agathiyar had blessed them by setting his
feet there, conducting prayers and rituals.



Temple in dilapidated condition





Ancient sanctum sanctorum



Agasthiya Lingam

Sage Agasthiyar is one of the eighteen Sittas. In Ramayana Rama talks about Agasthiyar's ashram in the forest and tells his brother about Agasthiyar's greatness. Mahabaratha talks about Agasthiyar in detail. Agasthiyar is hailed as the Father of Tamil Grammar. Many treatises on varied branches of sciences such as medicine, pharmacy, astronomy and even surgery are attributed to Agasthiyar. His guru is Lord Siva. His Samadhi is Anandasayana. It is said that he had twelve disciples.

Once, Devas and Rishis proceeded to the Himalayas to view the celestial marriage of Lord Siva to Parvathi. Consequently, due to their weight, that portion of the earth dipped and the South of the earth went up. Lord Siva, visualizing a catastrophe, gave a directive to Sage Agasthiyar to visit the South to maintain the earth's balance. That, in brief, is the tale of poet sage Agasthiyar coming to the South.

Thirukoneswaram

During this journey to the South crossing the Vindya Mountain range, Sage Agasthiyar had come on a pilgrimage to Thiru Koneswaram and Thiru Ketheeswaram. The period of his visit to these Ishwarams has been reckoned as the 8th or



Thrisoolam pillar



Palavi Theertham

9th century BC. This contributes to indicate the antiquity of the two Ishwarams in Sri Lanka.

On his spiritual sojourn to Koneswaram, Agasthiyar had founded a Siva temple in Kanguveli in Kottiyapura Pattu according to legends such as puranas and chronicles. It is also supported even by an inscription called Kankuveli Sasanam. It is believed that the temple, he founded was in Thirumangalay. This Siva shrine, is, therefore called Agasthiyar Sthapanam. It had enjoyed a close affinity with Koneswaram. Remains of a Sivan temple are found here. These ruins are a Sivalingam, Komuhi, Palipeedam, fragments of images made of stones, and pillars. They had been found in the year 1980 amidst the jungle.

According to historians, these ruins had been observed by Jacques Fabrice Van Sendedn, who had served as Dutch Governor in Trincomalee. He had visited the site in the year 1786. He had also found an inscription, which he deciphered with the help of officials who served under him. It is said that the inscription belonged to the 14th century since it is inscribed in the characters of that period. There is reference to Vanniyanars, atappar of seven villags, designations of persons functioning etc.

It is revealed in Thirukarasai puranam and Thiru Konasala puranam that Agasthiyar, who had entoured Koneswaram from Kailas, founded a

temple for Siva known as Agasthiar Istapanam in Kottiyar Pattu on being impressed with the natural beauty and sylvan grandeur of the village, where the verugal Gange flows in close proximity.

Saiva Pulvar R . Vadivel in his Tamil Book "Sacred Sites in Trincomalee District" published by the Ministry of Hindu Affairs states: " There is evidence to infer that there had been a temple of Siva founded by Agasthiar. A sivalingam , nanthy, Palipeedam, subramaniyar, Agasthia, Thevar and pillayars are still found in the vicinity." The inhabitants of Kanguveli, Kilivetti and Malligatheewu in the Kottiyar Pattu had later found a Siva shrine in the area about two hundred years ago."

'An ancient tradition that is still observed here is the conduct of the Amavasai festival on the banks of Verugal Ganga. The statue of Siva at Aathy Konanayakar temple at Thampalakamam is brought to the venue on the banks of Verugal Ganga and special poojas are performed throughout the night. Fire walking is a special event at this festival.

Another striking feature of this festival is the recitation of the ancient Thiru Karasai Puranam at this congregation of devotees in keeping with the age old tradition of reciting Kantha Puranam at Murugan temples and the recitation of Preunkathai at Pillaiyar temples.

The Thirukarasai Puranam sung in praise of Lord

Siva installed in Agasthiyar Isthapanam belonged to Thirukonasala Saiva Santhanam. The first and foremost stanza sung in praise of the Guru states that the poet was a disciple of Umapathy Sivachariyar. This Purnam, which belonged to 18th or 19th century, comprises 155 stanzas.

It is revealed in the Puranam that Agasthiyar was blessed with the dharshan of the holy wedlock of the Lord Siva with goddess Umathevi at Koneswaram. The following Tamil stanza in Thirukarasai Puranam amply illustrates how thrilled the Siththa Agasthiyar was at this dharshan.

ஆணவம் முதல் மூன்றும்
அடக்கிய மேலோராலும்
காணுதற் கரியதெய்வக்
கடிமணக் கோலந்தன்னை
ஏழ்நிலை வரைப்பும் உய்ய
ஏழையேன் கண்டு வாழக்
கோணமலையில் காட்டிக்
குறைதீர்த்தவனே போற்றி!

Let me give an English translation of this stanza in Tamil.:

Oh! Lord Konesar

Thou blessed me at the sacred Koneswaram
hillock

The Tharshan of divine nuptials which even Liberated souls freed from three bonds had not been granted.

Thiruketheeswaram

Later, Agasthiyar had undertaken a pilgrimage to Thiruketheeswaram, which was then called Thwadapuri, according to Dakshnana Kailasa Manmiam. The main objective of his visit was to gain Thavasithy, a great blessing from Siva. Agasthiyar, on reaching this holy place, made ablations in Palavi Theertham. Palavi is, therefore, bestowed with sanctity. He engaged in religious rituals in Thiruketheeswaram and chanted prayers to Lord Siva, the presiding deity.

He describes the sacred place as Thwaddapuram and hailed the consort of Siva as Gowrie Amman. It is an ardent belief among followers of Siththa cult that Agasthiyar lives eternally. Following is the translation of Sanskrit sloka, an outburst of his inner soul paying homage and hailing Lord Siva at Thiruketheeswaram and His Consort Gowry Amman:

“ Dweller of Kailas Mountains, Consort of
Mother,

Gowri Easawara! Resident of Thwadapuram.”



Sivalingam,
Pillaiar, Nanthi,
Palipeedam,
Subramaniyar
Asthiradevar



The art of puppetry in Sri Lanka



Madhuri Peiris

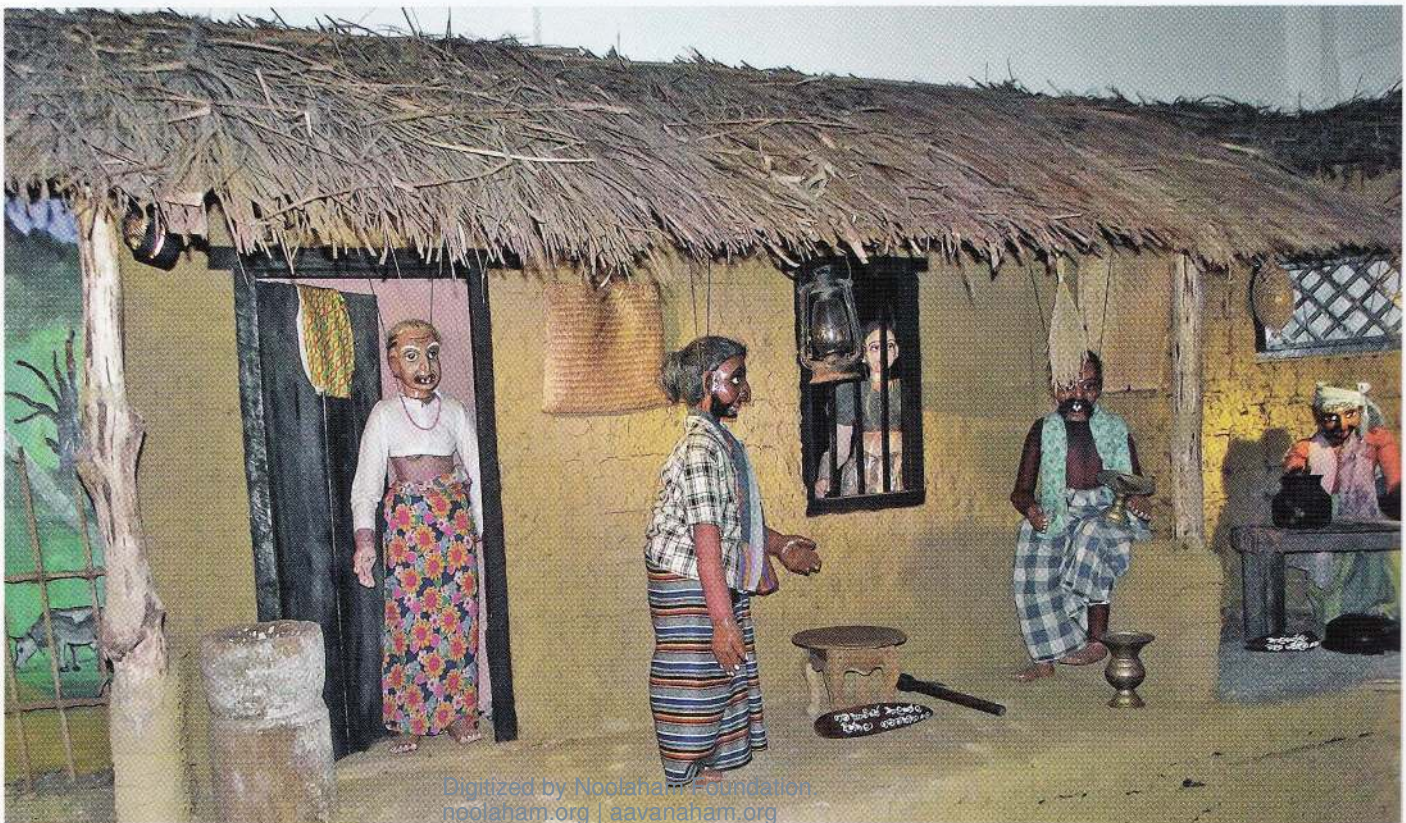
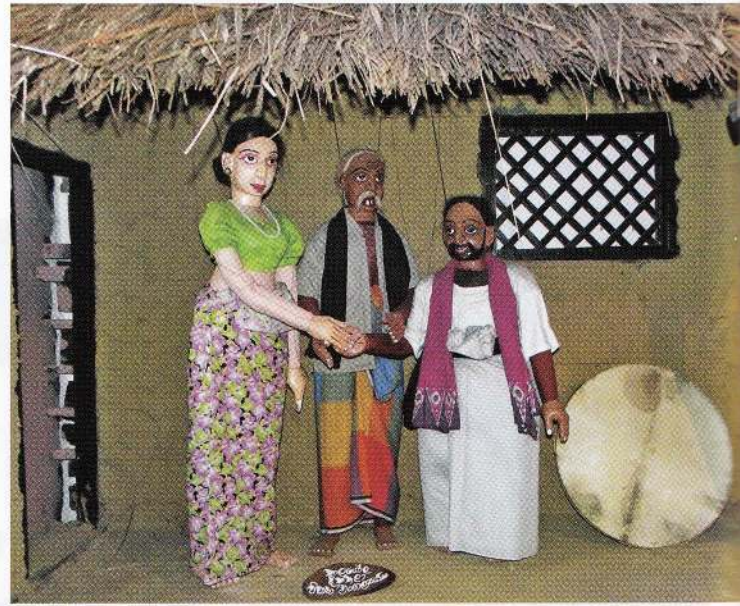
Puppetry is a well-known and one of the ancient arts in Sri Lanka. Puppetry art is gradually fading out of the country with the younger generation losing interest over this traditional Sri Lankan folk art. Puppets are called “Rukada” in Sinhala (derived from Sanskrit rupa and khada which means miniature figure, replica or doll) and believed to be originated in India.

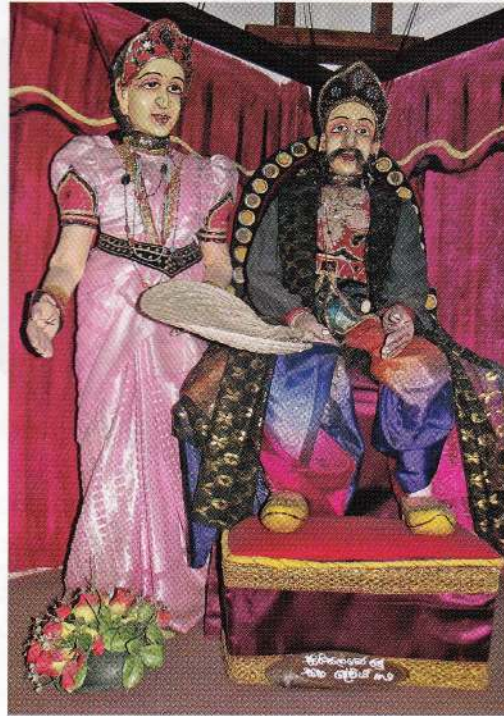


History

Puppets were first used for communication, where King's messages were delivered to the villages using a puppet looking like the king and letting the puppet to demonstrate king's message. Later, the puppets became popular as an entertainment unit. It is believed that puppetry became popular in the country 300 years ago. This art was specially practiced by certain families and was adopted through generations. At present, Ambalangoda and Balapitiya are the areas where the traditional puppetry is found.







Type of creations

Sri Lankan puppet shows and characters are based mostly on the stories from the myths and legends of the country. Namely, characters like Jasaya & Lenchina, Nonchi akka are famous and most frequently reinvented on the puppet stage. There are famous puppet stories such as Kalagola and Dikthala and even Sirisangabo. Some puppeteers do stage shows based on “Jathaka Katha” (stories based on Bhuddha’s previous births).

There are several types of puppets in Sri Lanka. Thread puppet (Nool rukada), Club puppet (Riti rukada), Shadow puppet (Sevani rukada), Hand puppet (Ath rukada) and Finger puppet (Angili rukada) are supposed to be very famous. They can be classified as two – dimensional and three – dimensional in terms of their visual angle.

How puppets are made?

Traditionally here in Sri Lanka, puppets are made out of wood taken from trees “Kaduru” and “Rukatana”. These woods, being so light weighted and soft makes it easy to develop a fine piece of art. The creation of a character begins after a proper treatment of the wood. The puppets are made with flexible joints and decorated with colourful costumes. Traditional puppets are painted by using naturally synthesis colours. These characters are operated with the assistance of keyboards connected with thread. They can consist two-stringed simple marionettes to nineteen strings more complicated ver-

sions.

During a performance, group of artists will handle the puppets while other helpers will deal with the lighting, decorating the stage and supplying the background music.

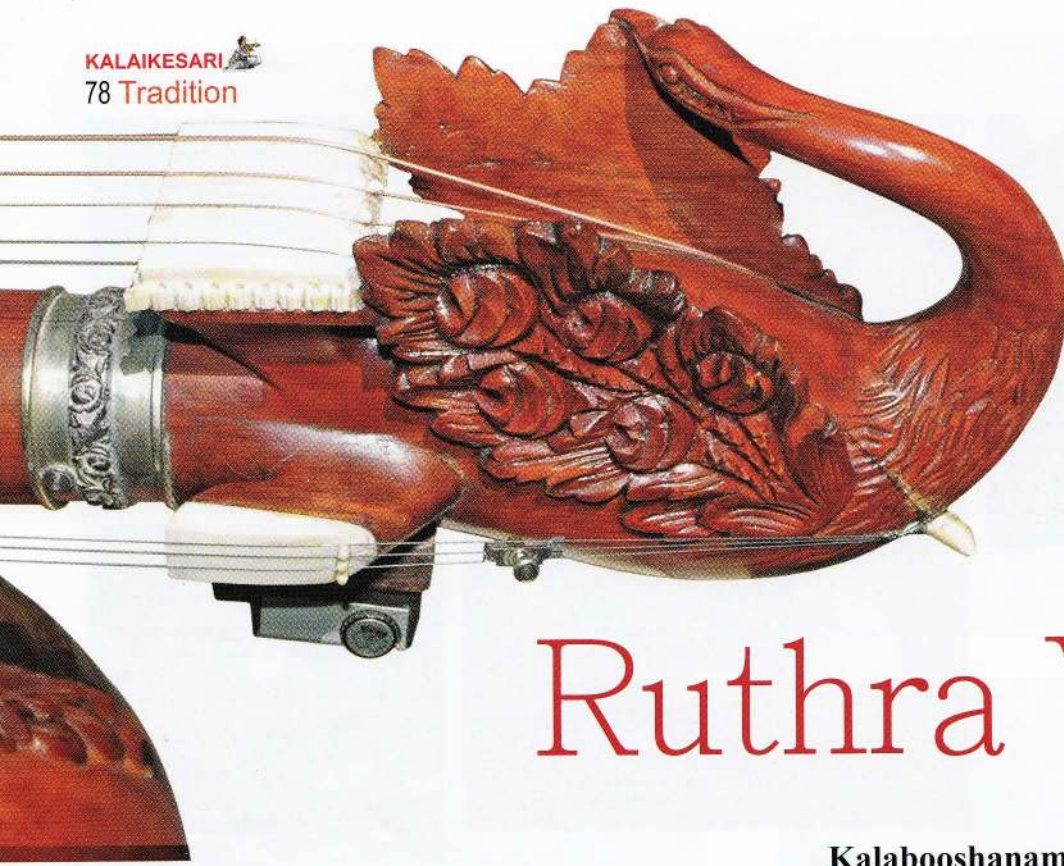
The puppet museum in Colombo

If you are a big puppet fan this is a place you should not miss. The puppet museum in Dehiwala (Near the Dehiwala zoological gardens) was created by one of the big puppets fan and is open for both the local and foreign visitors.

There are separate well maintained galleries that consist of distinctive folk stories. The latest addition to the museum is a gallery with traditional Sri Lankan masks. You can even purchase small puppets and masks at this museum. If you call them before visiting you can find out the times they conduct puppet shows.

Future

Puppetry art in Sri Lanka appears to be fading out with modern technology and entertainments entering the society. The younger generation pays little interest to these traditional shows and they hardly want to learn this art. Therefore, it is essential to popularize puppetry among the younger generation. Puppetry is a traditional form of folk art that has no



Ruthra Veena

Kalabooshanam Rajeswary Jegananthaguru

The stringed instrument veena is divine as music itself. It is referred as yazh in sanga Ilakkiyam. In Indian Music during the early period, word veena denoted any stringed instrument. During the Vedic Age variety of this type of instruments were in usage. In Tamil literature, Veena is mentioned as Narambukaruvi. Veena among carnatic instruments occupies a position of a distinctive individuality, its identification with divinity guaranteeing a special significance to it.

Yazh has been dominant in the field of instrumen-

tal music in South India from ancient times. A seal in the relics of the Indus valley civilizations excavations carries the figure of a harp. Varieties of harps were used in the classical music of the Tamils and others suitable to follow the simple melodies of the wandering bards fenestration has been in evidence too.

The Maha veena, a close associate to Vedic chanting, is believed to have had hundred strings, divided into groups of ten strings each clustered group fixed to a hole or a peg. It seems to have been played with



tapering bamboo sticks held in both the hands with forceful upward strokes.

The Ekatantiri veena according to Sarangadeva was scooped of a well seasoned khadirawood. This type of veena was more suitable to provide to drone or to follow or play simple and short range melodies.

Beside, this particular instrument veena has enjoyed a pride of place as an instrument suitable to demonstrate musical laws and principles. Bharata's experiment with Dhruva veena and Chala veena and Sarangadeva's experiments with sruti veena and swara veena resulted in the necessitation of a variety of intervals between the pitches of notes. This is the backbone of Indian music over which the stupendous structure of its melody has been built, containing aesthetics, emotion and colorfulness. The veena of today has imbibed all these characters and can be treated as a composite instrument which combine rhythm, melody and harmony in which notes belonging to two octaves can be sounded simultaneously platform. A class of vanikas soon

gained universal recognition each one of these standing out with a distinctive style of handling the instrument.

Among the musical trinity Muththuswamy Dikshitar is believed to have received the veena as a divine gift. His brother Baluswamy Dikshitar was also a skilful veena player. Veena Kuppier, a disciple of Tyagararaja was vocalist and vainika.

Among all, the credit of presenting the veena in the form that we have today, goes to Govinda Dikshitar.

Veena Dhanammal, a born musician with thorough musical knowledge and technical skill could make the instrument speak out her musical thoughts to perfection. Her name is inseparable from the instrument. Her style of playing veena made her enjoy what she played and allowed the listeners to share her joy. The image of any raga was beautifully carved in sound and could inspire rapture.

Now coming to vidvan veena Seshanna of Mysore, he received so many royal awards unassuming and lived in a simple style. His excellence in laya complexities was evident in swaraprasatars, thanam and pallavi. He has also composed a few Varnam and thillanas specially for the veena vidvan Venkataramanadas of Visagapura vainika whose breakneck speed on the string and swift manipulations in changing the octaves, his absolute control over the rhythm, had to be heard, to be believed. He held the veena upright while playing, following, Kalyana IKirishna Bhagavata, the Karaikudi Brothers, Emami Sankarasastiri – his worthy pupil Chitty Babu, a versatile genius S. Balachandar, K. S. Narayanaswamy, K. P. Sivanandan and his wife Sarada and Veena Gayathiri can be listed as veena performers though it is not possible to list all veena performers



Veena among carnatic instruments occupies a position of a distinctive individuality, its identification with divinity guaranteeing a special significance to it.



Now this chamber instrument has travelled from the chamber to the concert hall (but still it remains a part of our culture). The contact mike is introduced to increase the volume of sound when this instrument is played in a large hall.



in our midst today.

The veena music is considered to be almost on par with vocal music. Veena not only can also produce ten kinds of gamakas but also can certain grace notes which belong to the instrument alone. Ragas both major and minor can be well developed on the veena orchestras music and any kind of back ground music too can developed on this instrument. Veena has a voice of its own.

Now this chamber instrument has travelled from the chamber to the concert hall (but still it remains a part of our culture). The contact mike is introduced



to increase the volume of sound when this instrument is played in a large hall.

The presence of Gods is invoked in parts of the veena –as Thandu Shiva, playing and strings– Uma, Kakuba – Kamalapathy a bridge like brass piece at the end of the veena where the strings pass by

Nagapasha body of the Gudam – Laxmi

Surakai or kind of Gourd – Bhirama

Meeru ivory piece, Goddess – Saraswathy

“U” shaped ivory at the joint of Gudam – Vasuki

Piece of bridge made of bronze steel – Moon

Twenty four frets – Sun

Among the seven strings of the veena, four strings on the bridge are meant for playing and other three strings are for Tala. The first string is called Saarini, the second Pancham, the third Mandara and the fourth is named as Anumandara. The four are compared the four Vedas Rigveda, Yasurveda, Samaveda and Atharvanaveda respectively.

The wood used for manufacturing veena is Jak-wood. At times teak is also used Fully grown Jak-wood will be red and yellow in colour. That is the standard quality of wood. People do not know the secret of Lord Shiva for a long lasting veena– if not properly grown the sap wood will in course of time decay and eaten by wood worms. After seasoning the wood then only the parts will be joined. The wood seasoning time is six months. Wood, meru bronze or ivory plates, twenty four frets, rectangular shape of bronze to fix on the bridge for the strings to pass over it, brides which in Tamil we call birugadai seven brides made of rose wood, for the seven strings to fit on, all together join in a complete veena.

Gourd or surakai – made of pulp or real gourd for the veena to rest on the front side – Ivory or small

metal pege for the tala strings to pass over – kuppe – a bronze cup shape type to hold and rest on the surakai – then bees wax charcoal powder to mix with wax, for the mela sealing wax, wood gum (glue) and colourless polish, along with.

These are the most important things one needs to manufacture a veena which it can be played solo. Besides it is suitable for chamber music as concert music, in a hall where the “Acoustics” is perfect.

Among all musical instruments in India, veena is the outstanding one that commands veneration among all our other instruments.

The difference in veenas is shown not in shape but in the number of strings used. It can be said that all the string instruments (Tatayantra) of India have

tharar and Sanathumarar. In this veenathara thad-shanamoortham touching in the historical aspect of veena, it is sure one the ancient instruments of music, having seven strings existing from the times of Vedas. It is great in helping oneself for meditation and Nathayoga. Veena stands for knowledge of a symbol of perfect knowledge through the personification of Saraswathy Thevi, - Goddess of speech and of eloquence, patroness of arts and science. Veena dates from vedic times. The vedic hymns are chanted at the time of yoga,yagna, pooja at temple. Here, playing on the veena as an accompaniment, followed. The lover of playing veena from ancient time can be listed thus. The great King Ravana alias veena Kodiyon, Rama Bhaktha Hanuman, Narada,



Among all musical instruments in India, veena is the outstanding one that commands veneration among all our other instruments.

their origin in the veena. Veena can be described as an instrument embodied by all the Gods and Goddesses. The type of veena Goddess Saraswathy is holding in her hand, is named as Kachapi veena.

The glory of veena is that it is created on the basis of creation of the universe. Its music is called the veda geeth which protects man and counts him as a holy man even though he has committed brama-hathythosha – sinfulness of killing a Brahmin. Just a glance of veena restores heaven, moksha and secular happiness also. Most of the sages including Bharathamuni have praised the greatness of veena in their writings. People do not know the secret of Lord Shiva, holding the veena while preaching the veena to the four sages Sanakar, Sanathumarar, Sanathumarar, Sanathumarar.

Thumburu Lava, Kusha are several epic characters of whom Indian legends speak volumes.

The melody of veena aids, meditation through nadayoga which gives Natha Bhramam salvation. The performance of veena gives mental and spritual happiness, bliss it is, for young and old, irrespective of caste, creed, colour, sex, etc for and of all times. In short, Indian Music being devotional guides on the perfect harmony with Nature within and without.

Another plus point about this holy instrument is that, it is the most complete instrument in the world deriving immeasurable pleasure from music. Upanishd says those who, learn veena, teach veena, enjoy its natha, reaches Moksha very easily.

காபொலிக் அற்ற, சருமத்தைப் பாதுகாக்கும், கிருமிகளை அழிக்கும்,

இயற்கை நிவாரணம்



மாதுளை | வேம்பு | மகிழம்

Body & Hair Wash

காபொலிக் சவர்க்காரம் சருமத்திற்கும், கண்களுக்கும் பாதிப்பினை ஏற்படுத்துவதனால் பெரும்பாலான வளர்ச்சியடைந்த நாடுகளில் காபொலிக் சவர்க்காரப் பாவனை தடைசெய்யப்பட்டுள்ளது. எனவேதான் நேச்சர்ஸ் சீக்ரட்ஸ், கிருமிகளை அழித்து நமது சருமத்தை பரிபூரணமாக தூய்மையாக்குவதற்கு இப்பொழுது ஜேர்ம் ஃபைட்டரை அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

கிருமிகளை அழிக்கும் மகிமை கொண்ட மாதுளை, வேம்பு மற்றும் மகிழம் சாற்றோடு ட்ரைக்ளோசான் அடங்கிய நேச்சர்ஸ் சீக்ரட்ஸ் ஜேர்ம் ஃபைட்டர் Body அன்ட் ஹேயர் வொஷ் தலைமுடி, சருமத்தின் மேல் மற்றும் உள்ளே படிந்திருக்கும் கிருமிகள், வியர்வை, அழுக்குகள் மற்றும் தாசிகளை அகற்றி உங்கள் சருமத்திற்கு நீண்டகால ஆரோக்கியத்தையும், கிருமிகளில் இருந்து உங்கள் முழுக் குடும்பத்திற்கும் ஒப்பற்ற பாதுகாப்பையும் வழங்குகின்றது. அத்தோடு சருமத்தை எப்பொழுதும் புத்தூணர்வோடு வைத்திருக்கவும் வழிசெய்கின்றது.



விலை ரூபா.130/-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

www.naturessecrets.lk

∴பேஸ்புக் சமூக வலைத்தளத்தில் இலங்கையின் முதல் தர சமூக ஈடுபாடு மிகுந்த வங்கியாளராக எம்மை தெரிவு செய்த **100,000** ∴பேஸ்புக் நண்பர்களே உங்கள் அனைவருக்கும் எமது மனமார்ந்த நன்றிகள்!

∴பேஸ்புக் தளத்தில் #1 வங்கி

நாம் கடந்து வந்த வெற்றிப் பாதையின் காற்தடங்கள்

●
நிகழ்கால வாடிக்கையாளர் சேவை நிகழ்ச்சிகளை முன்னெடுத்தல்

●
புதிய வடிவிலான ∴பேஸ்புக் Apps மற்றும் Games

●
விசேட கொடுப்பனவுகளும் வியத்தகு வெகுமதிகளும்

●
நண்பர்களுக்கு மத்தியில் பகிர்ந்து கொள்ளக்கூடிய சுவாரஸ்யமான இணைய உள்ளடக்கங்கள்

●
வங்கிச் சேவை வசதிகள் பற்றிய தகவல்கள்

●
விசேட சமூக நலன்புரித் திட்டங்கள்



வெள்ளி விருது
வாடிக்கையாளர் தொடர்பாடல் மன்றம் மும்பாய்



∴பேஸ்புக் ஸ்டூடியோ விருது நியூயோர்க்
குறுகியப்பட்டியல் - நிதிச் சேவை

Facebook/SeylanBank

செலான்
வங்கி

அன்புடன் அரவணைக்கும் வங்கி



இலங்கையின் அரவணைப்புடன் கூடிய
புன்முறுவலை கண்டறியுங்கள்!

அது பல்லாண்டு காலமாக எண்ணற்ற
இதயங்களை அரவணைத்த பெருமைமிக்க
ஒரு பாரம்பரியத்தின் பகுதியாகும்.

இலங்கையிலுள்ள நாம் ஒவ்வொரு பயணத்தையும்
மறக்க முடியாத அனுபவமாக மாற்ற நேசத்துடன்
கூடிய தனித்துவமான பண்பினை அதி நவீன
தொழிநுட்பத்துடன் இணைத்துள்ளோம்.

அழையுங்கள் 1979

www.srilankan.com

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org


Srilankan
Airlines
You're our world